

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τεύχος 73 | Απρίλιος - Ιούνιος 2014

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΥΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΧΩΡΟΥ .eu –
ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Απόστολος Άνθιμος - Κωνσταντίνος Χατζηστάμου

«Recht Ohne Grenzen: Δίκαιο Χωρίς Σύνορα»

Τιμητικός Τόμος από τη Διεθνή Νομική Κοινότητα

για τον καθηγητή Νομικής του Α.Π.Θ. και Δικηγόρο κ. **Αθανάσιο Καϊση**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ

Ρωξάνη Κωστατζίκη - Εύα Ρογκότη - Αντωνιάδη - Λίλα Συροπούλου

Τεύχος 73, Απρίλιος - Ιούνιος 2014
Τιμή τεύχους 1€

Ιδιοκτησία:
Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης
Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης
26ης Οκτωβρίου 3 | 546 25
Τηλ.: 2310 553 444
email Δ.Σ.Θ.: dsthe@otenet.gr

Εκδότης
Νικόλαος Βαλεργάκης
Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης
26ης Οκτωβρίου 3 | 546 25

Διεύθυνση - Συντονισμός Υψηλός
Γιάννα Παναγοπούλου - Μπέκα
Κατούνη 28 | 546 25 | g-panag@otenet.gr

Τμήμα Εκδόσεων Δ.Σ.Θ.
Μάρου Αικατερίνη
email: katmarou@gmail.com
Τηλ.: 2310 507342, fax: 2310 528509

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Thessprint
Λάκκωμα, Νέα Καλλικράτεια

Διοικητικό Συμβούλιο Δ.Σ.Θ. 2014 - 2017
Πρόεδρος Νικόλαος Βαλεργάκης
Α' Αναπρόεδρος: Βάρδας Χρήστος
Β' Αναπρόεδρος: Μαυρίδης Στυλιανός
Γεν. Γραμματέας: Ράπτης Χρήστος
Ταμίας: Σεραϊδου Παρασκευή
Μέλη: Τζαμαδάνης Γεώργιος
Κωστατζίκη Ρωξάνη
Αχτσιδου Φωτεινή
Παναγοπούλου Γιάννα
Μελιανφίδου Σοφία
Βελιτζέλου Γεωργία
Μπιλίσσης Αντώνιος
Μπακέλλης Χρήστος
Σαρακενίδης Ηλίας
Αντωνιάδης Νικόλαος
Κλεισιάρης Ζήσης
Σαμαράς Πέτρος
Κουσοχίνας Ευστάθιος
Γκουτσίδης Γεώργιος
Ροδινός Γεώργιος
Φινκαλιώτης Δημήτριος
Στεφάνου Ιωάννης
Σιαπέρας Βασίλειος
Βρίκος Χρήστος
Παπαντωνόπουλος Νικόλαος

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του ΔΣΘ

Τα ενυπόγραφα άρθρα απηχούν μόνο τις απόψεις του συντάκτη τους. Η συντακτική επιτροπή του περιοδικού μπορεί να δημοσιεύσει τα άρθρα ή τις επιστολές κατά την κρίση της, χωρίς όμως να αλλάξει το νόημά τους. Μετά την αποστολή τους στο περιοδικό, κανένα άρθρο ή φωτογραφία δεν επιστρέφεται. Παράκληση, τα κείμενα που δεν εντάσσονται στο εκάστοτε αφιέρωμα να μην υπερβαίνουν τις 1.500 λέξεις.

08-21 Αφιέρωμα: Το Κοινοτικό Όνομα Χώρου.eu

08 Βασιλική Λούντζη:

Χαιρετισμός στην Εκδήλωση του ΔΣΘ

10 Απόστολος Άνθιμος: Διαιτητική Επίλυση Διαφορών επί Κοινοτικού Ονόματος Χώρου

20 Κωνσταντίνος Χατζησιτάμου:

Eurid: European Registry of Internet Domain Names

22-28 «Recht Ohne Grenzen: Δίκαιο Χωρίς Σύνορα»

Τιμητικός Τόμος για τον Καθηγητή της Νομικής του Α.Π.Θ. και Δικηγόρο κ. Αθανάσιο Καϊση

22 Γιάννα Παναγοπούλου - Μπέκα: Εισαγωγικό Σημείωμα

23 Χαρούλα Απαλαγάκη:

Βιβλιοπαρουσίαση «Δίκαιο Χωρίς Σύνορα»

26 Συγγραφείς του Τιμητικού Τόμου

29-43 Αφιέρωμα: Μητρότητα και Δικηγορία

29 Ρωξάνη Κωστατζίκη:

Γυναίκες Μητέρες Δικηγόροι: Μια προσέγγιση

38 Εύα Ρογκότη - Αντωνιάδη:

Ξεκίνημα Δικηγορίας και Οικογένειας

40 Λίλα Συροπούλου: Ενίσχυση του Ρόλου της Μητέρας στα Πλαίσια του Δικηγορικού Επαγγέλματος

44 Ρωξάνη Κωστατζίκη:

Για τα Κέντρα Κράτησης Μεταναστών και Προσφύγων

45 Ψήφισμα του ΔΣΘ σχετικά με την Καταπάτηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Προσφύγων και Μεταναστών στην Ελλάδα

46 Ηλίας Αμανατίδης:

Από τη θεωρία στην Πράξη της Διαμεσολάβησης

50 Δημήτρης Νεμέτης:

Φόβος - Γέλιο - Λύπη και Δούλεμα Χοντρό

56 Εγγραφές - Προαγωγές - Μεταθέσεις - Διαγραφές Δικηγόρων

58-78 Εκδηλώσεις

58 Συνέδριο προς τιμή του Καθηγητή κ. Βασιλείου Σκουρή, Προέδρου του Δικαστηρίου της Ε.Ε. «Το Δικαστήριο της Ε.Ε.: Εγγυητής της Εύρυθμης Λειτουργίας της Ένωσης και των Δικαιωμάτων των Πολιτών»

66 Επιστημονική Εκδήλωση:

Το Σχέδιο για τις Τροποποιήσεις του ΚΠολΔ

68 Ημερίδα: Το Κοινοτικό Όνομα Χώρου .eu - Δέκα Χρόνια Λειτουργίας

70 Τελετή Απονομής Τίτλων Εκπαίδευσης Διαμεσολάβησης του Ινστιτούτου Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Θεσσαλονίκης

73 Επιστημονική Εκδήλωση: Νέος Κώδικας Μετανάστευσης & Κοινωνικής Ένταξης - Ν. 4251/2014

73 Επιστημονική Εκδήλωση: Το Αξιοπίστονο της Εγκληματικής Οργάνωσης και τα Προβλήματά του

74 Θεατρική Παράσταση: Τρελλαδιστάν Α.Ε - Μια επιθεώρηση από Δικηγόρους

76 Εκδήλωση: Μητρότητα και Δικηγορία - Ασυμβίβαστο ή Ισορροπία σε Τεντωμένο Σχοινί;

79 Παιδική Καλοκαιρινή Γιορτή του Δ.Σ.Θ.

79 Αιμοδοσία του Δ.Σ.Θ.

80 Ψηφίσματα του Δ.Σ.Θ.

Γιάννα Παναγοπούλου - Μπέκα
 Διδάκτωρ Νομικής,
 g-panag@otenet.gr

Η διαδικασία θέσπισης αποσπασματικών και αλληπάλ-ληλων νομοθετικών μεταβολών καταδεικνύει όχι μόνον

ελλείμματα στην ποιότητα της νομοθεσίας και της δημοκρατίας, αλλά και την έλλειψη σεβασμού θεμελιωδών αρχών. Όπως έχουμε επισημάνει και στο παρελθόν, το «δίκαιο της κρίσης», όπως καθιερώθηκε να λέγεται το σύνολο των νομοθετημάτων σε περίοδο κοινωνικοοικονομικής και πολιτικής κρίσης, συνεχίζει να διευρύνεται με ρυθμούς δύσκολα αφομοιώσιμους και από τους πλέον επιμελείς. Δυστυχώς, η εκτελεστική εξουσία, επικαλούμενη προσχηματικά μνημονιακές δεσμεύσεις, ανατρέπει συνεχώς πτυχές του κράτους δικαίου και της προστασίας των συνταγματικά κατοχυρωμένων ατομικών και κοινωνικών εννόμων αγαθών και δικαιωμάτων.

Η ψήφιση, προσφάτως του ν. 4269/2014 για τη «χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση – βιώσιμη ανάπτυξη», με τον οποίο αίρονται οι περιορισμοί σε περιοχές αμιγούς κατοικίας, ανοίγει η κερκόπορτα στην ανεξέλεγκτη και άναρχη δόμηση, την οποία, όπως έχει δείξει η εμπειρία, δεν θα μπορέσουν να συγκρατήσουν, είτε λόγω διαφθοράς είτε λόγω ανεπάρκειας, οι Δημοτικές αρχές.

Θεσμική οπισθοδρόμηση και επικίνδυνη επιλογή αποτελούν αρκετές από τις προτεινόμενες να ψηφιστούν αλλαγές στο Δίκαιο του Περιβάλλοντος και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι οποίες θα έχουν απρόβλεπτες πρακτικές συνέπειες. Οι προτεινόμενες αλλαγές στο σχέδιο νόμου για την «Οριοθέτηση, διαχείριση και προστασία αιγιαλού και παραλίας» θα οδηγήσουν, εάν ψηφιστούν, σε μη αναστρέψιμη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας, που αποτελεί εθνικό μας σύμβολο και συγκριτικό μας πλεονέκτημα, αφού καταργούνται τρεις θεμελιώδεις αρχές: ο κοινόχρηστος χαρακτήρας των ακτών, η δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης σε αυτές και η ανάγκη διατήρησης των παράλιων ζωνών ελεύθερων από δόμηση. Το νομοσχέδιο επιτρέπει την ανοικοδόμηση των αιγιαλών για κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα, την παραχώρηση λιμνών, θαλασσών, νησίδων, υφάλων και σκοπέλων, επιτρέπει μπαζώματα για την εξυπηρέτηση τουριστικών επενδύσεων και νομιμοποιεί αυθαίρετα ξενοδοχεία. Η επίκληση της μνημονιακής δέ-

σμευσης δεν πείθει αφού και στο παρελθόν σε μη μνημονιακή εποχή επιχειρήθηκε να ψηφιστεί το ίδιο σχεδόν σχέδιο νόμου. Το μνημόνιο χρησιμοποιείται και σε αυτή την περίπτωση, ως άλλοθι για να εφαρμοστούν πολιτικές και να ψηφιστούν νόμοι που δεν θα μπορούσαν να ψηφιστούν με ευθύ τρόπο. Η εκτελεστική εξουσία, επικαλείται, προσχηματικά, την αναγκαία πράγματι οριοθέτηση του αιγιαλού και της παραλίας, πλην όμως όχι μόνον δεν εισάγει κανένα διεπιστημονικό και επαρκώς τεκμηριωμένο κριτήριο, αλλά απορυθμίζει πλήρως τον παράκτιο χώρο, περιορίζει τη ζώνη παραλίας από τα 50 στα 10 μέτρα, παραχωρεί σημαντικές εκτάσεις στη δόμηση και εισάγει ρυθμίσεις σε πλήρη αντίθεση με το άρθρο 24 του Συντάγματος. Η προτεινόμενη τροποποίηση για τους αιγιαλούς και τις παραλίες, παρότι παρουσιάζεται για την “ανάπτυξη” ως η εξαγγελία της Αθηνάς στις Ευμενίδες του Αισχύλου: «θεσμών τον εις άπαντα χρόνο», εντούτοις, έχει ως ανομολόγητο στόχο να απαλλάξει την κυβερνητική πλειοψηφία από τα υφιστάμενα νομικά εμπόδια και να εξουδετερώσει τις θεσμικές αντιδράσεις.

Τα τελευταία εξήντα χρόνια, με την ανοχή της πολιτικής εξουσίας, δημιουργούνται de facto καταστάσεις σε βάρος του περιβάλλοντος, καθώς οι καταπατήσεις δασικών εκτάσεων, αιγιαλών και παραλιακών ζωνών, που εντείνονται ιδίως στις προεκλογικές περιόδους, νομιμοποιούνται υπό το πρίσμα μιας κοινωνικοπολιτικής επιχειρηματολογίας για την προστασία δήθεν των λαϊκών στρωμάτων στο πρόβλημα της κατοικίας, την τελευταία δε πενταετία υπό την επίκληση της “ανάπτυξης” πρακτική που εξυπηρετεί τις πελατειακές σχέσεις της. Ήδη από το 1977 με το ν. 720 «περί εξαιρέσεως από της κατεδαφίσεως αυθαιρέτων κατασκευών...», επιβραβεύτηκαν οι αυθαίρετες κατασκευές και οι καταπατητές δημοσίων δασικών εκτάσεων. Η εκτελεστική εξουσία, στη δεκαετία του 1960, συνδέθηκε με το ολέθριο σύστημα της αντιπαροχής και τη χωροταξική και πολεοδομική αποδιάρθρωση των ελληνικών πόλεων, συνέχισε με την ανοχή των οργάνων της στη δημιουργία de facto καταστάσεων σε βάρος της ισχύος των κανόνων του δικαίου του περιβάλλοντος, σε προεκλογικές κυρίως περιόδους νομιμοποιούσε συστηματικά κάθε αυθαιρεσία, ενώ στη συνέχεια η νομοθετική εξουσία επικύρωνε τα τετελεσμένα γεγονότα με νόμο δίνοντάς τους έτσι κανονιστική δύναμη. Την ίδια περίοδο

και ενώ καίγονταν βιβλικά τα δάση μας, η εκτελεστική εξουσία όχι μόνον αρνούνταν να δεσμευτεί για τη σύνταξη και επικύρωση δασικών χαρτών, αλλά ήγειρε θέμα επαναπροσδιορισμού των ορίων των δασικών εκτάσεων, δηλαδή του αποκατακτηρισμού τους, και της ένταξής τους στο σχέδιο πόλης, ενώ επεδίωξε και την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος και την παράκαμψη του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω της «ενοχλητικής» και ανεπιθύμητης φιλοπεριβαλλοντικής τότε νομολογίας του, με την ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου. Η πολιτική εξουσία εκκολάπτει σταθερά, τις τελευταίες δεκαετίες, την αντίληψη ότι η παρανομία στον τομέα αυτό δικαιώνεται. Έτσι όμως εξανεμίζεται η προστασία των περιβαλλοντικών στοιχείων που εισάγεται υποχρεωτικά λόγω Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ανάγκης της χώρας να ενσωματώσει τις σχετικές Οδηγίες. Αναφέρομαι στο ν. 4042/13.2.2012 που ήταν αποτέλεσμα της ανάγκης να ανταποκριθεί η χώρα μας στην υποχρέωση ενσωμάτωσης στην ελληνική έννομη τάξη δύο Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν α) στην ποινική προστασία του περιβάλλοντος (Οδηγία 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 2008 «σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω ποινικού δικαίου») και β) στη θέσπιση και διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης αποβλήτων (Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2008 «για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών).

Σε ό,τι αφορά στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εκτός από μερικές επιμέρους προτεινόμενες αλλαγές που είναι προς την ορθή κατεύθυνση, η κατάργηση της προφορικής συζήτησης και της εξέτασης των μαρτύρων στο ακροατήριο και η εξάρτηση της δικαστικής κρίσης από τις ένορκες βεβαιώσεις αποτελούν ρήγμα στο νομικό πολιτισμό μας, καθώς αναμένεται να δημιουργηθούν σημαντικά προβλήματα τόσο στη διαδικασία ενώπιον των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων όσο και στην ποιότητα των δικαστικών αποφάσεων, αφού οι ένορκες βεβαιώσεις ανάγονται σε κύριο αποδεικτικό μέσο, η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο καθίσταται δυνητική, επαφίομενη στην κρίση του δικαστή, και δη μόνον μεταξύ όσων βεβαίωσαν ενόρκως. Πε-

ραιτέρω άστοχες είναι και οι προτεινόμενες αλλαγές στην αναγκαστική εκτέλεση που συνδέονται με τη δυνατότητα επιβολής πολλαπλών κατασχέσεων στα ίδια κινητά και ακίνητα, την απόδοση των εκπλειστηριασμάτων στις Τράπεζες και όχι από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων στερώντας έτσι το Δημόσιο από πολύτιμη ρευστότητα καθώς τα χρήματα λόγω των ανακοπών μένουν αδιάθετα για μεγάλο χρονικό διάστημα, και το ανέκκλητο των επ' αυτών αποφάσεων επί των ανακοπών.

Στο Αφιέρωμα του ΕΝΩΠΙΟΝ στα Δέκα χρόνια λειτουργίας του κοινοτικού ονόματος χώρου .eu, φιλοξενούμε την εισήγηση του Απόστολου Άνθιμου για τη διαιτητική επίλυση διαφορών επί κοινοτικού ονόματος χώρου και του Κωνσταντίνου Χατζηστάμου για τη Eurid. Φιλοξενούμε επίσης τις εισηγήσεις της Ρωξάνης Κωστατζίκη, της Εύας Ρογκότη – Αντωνιάδη και της Λίλας Συροπούλου στην εκδήλωση του ΔΣΘ με θέμα Μητρότητα και Δικηγορία, καθώς και το άρθρο του Ηλία Αμανατίδη από τη θεωρία στην πράξη της διαμεσολάβησης.

Στο τεύχος αυτό παρουσιάζουμε τον Τιμητικό Τόμο από τη Διεθνή Νομική Κοινότητα για τον καθηγητή της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ, ενεργό μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος και Αντεπιστέλλοντα Εταίρο του Ινστιτούτου Αλλοδαπού, Ιδιωτικού Διεθνούς και Οικονομικού Δικαίου του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης κ. Αθανάσιο Γ. Καϊση.

Και στις σελίδες του τεύχους αυτού θα βρείτε, όπως πάντα, τις μεταβολές στο μητρώο των μελών μας, την πολιτιστική και επιστημονική δραστηριότητα του ΔΣΘ, μεταξύ της οποίας το Συνέδριο προς τιμήν του καθηγητή της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ και Προέδρου του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου κ. Βασιλείου Σκουρή, το οποίο διοργάνωσε η Νομική Σχολή ΑΠΘ και η Έδρα Jean Monnet Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Πολιτισμού ΑΠΘ με την υποστήριξη και του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

«Οι επάλληλες αλλαγές των Κωδίκων: Βήμα μεταρρύθμισης ή οπισθοδρόμησης;» θα είναι το Αφιέρωμα του επόμενου τεύχους του ΕΝΩΠΙΟΝ.

Νικόλαος Βαλεργάκης
Πρόεδρος Δικηγορικού
Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

Στις 18/25 Μαΐου 2014 είχαμε τις εκλογές, δημοτικές, περιφερειακές και ευρωεκλογές, στις οποίες εκ του νόμου συμμετείχαν ως δικαστικοί αντιπρόσωποι οι δικηγόροι.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε κάθε φορά είναι γνωστά, τόσο για το διορισμό των δικηγόρων, όσο και για την αποζημίωση που καταβάλλεται από την Πολιτεία, αλλά και κύρια για τις συνθήκες άσκησης των καθηκόντων τους.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης και εγώ προσωπικά ως Πρόεδρός του, έγκαιρα και πιστεύω αποτελεσματικά, παρεμβήκαμε στην εκλογική διαδικασία, για την επίλυση των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν.

Αρχικά, με το με αρ. πρωτ. 4189/12.05.2014 έγγραφό μας προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ζητήσαμε από την Πολιτεία να καταβάλει τα έξοδα μετάβασης των δικαστικών αντιπροσώπων στα εκλογικά τους κέντρα, δύο φορές και να αυξήσει τον αριθμό των ημερών αποζημίωσης τουλάχιστον κατά δύο ημέρες, καθώς επίσης να καταβάλει την αποζημίωση των δικαστικών αντιπροσώπων που τα εκλογικά τους τμήματα είναι εντός του νομού, το ταχύτερο δυνατό.

Ξεκαθαρίσαμε ότι η αποζημίωση των δικαστικών αντιπροσώπων στις εκλογές, δεν είναι αμοιβή. Οι δικηγόροι, ως δημόσιοι λειτουργοί, συλλειτουργοί της δικαιοσύνης και εγγυητές του δημοκρατικού πολιτεύματος, διορίζονται στις εκλογές δικαστικοί αντιπρόσωποι για να εξασφαλίσουν το αδιάβλητο της εκλογικής διαδικασίας και την ελεύθερη έκφραση-βούληση του ελληνικού λαού.

Όμως στις προκείμενες εκλογές που ήταν τριπλές με διπλή μετάβαση των δικαστικών αντιπροσώπων στα εκλογικά τους κέντρα, τονίσαμε ότι η εύλογη εκλογική αποζημίωση που χορήγησε η Πολιτεία για να καλυφθούν τα έξοδά τους, δεν ήταν εύλογη ούτε ανάλογη με το κοπιαστικό έργο των δικαστικών αντιπροσώπων στις συγκεκριμένες εκλογές.

Μετά και με το με αρ. πρωτ. 4418/21.05.2014 έγγραφό μας προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Εσωτερικών, το δίκαιο αίτημά μας για αύξηση των ημερών αποζημίωσης κατά δύο και καταβολή των εξόδων μετάβασης των δικαστικών αντιπροσώπων στα εκλογικά τους κέντρα δύο φορές, ικανοποιήθηκε μερικά ως προς το δεύτερο σκέλος του και καταβλήθηκαν τα έξοδα μετακίνησης των δικαστικών αντιπροσώ-

πων σε εκλογικά κέντρα που βρισκόταν σε νησιά και τη δεύτερη φορά.

Επίσης, μετά το πρόβλημα που δημιουργήθηκε με τις μεγάλες καθυστερήσεις κατά την είσοδο των δικαστικών αντιπροσώπων στο δικαστικό μέγαρο κατά την παραλαβή των εκλογικών σάκων στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης το βράδυ της 18ης Μαΐου 2014, έστειλα το με αρ. πρωτ. 4370/20.05.2014 έγγραφο στον Προϊστάμενο του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, στο οποίο του επεσήμανα τα προβλήματα και του πρότεινα συγκεκριμένες λύσεις, ώστε να μην παρουσιαστούν οι ίδιες καθυστερήσεις το βράδυ της 25ης Μαΐου 2014 και να γίνει ομαλά η ροή της προσέλευσης των δικαστικών αντιπροσώπων και η παράδοση-παραλαβή των σάκων και συγκεκριμένα:

1. Να λειτουργεί και η δεύτερη αψίδα ελέγχου στην είσοδο του δικαστικού μεγάρου καθ' όλη τη διάρκεια προσέλευσης των δικαστικών αντιπροσώπων, το βράδυ των εκλογών,
2. Να υπάρχουν περισσότερα συνεργεία παραλαβής των εκλογικών σάκων,
3. Κατά την παράδοση των εκλογικών σάκων, ο έλεγχος να αφορά αποκλειστικά και μόνο αν υπάρχει το εκλογικό υλικό σε αυτούς και τα έντυπα είναι απλώς συμπληρωμένα χωρίς να γίνεται η επιβεβαίωση του εκλογικού αποτελέσματος.

Όπως σίγουρα διαπιστώσατε, μετά την ανωτέρω παρέμβασή μου, η κατάσταση το βράδυ της 25ης Μαΐου 2014, ήταν σαφώς καλύτερη και η ταλαιπωρία των δικαστικών αντιπροσώπων, μικρότερη.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

Το τελικό συνολικό αποτέλεσμα της ενάσκησης από τους δικηγόρους του καθήκοντος του δικαστικού αντιπροσώπου και σε αυτές τις εκλογές απέδειξε το υψηλό αίσθημα ευθύνης και συνέπειας που διακατέχει τους δικηγόρους στην εκτέλεση της ύψιστης αποστολής τους ως ενεργών πολιτών αλλά και συλλειτουργών της δικαιοσύνης, που είναι η διασφάλιση της λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος και της ελεύθερης έκφρασης της βούλησης του ελληνικού λαού.

Εύχομαι σε όλους καλό καλοκαίρι.

online ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ – ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΧΩΡΟΥ .EU – ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Χαιρετισμός στην εκδήλωση του ΔΣΘ
(σε συνεργασία με ΣΕΒΕ και ΣΕΠΒΕ)

Βασιλική Λούντζη,
Νομική Σύμβουλος ΣΕΒΕ

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,
Κυρίες και κύριοι,

Να σας χαιρετίσω κι εγώ με τη σειρά μου, εκπροσωπώντας το Σύνδεσμο Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος στη σημερινή εκδήλωση, την οποία διοργανώνει ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με το ΣΕΒΕ και το ΣΕΠΒΕ. Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά για τη συνεργασία το Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης και τον πολύ αξιόλογο συνάδελφο και Διαιτητή στο Κέντρο Επίλυσης Διαφορών .eu domain names κ. Απόστολο Άνθιμο, που αποτέλεσε και το συνδετικό κρίκο αυτής της συνεργασίας. Θα μπορούσε μάλιστα η σημερινή εκδήλωση να αποτελέσει την απαρχή μιας στενότερης συνεργασίας του ΔΣΘ και του ΣΕΒΕ για θέματα ειδικού ενδιαφέροντος για τις επιχειρήσεις διεθνούς εμπορίου που απαιτούν εξειδικευμένη νομική γνώση και εμπειρία.

Το θέμα της σημερινής εκδήλωσης γίνεται ολοένα και πιο επίκαιρο, αφού η τεράστια εξάπλωση του διαδικτύου έχει δώσει στις ελληνικές εξαγωγικές επιχειρήσεις μια πρώτης τάξης ευκαιρία για επέκταση των συναλλακτικών δραστηριοτήτων τους σε έναν απροσδιόριστο αριθμό διεθνών αγορών.

Έχει καταστεί σαφές ότι οι εξαγωγές αποτελούν αναπτυξιακό μονόδρομο για την ελληνική οικονομία. Για να πετύχουμε ένα συστηματικά υγιές και βιώσιμο εξωτερικό ισοζύγιο θα πρέπει να κάνουμε μια στροφή σε μια πιο εξωστρε-

φή και καινοτόμο επιχειρηματικότητα, με αντίστοιχη στήριξη από τον τομέα των άμεσων ξένων επενδύσεων, του τουρισμού και της ναυτιλίας. Η Ελλάδα θα πρέπει να αναδειχθεί ως μια μικρή μεν, αλλά υπολογίσιμη ανταγωνιστική δύναμη στην παγκόσμια αγορά.

Οι Έλληνες εξαγωγείς από την απαρχή της κρίσης το 2008 μέχρι και σήμερα επέδειξαν προσαρμοστικότητα και ευελιξία, σε ένα ιδιαίτερα δυσμενές εσωτερικό και εξωτερικό περιβάλλον. Κατάφεραν να αυξήσουν συνολικά τη δραστηριότητά τους στις διεθνείς αγορές την τελευταία πενταετία κατά 57,1%, συνεισφέροντας παράλληλα με 15,2% στον εθνικό παραγόμενο πλούτο (συνολικές εξαγωγές 2013 με πετρελαιοειδή 27,5 δις €) ενώ, αν συνυπολογιστούν και οι υπηρεσίες, το ποσοστό αυτό αυξάνεται σε 30,5% του ΑΕΠ.

Για μια εξαγωγική επιχείρηση, μια καλά δομημένη, οργανωμένη και υψηλής αισθητικής –πολύγλωσση, σε πολλές περιπτώσεις- ιστοσελίδα δραματίζει τεράστιο ρόλο στην προσπάθειά της να «κλείσει μια δουλειά» με έναν πελάτη στο εξωτερικό, αφού δίνει την πρώτη εντύπωση για την εταιρία και τα προϊόντα της στους δυνητικούς πελάτες. Η ιστοσελίδα θεωρείται εκ των «ων ουκ άνευ» για το άνοιγμα μιας νέας αγοράς, ενώ είναι καίριας σημασίας να παρουσιάζει με τον καλύτερο τρόπο τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της επιχείρησης.

Εξίσου σημαντική είναι και η ονοματοδοσία

της ιστοσελίδας. Όπως είναι γνωστό, για τη διασφάλιση μιας πειστικής και αποτελεσματικής διαδικτυακής παρουσίας συνιστάται η κατοχύρωση της εταιρικής επωνυμίας ή του διακριτικού γνωρίσματος της επιχείρησης είτε:

- 1) με τον εθνικό κωδικό καταγωγής (.gr)
- 2) με κάποιο διεθνή κωδικό (.com, .info, .org, .net)
- 3) με τον κωδικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (.eu)

Σήμερα η πιο διαδεδομένη κατάληξη παγκοσμίως είναι το .com, ωστόσο η εκάστοτε επιλογή της κατάληξης του domain name θα πρέπει να σχετίζεται με τη δραστηριότητα, τους στόχους και τη στρατηγική του οργανισμού ή της επιχείρησης.

Η κατάληξη .com προσδίδει μια πιο παγκόσμια διάσταση στην εταιρία και στις δραστηριότητές της. Όταν μια επιχείρηση επιλέξει ως domain name το .gr (ισχύει για την πλειοψηφία των ελληνικών επιχειρήσεων), παράλληλα προσδιορίζει γεωγραφικά την επιχείρηση στον ξένο πελάτη. Η κατάληξη .eu χρησιμοποιείται για να προσδώσει μια περισσότερο «ευρωπαϊκή ταυτότητα» για την επιχείρηση.

Είναι γεγονός ότι το ισχυρό αντίκτυπο της κρίσης και η τεράστια πρόκληση για τον Έλληνα εξαγωγέα ακόμα και σήμερα, 6 χρόνια μετά την αρχή της κρίσης, είναι η έλλειψη αξιοπιστίας που έχει δημιουργηθεί γύρω από το brand «Ελλάδα». Αυτό έχει κοστίσει τα μέγιστα στους Έλληνες εξαγωγείς, καθώς έχουν για κάθε προϊόν να πείσουν τους δυνητικούς ξένους αγοραστές, όχι μόνο για την ποιότητά του αλλά ταυτόχρονα και για την εν γένει αξιοπιστία και συνέπειά τους. Ακόμα λοιπόν κι όταν το ελληνικό προϊόν πληροί στο ακέραιο τις προδιαγραφές για εξαγωγή σε μια χώρα και αυτό συμβαίνει στην πλειοψηφία των παραγόμενων στην χώρα μας προϊόντων-, μπορεί να μην τύχει της αναμενόμενης αποδοχής από τους ξένους αγοραστές. Αν και το κλίμα εμπιστοσύνης στη χώρα μας έχει αρχίσει αργά μεν αλλά σταθερά να αποκαθίσταται, είναι σαφές ότι, δυστυχώς, ο γεωγραφικός προσδιορισμός με την κατάληξη

.gr σε κάποιες επιχειρήσεις ενδεχομένως σε ένα βαθμό να έχει κοστίσει την επιτυχία τους σε μια αγορά του εξωτερικού.

Σε ό,τι αφορά την κατάληξη .eu για την ιστοσελίδα μιας επιχείρησης θεωρούμε ότι συμβάλλει:

- στην καλύτερη αναγνωρισιμότητα και τη στήριξη της καλής εικόνας για την επιχείρηση, επωφελούμενη του «καλού ονόματος» -σε ποιότητα και ασφάλεια- των προϊόντων άλλων χωρών/μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας της επιχείρησης εναντίον ξένων ανταγωνιστών, κυρίως από χώρες με χαμηλό κόστος παραγωγής προϊόντα.
- ευρύτερα, στην ενδυνάμωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ενιαίας εσωτερικής αγοράς και τελωνειακής ένωσης.

Σε κάθε περίπτωση, ένα προσεκτικά επιλεγμένο domain name που αντιστοιχεί και ανταποκρίνεται στους στόχους και τη διεθνή στρατηγική της εταιρίας θα της εξασφαλίσει βελτιωμένη αξιοπιστία και προβολή και θα κάνει τη διαφορά για μια επιτυχημένη online παρουσία. Και βέβαια οι εξαγωγικές επιχειρήσεις θα πρέπει να μεριμνούν έγκαιρα για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους στο διεθνή χώρο ώστε να μη καλούνται εκ των υστέρων να ακυρώνουν μια παράνομη καταχώρηση από τρίτα πρόσωπα-μη δικαιούχους και να τα ανακτούν ως δικαιούχοι. Ακόμη όμως και στις περιπτώσεις διεκδίκησης των διεθνών ονομάτων χώρου (domain names) και ειδικότερα του .eu είναι σημαντικό οι επιχειρήσεις να γνωρίζουν τις αντίστοιχες επιλογές τους, μεταξύ των οποίων ιδιαίτερο ενδιαφέρον και συγκριτικά πλεονεκτήματα σε χρόνο και κόστος παρουσιάζει η online διαιτητική επίλυση της διαφοράς.

Αναμένουμε λοιπόν με ενδιαφέρον να ακούσουμε στη συνέχεια τις εισηγήσεις των ειδικών για το σημερινό ενδιαφέρον θέμα, με τη δέσμευση ότι θα μεταφέρουμε και στα μη παρόντα σήμερα μέλη μας τη σχετική ενημέρωση.

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΧΩΡΟΥ

Απόστολος Άνθιμος
Δ.Ν. Δικηγόρος, Μέλος του
Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu

Θα επιχειρηθεί η παρουσίαση ενός καινοτόμου διαιτητικού οργάνου, το οποίο λειτουργεί από τις αρχές του 2006 με τις ευλογίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για το Κέντρο Επίλυσης Διαφορών .eu [ΚΕΔ]. Ο πλήρης -και μάλλον αδόκιμος- τίτλος του έχει ως εξής: «Δικαστήριο Διαιτησίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στο Οικονομικό Επιμελητήριο της Δημοκρατίας της Τσεχίας και στο Γεωργικό Επιμελητήριο της Δημοκρατίας της Τσεχίας». Η έδρα του ΚΕΔ βρίσκεται στην Πράγα. Σημειώνεται ότι το ΚΕΔ αποτελεί το μοναδικό φορέα εξέτασης προσφυγών που αφορούν σε διαφορές που προκύπτουν από τη χρήση ονόματος χώρου με κατάληξη .eu.

1. Η πορεία προς τη σύσταση του ΚΕΔ

Το μοντέλο που επιλέχθηκε παρουσιάζει μεγάλη ομοιότητα προς αυτό που υιοθετήθηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Διανοητικής Ιδιοκτησίας [WIPO]. Ήδη από το 1998 η Επιτροπή είχε θέσει ως προτεραιότητα στο πεδίο διαχείρισης του διαδικτύου «την ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών ADR με βάση τις συστάσεις του WIPO που θα είναι κατάλληλες για τα μητρώα TLD που λειτουργούν στην ΕΕ». Η ΕΕ αντιμετώπισε θετικά την έκθεση του WIPO του 1999, με βάση την οποία προτάθηκε στην παγκόσμια κοινότητα ο μηχανισμός ενιαίας επίλυσης διαφορών ονομάτων χώρου. Το 2001 δημοσιεύθηκε στην ΕΕΕΚ η πρόταση κανονισμού της Επιτροπής για την υλοποίηση

του τομέα ανώτατου επιπέδου .eu . Στο άρθρο 5 § 2 Β' προβλεπόταν ότι η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων με το -υπό σύσταση τότε- μητρώο, «θα θεσπίσει πολιτική και διαδικασία εξωδικαστικής διευθέτησης των διαφορών, για την ταχεία επίλυση των διαφορών όσον αφορά τα ονόματα τομέα και τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές, όπως οι συστάσεις της ΠΟΔΙ. Η εν λόγω πολιτική θα παράσχει στα ενδιαφερόμενα μέρη τις κατάλληλες διαδικαστικές εγγυήσεις και θα εφαρμοστεί χωρίς να θίγεται το δικαίωμα οιασδήποτε δικαστικής προσφυγής». Η ρύθμιση αυτή υπάρχει και στον καν. 733/2002, για την υλοποίηση του τομέα ανώτατου επιπέδου.

Η ίδρυση του εν λόγω οργάνου προήλθε έπειτα από διαγωνισμό που έλαβε χώρα σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 23 Καν. 874/2004 (Επιλογή παρόχων υπηρεσιών εναλλακτικής επίλυσης διαφορών και μελών της επιτροπής εναλλακτικής επίλυσης διαφορών), η § 1 του οποίου προβλέπει ότι «το μητρώο δύναται να επιλέξει τους παρόχους υπηρεσιών διαδικασία εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, οι οποίοι πρέπει να είναι ευυπόληπτοι φορείς με ανάλογη εμπειρία, κατά τρόπο αντικειμενικό, διαφανή και αμερόληπτο. Ο κατάλογος των παρόχων υπηρεσιών εναλλακτικής επίλυσης διαφορών δημοσιεύεται στον ιστότοπο του μητρώου».

2. Τα Βασικά χαρακτηριστικά της διαδικασίας

Οι βασικές αρχές λειτουργίας του ΚΕΔ περιγράφονται στα άρθρα 22 και 23 καν. 874/2004. Καταρχήν προβλέπεται η δυνατότητα εξέτασης προσφυγών τόσο από μονομελή όσο και από τριμελή διαιτητική επιτροπή (άρθρο 23 § 2 εδ. α). Η επιλογή των διαιτητών λαμβάνει χώρα με βάση τις εσωτερικές διαδικασίες του παρόχου υπηρεσιών εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Οι ορισθέντες διαιτητές πρέπει να διαθέτουν την απαραίτητη «εμπειρογνώση» στο συγκεκριμένο αντικεί-

μενο, ενώ ο πάροχος οφείλει να τηρεί κατάλογο των μελών της επιτροπής με τα σχετικά προσόντα τους, ο οποίος θα είναι ελεύθερα προσβάσιμος στο διαδίκτυο (άρθρο 23 § 2 εδ. β).

Το λειτουργικό πλαίσιο της διαιτητικής διαδικασίας προσδιορίζεται στο άρθρο 22 § 1 καν. 874/2004: Εξετάζονται αποκλειστικά διαφορές που αφορούν

- α.** κερδοσκοπικές ή καταχρηστικές καταχωρήσεις, και
- β.** προσφυγές κατά αποφάσεων του μητρώου περί καταχώρισης ή απόρριψης αίτησης καταχώρισης ονόματος χώρου.

Συνεπώς, αιτήματα χρηματικής ή άλλης αποζημίωσης, καθώς και αιτήσεις καταδίκης στη δικαστική δαπάνη του προσφεύγοντος εκφεύγουν του πεδίου εφαρμογής της διαιτητικής διαδικασίας.

Η επιστράτευση της διαιτητικής διαδικασίας δεν είναι υποχρεωτική για τον προσφεύγοντα, ο οποίος μπορεί να κινηθεί απευθείας δια της δικαστικής οδού. Αντίθετα, η συμμετοχή στη διαιτητική διαδικασία είναι υποχρεωτική για τον κάτοχο του ονόματος και για το μητρώο (άρθρο 22 § 2). Με τα έξοδα κίνησης της διαδικασίας επιφορτίζεται ο προσφεύγων, ο οποίος καλείται να προκαταβάλει το σχετικό τέλος.

Η γλώσσα της διαδικασίας είναι η αγγλική αναφορικά με προσφυγές που στρέφονται κατά του μητρώου. Αντίθετα, όταν ο προσφεύγων στρέφεται κατά κατόχου ονόματος χώρου, η γλώσσα καθορίζεται στη βάση της διοικητικής διαδικασίας που τηρήθηκε για την καταχώριση του ονόματος. Αν για παράδειγμα ο γράφων επιθυμεί να στραφεί κατά του κατόχου του ονόματος χώρου anthimos.eu, θα πρέπει να ελέγξει τη γλώσσα που δήλωσε ο τελευταίος στο στάδιο της καταχώρισης. Η ευχέρεια που δίδεται στον κάτοχο να επιλέξει όποια γλώσσα επιθυμεί ενδέχεται πάντως να προκαλεί δυσχέρειες στο στάδιο της διαιτητικής διαδικασίας. Σκεφτείτε έτσι μια ελληνική εταιρία που καλείται να κινήσει τη σχε-

τική διαδικασία στην ουγγρική -ας πούμε- γλώσσα. Για το λόγο αυτό δόθηκε η δυνατότητα αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 22 § 4 καν. 874/2004.

Καθ' όλη τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας απαγορεύεται οιαδήποτε μεταβολή στη νομική κατάσταση του ονόματος χώρου, π.χ. μεταβίβαση ή ακύρωση για άλλους λόγους, άσχετους προς την εκκρεμή διαδικασία. Θεσπίζεται προκαταρκτικό στάδιο εξέτασης της προσφυγής από τον πάροχο υπηρεσιών εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, με στόχο τη συμμόρφωσή της προς τις διατάξεις των καν. 733/2002 και 874/2004, καθώς και προς τους διαδικαστικούς κανόνες του διαιτητικού δικαστηρίου. Σε περίπτωση εμφάνισης ατελειών, ο προσφεύγων ενημερώνεται σχετικά, και καλείται να διορθώσει το δικόγραφο του μέσα σε εύλογη προθεσμία που τάσσεται από τον πάροχο. Αποφεύγεται με τον τρόπο αυτό ο έλεγχος της προσφυγής από τη διαιτητική επιτροπή επί ζητημάτων του παραδεκτού.

Η προσφυγή διαβιβάζεται στον καθ' ου με την επιμέλεια του παρόχου. Μέσα σε τριάντα εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή, ο καθ' ου οφείλει να απαντήσει (άρθρο 22 § 8). Η διαιτητική επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εκδώσει απόφαση μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής της απάντησης του καθ' ου, ή, σε περίπτωση παράλειψης του τελευταίου να απαντήσει, από την ημέρα που εξέπνευσε η προθεσμία κατάθεσης απάντησης. Οι αποφάσεις των διαιτητικών επιτροπών πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένες, ενώ υποχρεωτική είναι και η δημοσίευσή τους στον ιστοτόπο του παρόχου.

Μέσα στις επόμενες τρεις εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή της απόφασης, ο πάροχος κοινοποιεί το πλήρες κείμενό της στους διαδίκους. Η απόφαση είναι δεσμευτική για τα μέρη. Προβλέπεται ωστόσο η δυνατότητα κίνησης δικαστι-

κών διαδικασιών ακύρωσης της απόφασης εντός προθεσμίας 30 ημερολογιακών ημερών από την κοινοποίηση (άρθρο 22 § 13).

Όπως γίνεται εύκολα κατανοητό, η κατάσταση της διαδικασίας από το άρθρο 22 καν. 874/2004 είναι ελλειπτική: Δεν καλύπτει πλήθος ζητημάτων, ενώ προκαλεί ερμηνευτικές δυσκολίες και στα θέματα που επιχειρεί να ρυθμίσει.

3. Οι κανόνες επίλυσης διαφορών του διαιτητικού δικαστηρίου

Το διαιτητικό δικαστήριο εκπόνησε τους Κανόνες Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών [Κανόνες ΕΕΔ] .eu και τους Συμπληρωματικούς Κανόνες. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις συνιστούν ένα κράμα διαδικαστικών, δικονομικών και ουσιαστικών διατάξεων, και αποτελούν χρήσιμο οδηγό για κάθε ενδιαφερόμενο. Οι Κανόνες ΕΕΔ υποδιαιρούνται σε τρία κεφάλαια:

Πρώτο κεφάλαιο

Στο 1ο κεφάλαιο [Γενικές διατάξεις – Α1- Α6] παρέχονται χρησιμότερες πληροφορίες σχετικά με ζητήματα προδικασίας. Ειδικότερα, το άρθρο Α 1 περιέχει σειρά ορισμών σχετικά με βασικές έννοιες της διαδικασίας, ενώ στο άρθρο Α 2 ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες των αναγκαίων κοινοποιήσεων. Η διάταξη έχει εξαιρετική σημασία, αν συνεκτιμηθεί το καινοτόμο της όλης διαδικασίας, που δεν είναι βέβαια άλλο από την επίλυση της διαφοράς σε αμιγώς ψηφιακό περιβάλλον.

Ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα εξετάζεται στο άρθρο Α 3 των Κανόνων ΕΕΔ. Υπογραμμίστηκε σε άλλο σημείο πως η διαιτητική διαδικασία δυνητικά μπορεί να διεξαχθεί σε οιαδήποτε κοινοτική γλώσσα. Οι Κανόνες δίνουν ωστόσο τη δυνατότητα αλλαγής της γλώσσας της διαδικασίας, με την άσκηση ειδικού ενδίκου βοηθήματος που προηγείται ασφαλώς της έναρξης της διαιτητικής επί-

λυσης. Τις λεπτομέρειες της ειδικής αυτής διαδικασίας καθορίζει η μόλις προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου Α 3.

Νοπή είναι εξάλλου και η συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, η οποία είναι δεσμευτική για το Διαιτητικό Όργανο, από τη στιγμή που θα ενημερωθεί σχετικά. Παράλληλα, δυνατή είναι και η αναστολή εκδίκασης ενόψει συμβιβαστικής απόπειρας των μερών. Τα ανωτέρω ρυθμίζονται αναλυτικά στο άρθρο Α 4.

Το ζήτημα της ενδεχόμενης παράλληλης εκκρεμοδικίας της διαφοράς σε εθνικό δικαστήριο εξετάζεται στο άρθρο Α 5: Οι Κανόνες ΕΕΔ με σαφήνεια ορίζουν ότι «η διεξαγωγή της διαδικασίας δεν επηρεάζεται από οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου». Πάντως, τυχόν ύπαρξη τελεσίδικης απόφασης σχετικής με τη διαφορά, η οποία θα γνωστοποιηθεί στο Διαιτητικό Όργανο, οδηγεί στον τερματισμό της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο Α 4 § 3 κανόνων ΕΕΔ.

Το πρώτο κεφάλαιο ολοκληρώνεται με αναφορά στα τέλη της διαδικασίας, για τα οποία θα επανέλθουμε προς το τέλος του παρόντος άρθρου.

Δεύτερο κεφάλαιο

Στο 2ο κεφάλαιο, που φέρει τον υπέρτιτλο «Διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας», περιέχονται τόσο διαδικαστικοί, όσο και δικονομικοί κανόνες. Συγκεκριμένα, με δεδομένη την ιδιαιτερότητα στην κατάσταση της δίκης, οι Κανόνες ΕΕΔ έχουν θεσπίσει έναν οιονεί έλεγχο του παραδεκτού του εισαγωγικού δικογράφου από το ίδιο το διαιτητικό όργανο, προς αποφυγήν άσκοπης επιβάρυνσης του δικαστηρίου με ζητήματα αοριστίας. Επιχειρώντας μίαν εμπειρική προσέγγιση της όλης διαδικασίας, θα μπορούσαμε να περιγράψουμε τα επιμέρους στάδια ως εξής: Αρχικά περιέρχεται στο διαιτητικό όργανο η αποκαλούμενη «καταγγελία», όρος προφανώς αδόκιμος

και αναντίστοιχος προς την αγγλική complaint και τη γερμανική Beschwerde, που χρησιμοποιείται στις σχετικές γλωσσικές αποδόσεις. Στο άρθρο Β 1 καταγράφονται με εξαντλητικό τρόπο όλες οι λεπτομέρειες και τα προαπαιτούμενα του περιεχομένου της «καταγγελίας», την οποία από δω και στο εξής θα αναφέρουμε ως «προσφυγή».

Το διαιτητικό όργανο χρονολογεί την παραλαβή και ακολούθως προβαίνει σε έλεγχο συμμόρφωσης του δικογράφου προς τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο Β 1. Σε περίπτωση ελλείψεων, ενημερώνεται ο προσφεύγων, για να διορθώσει το δικόγραφο εντός προθεσμίας που τάσσει το διαιτητικό όργανο. Αν η προσφυγή δεν πάσχει ελλείψεων, το διαιτητικό όργανο ορίζει την ημέρα έναρξης της διαιτητικής διαδικασίας, και στη συνέχεια αποστέλλει το δικόγραφο στον καθ' ου [για τα ανωτέρω βλ. άρθρο Β 2 Κανόνων ΕΕΔ].

Από την παραλαβή της προσφυγής ο καθ' ου έχει στη διάθεσή του 30 εργάσιμες μέρες για να απαντήσει / αντικρούσει τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος. Σύμφωνα με το άρθρο Β 3, και

η «απάντηση» υπόκειται σε συγκεκριμένες τυπικές προϋποθέσεις, τις οποίες πρέπει να σεβαστεί ο καθ' ου, διαφορετικά το διαιτητικό όργανο θα επιστρέψει το δικόγραφο, κατά τον ίδιο τρόπο που ακολουθείται και για την προσφυγή.

Αφού ολοκληρωθεί το στάδιο της κατάθεσης προσφυγής και απάντησης, το διαιτητικό όργανο «κλείνει» το φάκελο, και προβαίνει στη συνέχεια στο διορισμό της Επιτροπής που θα κληθεί να αποφανθεί επί της διαφοράς. Η επίλυση δύναται να εξεταστεί είτε από έναν διαιτητή, είτε από τριμελή διαιτητική επιτροπή [βλ. σχετικά άρθρο Β 4]. Για τη δεύτερη εκδοχή απαραίτητη είναι η συναίνεση αμφοτέρων διαδίκων. Η επιλογή των διαιτητών γίνεται τότε ισομερώς, δηλαδή, ένας διαιτητής επιλέγεται από κάθε διάδικο, και ένας από το διαιτητικό όργανο, το οποίο διορίζει εξάλλου και το μέλος της που θα εξετάσει την εκάστοτε διαφορά, όταν δεν έχει ζητηθεί επίλυση από τριμελή επιτροπή. Σε κάθε περίπτωση εξυπακούεται ότι το ή τα μέλη της επιτροπής διαιτησίας συγκεντρώνουν στο πρόσωπό τους τα αναγκαία εκέγγυα αμεροληψίας και ανεξαρτησίας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο Β 5 Κανόνων ΕΕΔ.

Με την περάτωση της φάσης του διορισμού διαιτητή, και μετά την παρέλευση των προθεσμιών για την υποβολή αίτησης εξαιρέσεως από τα μέρη, ο φάκελος διαβιβάζεται πλέον και τυπικά στην (μονομελή ή τριμελή) επιτροπή διαιτησίας, η οποία έχει στη διάθεσή της 30 ημέρες από την επίσημη ημερομηνία παραλαβής της απάντησης του καθ' ου, και όχι από την ημερομηνία διορισμού της. Δεν αποκλείεται ωστόσο υποβολή αιτήματος παράτασης της προθεσμίας. Η επιτροπή έχει συγκεκριμένες εξουσίες, που προσδιορίζονται στα άρθρα Β 7-9 Κανόνων ΕΕΔ. Υπογραμμίζεται πως σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται η άμεση επικοινωνία του διαιτητή με τα μέρη στο πλαίσιο της διαδικασίας. Αποκλειστικός αρμόδι-

ος παραλαβής και περαιτέρω διαβίβασης ορίζεται ο αποκαλούμενος «διαχειριστής της υπόθεσης», που αποτελεί πρόσωπο ειδικά επιφορτισμένο από το διαιτητικό όργανο.

Στο άρθρο Β 11 κανόνων ΕΕΔ περιέχονται ειδικές ρυθμίσεις σχετικές με τη βάση της απόφασης που θα λάβει η επιτροπή. Πρόκειται για διάταξη που επαναλαμβάνει κατά κύριο λόγο όσα ήδη καταγράφηκαν στο άρθρο 21 καν. 874/2004. Στο άρθρο Β 12 Κανόνων ΕΕΔ παρατίθενται όλες οι δυνατικές μορφές απόφασης που ενδέχεται να εκδώσει η επιτροπή: Πρόκειται για την απόρριψη ή την αποδοχή βέβαια της προσφυγής, αλλά και για ένα ακόμη μόρφωμα, την επονομαζόμενη ενδιάμεση απόφαση, που θα μπορούσε να θεωρηθεί αντίστοιχη προς την πράξη περί αποδείξεων ή έστω την απόφαση περί επανάληψης της διαδικασίας μέχρι να προσκομισθεί κάποιο ή κάποια αποδεικτικά στοιχεία που κρίνονται κρίσιμα για την οριστική επίλυση της διαφοράς. Τέλος, άλλη μια νοπητή και άξια ειδικής μνείας κατάληξη, προβλέπεται στο άρθρο Β 12 στ. ν' Κανόνων ΕΕΔ, κατά την οποία «εάν ... η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η Καταγγελία υποβλήθηκε κακή τη πίστη, η Επιτροπή θα δηλώσει στην απόφασή της ότι η Καταγγελία υποβλήθηκε κακή τη πίστη και ότι αποτελεί κατάχρηση της διοικητικής διαδικασίας».

Από το χρονικό σημείο της κοινοποίησης της

Παρά την παντελή απουσία οιασδήποτε αναφοράς στον ελληνικό νομικό τύπο σχετικά με τη λειτουργία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της Τσεχίας για την επίλυση διαφορών ως προς ονόματα χώρου με κατάληξη .eu, είναι αρκετές οι περιπτώσεις που η σχετική διαδικασία επιστρατεύτηκε από νομικά πρόσωπα με έδρα στη χώρα μας, δείγμα εμπιστοσύνης σε αυτή την εναλλακτική μορφή επίλυσης

απόφασης στα μέρη, τα μέρη έχουν στη διάθεσή τους τριάντα ημερολογιακές ημέρες για να παρεμποδίσουν την ανάπτυξη των εννόμων συνεπειών της διαιτητικής απόφασης. Σχετικά δεν προβλέπεται κάποιο ένδικο μέσο κατά της τελευταίας, αλλά η «κίνηση δικαστικών διαδικασιών» σε κάποιο εθνικό δικαστήριο, δεδομένο που λειτουργεί αυτοδίκαια ως λόγος αναστολής εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης.

Τρίτο κεφάλαιο

Στο τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο περιέχονται ρυθμίσεις που αφορούν στον αποκλεισμό της ευθύνης του διαιτητικού οργάνου και των διαιτητών, το δικαίωμα τροποποίησης των Κανόνων ΕΕΔ από το Μητρώο (δηλαδή την EURid).

Τέλος, ένα σημαντικό μειονέκτημα αποτελεί και η απόδοση των Κανόνων ΕΕΔ στη γλώσσα μας, η οποία περιέχει πλήθος αδόκιμων όρων και ασυμφωνιών, που δυσχεραίνουν το έργο τόσο των διαιτητών και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, όσο και των διαιτητών που καλούνται να ερμηνεύσουν τις σχετικές ρυθμίσεις.

4. Η νομολογία του διαιτητικού οργάνου: αποφάσεις ελληνικού ενδιαφέροντος

Παρά την παντελή απουσία οιασδήποτε αναφοράς στον ελληνικό νομικό τύπο σχετικά με τη λειτουργία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της Τσε-

χίας για την επίλυση διαφορών ως προς ονόματα χώρου με κατάληξη .eu, είναι αρκετές οι περιπτώσεις που η σχετική διαδικασία επιστρατεύτηκε από νομικά πρόσωπα με έδρα στη χώρα μας, δείγμα εμπιστοσύνης σε αυτή την εναλλακτική μορφή επίλυσης. Παράλληλα, δεν λείπουν και υποθέσεις, όπου στη θέση του καθ' ου βρέθηκαν Έλληνες. Η συνοπτική αναφορά των υποθέσεων συνιστά το αντικείμενο του παρόντος άρθρου.

IΩς πρώτη κατηγορία υποθέσεων μπορεί να θεωρηθεί η αρπαγή ονομάτων χώρου που ανήκουν σε φημισμένα αθλητικά σωματεία της χώρας μας, καθώς και σε νομικά πρόσωπα με αναγνωρισμένα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

Στις περιπτώσεις αυτές οι κάτοχοι των ονομάτων χώρου δεν είχαν καμία απολύτως σχέση με τις ενδείξεις που καταχωρήθηκαν, καθώς δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο που να αποδείκνυε οιαδήποτε αντίστοιχο συσχετισμό. Αξιωματικώς είναι εξάλλου και το γεγονός της ερημοδικίας των τελευταίων στις περισσότερες περιπτώσεις.

1. Υποθέσεις 4370 (panathinaikosfc.eu) και 4451 (paofc.eu) [γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά]

Η αιτούσα ελληνική ποδοσφαιρική ομάδα ζήτησε τη διαγραφή των επίδικων ονομάτων από Έλληνα,

με δηλωμένη διεύθυνση Ολλανδίας, και τη μεταβίβασή τους στην ίδια. Η Επιτροπή έκανε δεκτό το αίτημα με βάση το εξής σκεπτικό: «...είναι εμφανές ότι ο Καταγγελλόμενος χρησιμοποίησε την ευρέως γνωστή επωνυμία του Παναθηναϊκού προκειμένου να προσελκύσει οπαδούς του δημιουργώντας τοιουτοτρόπως μια ιστοσελίδα με υψηλή επισκεψιμότητα και κατά συνέπεια και εμπορευσιμότητα προκαλώντας σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό... Επομένως στην προκειμένη περίπτωση συντρέχει η προϋπόθεση του αρ. 21 παρ. 3.δ. του Κανονισμού: α. προσβάλλεται το προηγούμενο δικαίωμα επί της επωνυμίας της Καταγγέλουσας σύμφωνα με το αρ. 10 παρ. 1 του Κανονισμού, και β. το εν λόγω όνομα χώρου καταχωρίσθηκε ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη σύμφωνα με το αρ. 21 παρ. 3.δ. του Κανονισμού. Κατόπιν τούτου είναι εμφανές ότι η καταχώρηση του ονόματος χώρου panathinaikosfc.eu είναι κερδοσκοπική και καταχρηστική». Αντίστοιχη ήταν και η αιτιολογία στη δεύτερη απόφαση.

2. Υπόθεση 4450 (panathinaikos.eu)

[γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά]

Η ίδια ομάδα ζήτησε στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης τη διαγραφή και μεταβίβαση της ανωτέρω ένδειξης από Έλληνα με κατοικία στην ημεδαπή, ο οποίος ερημοδίκησε. Και στην περίπτωση αυτή κρίθηκε ότι επρόκειτο για καταχρηστική/κερδοσκοπική καταχώρηση. Ειδικότερα, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι «από την αντιπαραβολή της ένδειξης [panathinaikos] και της εμπορικής επωνυμίας του καθ' ου [I.X.] κανένα απολύτως συνδετικό στοιχείο δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστεί, με δεδομένη και την ερημοδικία του καθ' ου». Εύλογα έτσι διατάχθηκε η μεταβίβαση του ονόματος στην αιτούσα.

3. Υπόθεση 4379 (rao.eu)

[γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά]

Και πάλι η προαναφερόμενη αιτούσα ζήτησε τη διαγραφή και μεταβίβαση της ανωτέρω ένδειξης κατά ελληνικής ομόρρυθμης εταιρίας, η οποία -σε αντίθεση προς τις προηγούμενες διαφορές- αντέκρουσε τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, πρόβαλλε ότι η αντίδικος δεν έχει κατοχυρώσει προηγούμενο δικαίωμα στο επίπεδο .eu, δεν είναι ευρέως γνωστή στον ευρωπαϊκό χώρο με τον τίτλο «ραο» και σε όλα τα άρθρα της UEFA, αναφέρεται μόνο ως Panathinaikos και όχι ως «ΡΑΟ». Επιπρόσθετα, ο καθ' ου ισχυρίστηκε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος σύγχυσης, διότι η λειτουργία του διαδικτυακού τόπου δεν θα έχει καμία απολύτως σχέση με ομαδικές ή εν γένει αθλητικές δραστηριότητες, ώστε να δημιουργηθεί η εντύπωση στους επισκέπτες ότι απηχεί τις επίσημες απόψεις της προσφεύγουσας και ότι τα προϊόντα, που ούτως ή άλλως δεν θα διατίθενται, αποτελούν τα επίσημα προϊόντα της ΠΑΕ και των χορηγών της. Ο καθ' ου περαιτέρω επισήμανε ότι το όνομα «ραο» στην ελληνική γλώσσα αποτελεί βασικό ελληνικό ρήμα που σημαίνει πηγαίνω, και ότι λειτουργεί διαδικτυακός τόπος (www.rao.com), ο οποίος ανήκει σε εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στον χώρο των υπηρεσιών διαδικτύου και δεν έχει προκαλέσει καμία σύγχυση ή πρόβλημα. Τέλος ο καθ' ου ισχυρίστηκε ότι ο σκοπός για τον οποίο κατοχύρωσε το όνομα «rao.eu» ήταν για τη λειτουργία του διαδικτυακού τόπου «Photo Archives Online» του οποίου τα αρχικά είναι rao, το αντικείμενο του οποίου δεν έχει καμία σχέση με το αντικείμενο ασχολίας της καταγγέλλουσας. Ο καθ' ου ανέφερε τέλος ότι η υλοποίηση του σχεδίου αυτού έχει καθυστερήσει λόγω της πολυπλοκότητας της εφαρμογής, των απαιτήσεων ασφαλείας, του φόρτου εργασίας και της ενασχόλησής του με ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Η Επιτροπή αποφάσισε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 21.3 (ε) Καν. 874/2004,

διότι το όνομα χώρου rao.eu δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τον καθ' ου, ο οποίος παρέλειψε να προσκομίσει αποδεικτικό υλικό που να αποδεικνύει κάποια σχέση του με το επίδικο όνομα. Έκρινε τέλος, πως «ο ισχυρισμός του Καθ' ου περί λειτουργίας του διαδικτυακού τόπου "Photo Archives Online" είναι παντελώς αβάσιμος καθότι δεν προσκομίζει οποιοδήποτε πιστοποιητικό ότι έχει οποιοδήποτε έννομο συμφέρον ή αναγνωρισμένο δικαίωμα για να χρησιμοποιεί την επωνυμία ή τα διακριτικά "Photo Archives Online". Το Μέλος της Επιτροπής έχει επισκεφθεί την ιστοσελίδα του Καθ' ου "www.raihost.gr" και δεν έχει βρει οποιαδήποτε αναφορά σε οποιαδήποτε ημιτελή μελλοντική παροχή της υπηρεσίας "Photo Archives Online".» Ως συνέπεια των ανωτέρω διατάχθηκε και πάλι η μεταβίβαση του ονόματος χώρου στην αιτούσα.

4. Υπόθεση 4218 (olympiakos.eu) **[γλώσσα διαδικασίας: Αγγλικά]**

Στην υπόθεση αυτή η προσφεύγουσα ζήτησε τη μεταβίβαση του επίδικου ονόματος από πολωνική ατομική επιχείρηση, τα επιχειρήματα της οποίας δεν έπεισαν την Επιτροπή, η οποία διαπίστωσε τόσο έλλειψη εννόμου συμφέροντος όσο και κα-

ταχρηστικότητα και κερδοσκοπική πρόθεση στην καταχώρηση.

5. Υπόθεση 4222 (aekfc.eu) **[γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά]**

Και σε αυτή την υπόθεση στη θέση της προσφεύγουσας βρέθηκε ελληνική ΠΑΕ με αίτημα τη μεταβίβαση ονόματος χώρου που είχε καταχωρηθεί από Έλληνα κάτοικο εσωτερικού. Με γνώμονα την ερημοδικία του τελευταίου, η Επιτροπή δεν είχε ιδιαίτερες δυσκολίες να αποφασίσει, ότι η προσφεύγουσα διαθέτει φήμη και αναγνωριστικότητα στη χώρα μας, και αποφάνθηκε ότι: «Η φήμη αυτή είναι αναμφισβήτητη και ο Καθ' ου ενήργησε δολίως έχοντας υπόψη του τα δικαιώματα επί των σημάτων, της φήμης και της επωνυμίας του Καταγγέλλοντος όταν προέβη στην κατοχύρωση του επίδικου ονόματος χώρου. Το γεγονός της κακόπιστης συμπεριφοράς του Καθ' ου αποδεικνύεται εξ' ίσου και από το γεγονός ότι ακόμη κι αν δεν ήξερε τα δικαιώματα του Καταγγέλλοντος, τη στιγμή που τα έμαθε, όταν ο Καταγγέλων προσπάθησε να προβεί σε φιλικό διακανονισμό μαζί του, αυτός άλλαξε τα στοιχεία επικοινωνίας του και ακόμη περαιτέρω προέβη σε απόκρυψη αυτών.»

6. Υποθέσεις 4375 (redstore.eu)**[γλώσσα διαδικασίας: Αγγλικά]****και 4451 (greenteam.eu)****[γλώσσα διαδικασίας: Γερμανικά]**

Στις υποθέσεις αυτές οι προσφεύγουσες ήταν σηματούχοι των αντίστοιχων ενδείξεων στην ελληνική επικράτεια και ζήτησαν τη μεταβίβαση των ονομάτων χώρου κατά πολωνικής επιχείρησης (στην α' περίπτωση) και Γερμανού υπηκόου (στην β' περίπτωση). Αμφότερες αιτήσεις έγιναν δεκτές, η πρώτη κατά κύριο λόγο εξαιτίας της ερημοδικίας της καθ' ης, ενώ η δεύτερη στη βάση του προγενέστερου δικαιώματος της προσφεύγουσας, αλλά και του αναπόδεικτου των ισχυρισμών του καθ' ου.

7. Υποθέσεις 2888 (germanwings.eu),**4040 (winamp.eu), 4099 (vivartia.eu)****[γλώσσα διαδικασίας****(σε όλες τις υποθέσεις): Αγγλικά].**

Στις ανωτέρω αναγραφόμενες υποθέσεις επρόκειτο για καταχωρήσεις των αντίστοιχων ονομάτων χώρου από Έλληνες κατοίκους ημεδαπής, οι οποίοι στερούνταν οιαδήποτε δικαιωμάτων επί των διακριτικών γνωρισμάτων, με αποτέλεσμα την ευδοκίμηση των αιτήσεων από την πλευρά των προσφευγόντων/σηματούχων.

II Στη δεύτερη κατηγορία ανήκει μια σειρά αποφάσεων με διαδίκους την Κυπριακή Δημοκρατία και την αποκαλούμενη Προεδρία της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου».

Οι υποθέσεις αυτές παρουσιάζουν τεράστιο ενδιαφέρον, που υπερβαίνει το στενό πεδίο της προβληματικής των ονομάτων χώρου, και παράλληλα διατρανώνουν τον έντονα πολιτικό χαρακτήρα και τα διακρατικά ζητήματα που δύνανται να ανακύψουν στο διεθνές σύστημα διαχείρισης.

1. Υποθέσεις 1264 και 1265**(αίτημα αλλαγής γλώσσας διαδικασίας).**

Στις υποθέσεις αυτές το ψευδοκράτος επιχείρησε να μετατρέψει τη γλώσσα διαδικασίας από τα ελληνικά στα αγγλικά. Σε αμφότερες περιπτώσεις κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχαν οι ειδικοί / εξαιρετικοί λόγοι του άρθρου 3 α των Κανόνων Επίλυσης, που μπορούν να στοιχειοθετήσουν το σχετικό αίτημα.

2. Υποθέσεις 1264 και 1265**(επί της ουσίας) και 1266**

Στις υποθέσεις 1264-1266 εξετάστηκαν οι προσφυγές του ψευδοκράτους κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας (1264-1265) και του Μητρώου (1266) αναφορικά με πλειάδα ονομάτων χώρου, τα οποία αποδίδουν είτε στην αγγλική είτε στην τουρκική γλώσσα έννοιες που σχετίζονται με τη βόρεια Κύπρο.

A. Υπόθεση 1264 (TURKISHREPUBLICOFNORTH-CYPRUS, NORTH-CYPRUS-TOURISM, κλπ) [γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά]

Η Επιτροπή παρέπεμψε καταρχήν στο άρθρο 10 § 1 καν. 874/2004, όπου γίνεται λόγος για κατόχους προηγούμενων δικαιωμάτων είτε σε κοινοτικό, είτε σε επίπεδο κράτους μέλους. Ορμώμενη από τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η προσφεύγουσα όφειλε να αποδείξει ότι έχει αναγνωριστεί είτε με βάση τη νομοθεσία κράτους μέλους ή με βάση την κοινοτική νομοθεσία. Στη συνέχεια προέβη στις εξής διαπιστώσεις:

α) Η προσφεύγουσα δεν αναφέρει ρητά διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας με βάση τις οποίες έχει αναγνωριστεί η Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

β) Δεν αναφέρει διατάξεις κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με τις οποίες έχει αναγνωριστεί η Τουρκική

Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου ως εθνική κυβέρνηση.

- γ) Δεν προσάγει οποιοδήποτε έγγραφο ως αποδεικτικό μέσο αναφορικά με τον ισχυρισμό περί αναγνώρισης της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- δ) Η Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου στο πίνακα που επισυνάπτεται ως απόσπασμα Ι στους κανόνες που διέπουν την πολιτική καταχώρισης των ονομάτων χώρου .eu και διευκρινίζουν τα κριτήρια επιλεξιμότητας που αναφέρονται στο άρθρο 4 του Κανονισμού 733/2002 αναφέρεται στην κατηγορία των χωρών που δεν αποτελούν μέρος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ως μη αναγνωρισμένη διεθνώς. Αντιθέτως στην κατηγορία των χωρών που αποτελούν μέρος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και επομένως πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας του Κανονισμού 733/2002 αναφέρεται η Κύπρος και ειδικότερα το ελληνικό νότιο μέρος αυτής που βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Με βάση όλα τα προαναφερόμενα, η Επιτροπή έκρινε πως δεν πληρούται η πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 21 Καν. 874/2004 που προβλέπει ότι τα εν λόγω ονόματα είναι ταυτόσημα ή παρόμοια σε βαθμό που να προκαλούν σύγχυση με ονόματα για τα οποία έχει αναγνωρισθεί ή θεσπιστεί δικαίωμα βάσει εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας όπως τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 10 § 1 και μεταξύ αυτών είναι τα δικαιώματα δημόσιων φορέων, οι εθνικές και τοπικές κυβερνήσεις και κυβερνητικοί φορείς.

B. Υπόθεση 1265 (lefkosa-trnc, lefkosatrnc, salamis-trnc, guzelyurt-kkctc, lefkosa-kkctc, lefkosakkctc and salamis-kkctc κλπ)
[γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά].

Στην υπόθεση αυτή η Επιτροπή απέδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανυπαρξία της νομικής υπόστασης της προσφεύγουσας από πλευράς διεθνούς δικαίου, υπογραμμίζοντας ότι η λεγόμενη «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» δεν αποτελεί αναγνωρισμένο κράτος από κανένα αναγνωρισμένο διεθνή κανόνα δικαίου ή οργανισμό, όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Κρίθηκε δηλαδή πως η προσφεύγουσα δεν πληροί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας για εγγραφή των επίδικων ονομάτων τομέα, όπως απαιτεί η παράγραφος Β1(b)(12) των Κανόνων ΕΕΔ. Συνεπώς «δεν δικαιούται να απολαμβάνει οποιαδήποτε δικαιώματα τα οποία χορηγεί το κοινοτικό δίκαιο, όπως αυτά που χορηγούν οι Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 733/2002 και 874/2004 για την καταχώριση ενός ονόματος τομέα».

Γ. Υπόθεση 1266 (WELCOME-TO-NORTH-CYPRUS, κλπ.)

[γλώσσα διαδικασίας: Αγγλικά]

Σε αντίθεση με τις προηγούμενες υποθέσεις, η προσφυγή ασκήθηκε εδώ κατά του Μητρώου, με αίτημα την ακύρωση της καταχώρισης από την Κυπριακή Δημοκρατία. Η επιτροπή απέφυγε εδώ να εξετάσει οιαδήποτε ζητήματα νομιμοποίησης της προσφεύγουσας, εξαρτώμενα από την αμφίβολη νομική της υπόσταση, αλλά εισήλθε απευθείας στην ουσιαστική διερεύνηση της διαφοράς. Επικαλούμενη το άρθρο 10 § 3 καν. 874/2004, η επιτροπή αποφάνθηκε ότι το Μητρώο δεν έπρεπε να δεχθεί την καταχώριση των ονομάτων χώρου TURKISH-REPUBLIC-OF-NORTHERN-CYPRUS και NORTHERN-CYPRUS-PROPERTIES, ενώ αντίθετα επικύρωσε την απόφαση καταχώρισης αναφορικά με τα υπόλοιπα ονόματα χώρου, με βάση το γεωγραφικό προσδιορισμό τους.

EURID: EUROPEAN REGISTRY of INTERNET DOMAIN NAMES

Κωνσταντίνος Χατζηστάμου

*The European Registry of Internet Domain
Names - Regional Manager Southern Europe*
Konstantinos.chatzistamou@eurid.eu
www.eurid.eu

.eu, ο αποκλειστικός ευρωπαϊκός τομέας ανώτατου επιπέδου. Είναι και ο δικός σου;

Ο τομέας ανώτατου επιπέδου .eu κατατάσσεται ανάμεσα στους μεγαλύτερους τομείς όλου του κόσμου και συνδέει περισσότερους από 500 εκατομμύρια ανθρώπους σε 31 ευρωπαϊκές χώρες κάτω από μια ταυτότητα στο Διαδίκτυο. Ακούγεται εντυπωσιακό, αλλά τι είναι ένας τομέας ανώτατου επιπέδου;

Ο τομέας ανώτατου επιπέδου ακολουθεί την τελευταία τελεία σε μια διεύθυνση δικτυακού τύπου ή ηλεκτρονική διεύθυνση (email). Παραδείγματα τέτοιου είδους τομέων (ccTLDs) είναι το .gr για την Ελλάδα, το .be για το Βέλγιο και το .fr για τη Γαλλία.

Έχουν καταχωρηθεί πάνω από 3,7 εκατομμύρια από τη στιγμή που ξεκίνησαν οι καταχωρήσεις το 2005. Πολλές εταιρίες και εμπορικά σήματα χρησιμοποιούν ένα .eu ιστότοπο για να προβάλουν μια καθαρά ευρωπαϊκή ταυτότητα και τις επιχειρηματικές τους φιλοδοξίες, όπως η FairtradeInternational, η FootLocker, η LouisVuitton, η MAN Group, η Microsoft Corporation, η Orangina και η Toyota.

Γιατί το .eu βοηθά την επιχειρηματική δραστηριότητα;

1) Προβάλλει μια ευρωπαϊκή ταυτότητα

Εκτός από τη διεύθυνση στο Internet που προσφέρει, μια ιστοσελίδα.eu επιτρέπει να παρουσιάζεται μια εταιρία ως πραγματικά ευρωπαϊκή:

έναν διεθνή παίκτη, ανοικτό σε δουλειές και στα 28 κράτη-μέλη της Ε.Ε., που γιορτάζει την ευρωπαϊκή πολιτιστική πολυμορφία. Η χρήση του .eu βελτιώνει την προβολή μιας επιχείρησης, επειδή ξεχωρίζει ως καινοτόμα και σύγχρονη.

2) Σηματοδοτεί αξιοπιστία

Ένας δικτυακός τόπος .eu δηλώνει στους πελάτες μιας εταιρίας ότι έχει τη βάση της στην Ε.Ε., την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία και υπάγεται, ως εκ τούτου, στους νόμους και τα συναλλακτικά πρότυπα της Ε.Ε. και σε άλλα σχετικά εμπορικά πρότυπα. Το γεγονός ότι μόνο οι επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στην Ε.Ε., στην Ισλανδία, στο Λιχτενστάιν και στη Νορβηγία έχουν τη δυνατότητα καταχώρησης ονομάτων τομέα .eu σημαίνει ότι όλοι βλέπουν ξεκάθαρα τις πιστοποιήσεις μιας επιχείρησης.

3) Προστασία πελατών στο διαδίκτυο

Στο .eu, έχουμε λάβει τα μέτρα εντός της υποδομής του Διαδικτύου για τη συλλογική προστασία όλων των ονομάτων τομέα .eu με την εφαρμογή του πρωτοκόλλου DNSSEC, ενός από τους πρώτους μεγάλους τομείς ανώτατου επιπέδου που το χρησιμοποιεί. Όταν ενεργοποιείται το DNSSEC για ένα όνομα τομέα.eu, μειώνεται η πιθανότητα να οδηγηθούν οι πελάτες μιας εταιρίας σε μη γνήσιους και κακόβουλους δικτυακούς τόπους, ώστε να παραπλανηθούν και να χορηγήσουν τα προσωπικά τους στοιχεία.

Η εταιρία πίσω από το .eu

Η EURid είναι ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός που λειτουργεί τον τομέα ανωτάτου επιπέδου .eu, σχεδιάζοντας εφαρμόζοντας και διατηρώντας τις βάσεις δεδομένων και τις τεχνικές υποδομές που απαιτούνται για τη παρουσία του .eu στο Διαδίκτυο.

Συνεργαζόμαστε με περίπου 750 εταίρους ανά τον κόσμο -διαπιστευμένους καταχωρητές του .eu- που ειδικεύονται στην καταχώρηση ονομάτων τομέα .eu για τους πελάτες τους και προσφέρουμε υποστήριξη και στις 24 γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως μέρος της συνεχούς δέσμευσης για την ασφάλεια των πληροφοριών, η EURid έχει πιστοποιηθεί με το πρότυπο ασφαλείας ISO27001 από το 2013.

Επίσης η EURid είναι το πρώτο Ευρωπαϊκό μητρώο για τομείς ανωτάτου επιπέδου (TLD) που καταχωρήθηκε στο Κοινοτικό Σύστημα Οικολογικής Διαχείρισης και Οικολογικού Ελέγχου (EMAS).

Η EURid έχει τα κεντρικά της γραφεία στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) και περιφερειακά γραφεία στην Πίζα (Ιταλία), Πράγα (Δημοκρατία της Τσεχίας) και Στοκχόλμη (Σουηδία). Ο ιστότοπός μας www.eurid.eu.

«RECHT OHNE GRENZEN: ΔΙΚΑΙΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ»

Τιμητικός Τόμος για τον Καθηγητή της Νομικής ΑΠΘ και Δικηγόρο Α. Καϊση, που εκδόθηκε στη Γερμανία (εκδ. Sellier)

Η Διεθνής Νομική Κοινότητα, με μια πρωτόγνωρη για τα διεθνή επιστημονικά δεδομένα κίνηση, νομικοί από δεκατέσσερις (14) διαφορετικές έννομες τάξεις, (Αμερική, Κίνα, Ιαπωνία, Βραζιλία, Γερμανία, Ελβετία, Ιταλία, Γαλλία, Αυστρία και άλλες) με δική τους πρωτοβουλία, ένωσαν τους επαίνους και τις επιστημονικές συμβολές και παρέδωσαν, στο Μόναχο, στον «...ελλογιμώτατο επιστήμονα με καθολική προσωπικότητα...», όπως οι ίδιοι οι επιμελητές του Τόμου τον χαρακτηρίζουν-, κ. Αθανάσιο Γ. Καϊση, Τιμητικό Τόμο, 1085 σελίδων, με εβδομήντα (70) συνολικά επιστημονικά μελετήματα, υπό τον τίτλο «Recht ohne Grenzen», (Δίκαιο χωρίς Σύνορα).

Για πρώτη φορά, διακεκριμένοι νομικοί της παγκόσμιας νομικής κοινότητας τίμησαν επιστημονικά και εξήραν την προσωπικότητα και τη συμβολή ενός Έλληνα καθηγητή εν ενεργεία. Η έκδοση τιμητικού τόμου στη Γερμανία, αφιερωμένου στον καθηγητή της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ., Μέλους της Διοικούσας Επιτροπής του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος και Αντεπιστέλλοντος Εταίρου του Ινστιτούτου Αλλοδαπού, Ιδιωτικού Διεθνούς και Οικονομικού Δικαίου του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης κ. Αθανάσιο Γ. Καϊση, αποτελεί ύψιστη τιμή για τον ίδιο αλλά και ξεχωριστή τιμή και διάκριση για το Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, του οποίου είναι ενεργό μέλος από το 1970.

Συχαίρουμε τον τιμώμενο καθηγητή για τη μέγιστη τιμή, με το σεβασμό που του αρμόζει, και τον ευχαριστούμε για τη διεθνή προβολή τόσο της ελληνικής νομικής επιστήμης και του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, όσο και της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Αντίδωρο τιμής αποτελεί η παρουσίαση, στις σελίδες που ακολουθούν, των επιστημονικών συμβολών στον Τιμητικό Τόμο και η αναδημοσίευση της παρουσίασης του Τόμου που προέρχεται από την πένα της καθηγήτριας και μαθήτριάς του Χαρούλας Απαλαγάκη.

Γιάννα Παναγοπούλου - Μπέκα

Διδάκτωρ Νομικής,
g-panag@otenet.gr

Χαρούλα Απαλαγάκη,

*Καθηγήτρια Αστικού Δικονομικού Δικαίου του Α.Π.Θ.**

Ο Καθηγητής του Αστικού Δικονομικού Δικαίου του Νομικού Τμήματος του Α.Π.Θ. κ. Αθανάσιος Καϊσης, του οποίου η υπογράφουσα είχε την τιμή και χαρά να είναι μαθήτρια -καθώς εκπόνησε το 1989 τη διδακτορική της διατριβή υπό την επιστημονική του επίβλεψη- έχει καθιερωθεί στην Ελληνική Νομική Κοινότητα, ως καταξιωμένος πανεπιστημιακός δάσκαλος και ερευνητής.

Ο κ. Καϊσης ξεκίνησε την ακαδημαϊκή του πορεία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης το 1978 ως Εντεταλμένος Επιμελητής κοντά στον Καθηγητή κ. Κωνσταντίνο Κεραμέα, στη συνέχεια συνεργάστηκε επιστημονικά και ακαδημαϊκά με την Καθηγήτρια κ. Πελαγία Γέσιου Φαλτσή (καθηγητές με διεθνή επίσης καταξίωση και προβολή) και συνεχίζει ενεργά και ακμαία την πολυσχιδή διδακτική, ερευνητική και ακαδημαϊκή δραστηριότητά του στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Χιλιάδες είναι οι φοιτητές που είχαν τη χαρά να παρακολουθήσουν τις παραδόσεις των μαθημάτων του, λίγοι, όμως, στην Ελλάδα γνωρίζουν την εκτός των εθνικών ορίων διδακτική και ερευνητική του δραστηριότητα.

Αυτά τα επιστημονικά επιτεύγματα του Καθηγητή Καϊση αναγνώρισε πρόσφατα, με τρόπο πανηγυρικό, η Διεθνής Νομική Κοινότητα. Με μια πρωτόγνωρη για τα διεθνή επιστημονικά δεδομένα κίνηση, Νομικοί από δεκατέσσερις διαφορετικές έννομες τάξεις, με αποκλειστικά δική τους πρωτοβουλία, ένωσαν τους επαίνους και τις επιστημονικές συμβολές και

παρέδωσαν στις 17 Μαρτίου 2012, ημέρα των 65ων γενεθλίων του, στο Μόναχο, στον κ. Καϊση, Τιμητικό Τόμο 1085 σελίδων, με εβδομήντα (70) συνολικά επιστημονικά μελετήματα.

Οι επιμελητές του τιμητικού τόμου, Καθηγητές Reinhold Geimer και Rolf Schütze, διεθνώς καταξιωμένοι από τη μεγαλόπνοη συμβολή τους στο Διεθνές κυρίως Δικονομικό Δίκαιο και τη Διεθνή Εμπορική Διαιτησία, αποτυπώνουν στο μεστό πρόλογο του Τιμητικού Τόμου, τα «κίνητρα» της πρωτοβουλίας τους και σκιαγραφούν την προσωπικότητα του τιμωμένου. Χαρακτηρίζουν τον Καθηγητή Καϊση ελλογιμώτατο (großen Gelehrten) επιστήμονα με καθολική προσωπικότητα και νομικό με απήχηση και στη Γερμανία, τη δεύτερη επιστημονική πατρίδα του, και τη χώρα όπου ο κ. Καϊσης το 1978 ολοκλήρωσε, υπό την εποπτεία των Καθηγητών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Χαϊδελμβέργης, Othmar Hauernig και Hilmar Fenge, τη διδακτορική του διατριβή για τα παρανόμως κτηθέντα αποδεικτικά μέσα στην πολιτική δίκη. Η διδακτορική διατριβή του κ. Καϊση αναδείχθηκε πλέον σε διαχρονικό επιστημονικό έργο. Η συμβολή της αναγνωρίστηκε, πολλές φορές, από το Γερμανικό Ακυρωτικό (Bundesgerichtshof), με συχνές παραπομπές και ο επιστημονικός απόηχος του έργου παραμένει ακόμα και σήμερα, 36 περίπου χρόνια μετά τη συγγραφή του, πάντα ζωηρός. Οι επιμελητές του τόμου κατατάσσουν τον αθόρυβο ερευνητή στους ασκτές της επιστήμης, που έχει κά-

νει τρόπο της επιστημονικής και ιδιωτικής ζωής του τις ύψιστες αρετές του *honeste vivere, alterum non laedere* και *suum suisque tribuere*.

Τα μεστά λόγια των επιμελητών του τόμου δεν εξαντλούν, όμως, τον έπαινο για την προσωπικότητα του τιμώμενου. Η ίδια η θεματική των 70 επιστημονικών συμβολών του Τιμητικού Τόμου με τον τίτλο «Δίκαιο χωρίς σύνορα» καλύπτει την πολυσχιδή διεθνή επιστημονική δράση αλλά και τη λογιосύνη του κ. Καϊση. Κυρίαρχη θέση κατέχουν

οι συμβολές από το χώρο του Διεθνούς Δικονομικού Δικαίου, τομέα τον οποίο ο κ. Καϊσης γνωρίζει και θεραπεύει σε βάθος, όχι μόνο με αφορμή την επιστημονική του παραγωγή στη διαιτητική επίλυση των ιδιωτικού δικαίου διαφορών, αλλά και λόγω της πρακτικής του εμπειρίας και της γλωσσομάθειάς του. Σημαντικό μέρος του Τιμητικού Τόμου καλύπτουν και οι συμβολές από τη μεθοδολογία του Δικαίου, τη Διαιτησία και το Ουσιαστικό Δίκαιο, γνωσιολογικά πεδία που ο κ. Καϊσης κατέχει σε βάθος και έχει κάνει πράξη ζωής.

Σκοπός, όμως, αυτής της παρουσίασης δεν είναι να καταγράψει την άποψη της υπογράφουσας, αλλά να αναδείξει –συνοπτικά– πώς για πρώτη φορά τουλάχιστον τις τελευταίες 10ετίες διακεκριμένοι νομικοί τίμησαν επιστημονικά και εξήρασαν την προσωπικότητα και τη συμβολή ενός Έλληνα καθηγητή εν ενεργεία, στην

Recht ohne Grenzen

Festschrift für
Athanasios Kaissis zum
65. Geburtstag

παγκοσμιοποιημένη πλέον νομική κοινωνία. Επιδίωξη, επίσης, της παρουσίασης είναι να σκιαγραφήσει τη διακριτική και αθόρυβη συμβολή του κ. Καϊση στη διεθνή προβολή της ελληνικής νομικής επιστήμης.

Ως επιστήμονα με ζωηρό ερευνητικό ενδιαφέρον στον τομέα του Διεθνούς ουσιαστικού και Οικονομικού δικαίου χαρακτηρίζει τον κ. Καϊση ο David Christoph Bittmann, ερευνώντας το ζήτημα της παροχής ευρωπαϊκής δικαστικής προστασίας, ενώ ο διακεκριμένος στο Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτέλεσης Καθηγητής F. Gaul αφιερώνει τη δική του μελέτη για τις επι-

κείμενες τροποποιήσεις του γερμανικού δικαίου στο θεσμικό πλαίσιο των δικαστικών επιμελητών, σε ανάμνηση –όπως ο ίδιος γράφει– των επιστημονικών διαλόγων του με τον κ. Καϊση, με αφορμή τη συγγραφή από τον τελευταίο του Γερμανοελληνικού Λεξικού Νομικής και Οικονομικής Ορολογίας και την επιστημονική και κοινωνική τους συνάντηση στη Θεσσαλονίκη τα έτη 1992 και 1994.

Συγκινητικός και εγκάρδιος ο πρόλογος του Καθηγητή της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Wiesbaden Fritjof Haft, που αναδεικνύει την κοινή προέλευση του γερμανικού και ελληνικού νομικού πολιτισμού από την ελληνική αρχαιότητα και την εξαιρετική υπερεθνική δραστηριότητα του τιμώμενου κ. Καϊση. Αντίστοιχη η αναγνώριση του επιστημονικού έργου αλλά και της στιβαρής προσωπικότητας του κ. Καϊση και από το γνωστό Καθηγητή Buckhardt Hess, αλ-

λά και η αποκάλυψη μιας ακόμη πτυχής των ενδιαφερόντων του τιμώμενου Καθηγητή Καϊϋσ για το δίκαιο της τέχνης, από τον διαπρεπή Καθηγητή Erik Jayme. Πολύ ενδιαφέρουσα η λεπταίσθητη επισήμανση του Καθηγητή του Πανεπιστημίου του Αμβούργου Oliver Knöfel για την ανθρωποκεντρική θεώρηση κάθε μορφής διαδικαστικού δικαίου από τον Καθηγητή κ. Καϊϋσ. Εντυπωσιακή και η αξιολόγηση της επιστημονικής δραστηριότητας του κ. Καϊϋσ κατά την τετραετή του θητεία στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Ευρεσιτεχνιών στο Μόναχο, από τον Αντιπρόεδρο του συγκεκριμένου Ευρωπαϊκού Γραφείου και υπεύθυνο για τη Νομική του υπηρεσία Δρ. Rainmund Lutz, σε συνεργασία με τον Steefan Luginbuehl (σελ. 577). Η δραστηριότητα αυτή, ιδίως η συμβολή του κ. Καϊϋσ στη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Συστήματος διαδικαστικής επίλυσης διαφορών από διπλώματα ευρεσιτεχνίας, ήταν άγνωστη ακόμα και σε μας τους στενά συνδεδεμένους με τον δάσκαλο.

Αρκεί να παρακολουθήσει κανείς ένα δίωρο προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό μάθημα του Καθηγητή κ. Καϊϋσ, ή να έχει «υποστεί» -όπως η υπογράφουσα- τη γόνιμη βάσανο της τελειοθηρίας του επί γραπτού κειμένου ή να έχει συζητήσει μαζί του για να καταλάβει το λόγο για τον οποίο ο κ. Καϊϋσ δεν μπορεί να αναλωθεί στη φορμαλιστική μόνο προσέγγιση του Αστικού Δικονομικού Δικαίου. Ο κ. Καϊϋσ γνωρίζει σε βάθος το δόγμα του Δικονομικού Δικαίου, αλλά δεν αρκείται σε αυτό. Αντιλαμβάνεται την Πολιτική Δίκη ως νομικοκοινωνικό σύστημα απονομής της δικαιοσύνης που πρέπει να συμπορεύεται με τις ανάγκες της κοινωνίας την οποία υπηρετεί και για αυτό διερευνά ήδη από τα πρώτα επιστημονικά του πονήματα και τις σχέσεις της δίκης με τις Κοινωνικές Επιστήμες. Ακόμη και ο Καθηγητής του Οικο-

νομικού Πανεπιστημίου της Βιέννης, και Δικαστής στο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Αυστρίας κ. Kodek, ο οποίος στη διδακτορική του διατριβή ως προς τα παράνομα αποδεικτικά μέσα -δέκα χρόνια μετά το αντίστοιχο έργο του κ. Καϊϋσ- είχε αρχικά διαφωνήσει με ορισμένες από τις θέσεις του τελευταίου, στη συμβολή του στον Τιμητικό Τόμο επανεξετάζει τον προβληματισμό και φωτίζει διαφορετικά τις αρχικές του θέσεις, μετριάζοντας την μεταξύ των δύο επιστημονικών θέσεων απόσταση. Πέρα από τις θαυμαστές αυτές έγγραφες τοποθετήσεις και αξιολογικές κρίσεις των ξένων για το έργο και την προσωπικότητα του κ. Καϊϋσ, μεγαλύτερη τιμή περιποιούν στον τιμώμενο αυτές καθαυτές οι συμβολές των 70 διακεκριμένων επιστημόνων, που θύμισαν σε όλους μας εντός και εκτός Ελλάδος, τη σημασία και την υποδοχή του έργου του διεθνώς.

Όλος ο Τιμητικός Τόμος με επιστημονικές συμβολές από την Αμερική, την Κίνα, την Ιαπωνία, τη Βραζιλία, τη Γερμανία, την Αυστρία, την Πολωνία, την Ελβετία και τις άλλες χώρες, και η πρωτοβουλία της απονομής του στο Μόναχο, είναι το επάξιο αντίδωρο της διεθνούς επιστημονικής συμβολής του κ. Καϊϋσ.

Οι μαθητές του ευχόμαστε στον κ. Καϊϋσ, από την καρδιά μας, Χρόνια πολλά και δημιουργικά, τον συγχαίρουμε για την ύψιστη τιμή και τον διαβεβαιώνουμε ότι μελλοντικά δεν θα αρκεστούμε να αναπαράγουμε τους επαίνους τρίτων, αλλά θα του απονεύσουμε και εμείς την τιμή που του προσήκει.

* (Αναδημοσίευση από την ΕφΑΔ 6/2012, σ. 551-552)

Autoren und Herausgeber

Jens Adolphsen

Dr., Professor an der Universität Gießen

Hans-Jürgen Ahrens

Dr., Professor an der Universität Osnabrück, Richter am Oberlandesgericht a. D., Vizepräsident des Niedersächsischen Landesjustizprüfungsamtes

Christoph Althammer

Dr., Professor an der Universität Konstanz

Oskar J. Ballon

Dr., Professor i.R. an der Universität Salzburg

David-Christoph Bittmann

Dr., Ministerium der Justiz und für Verbraucherschutz Rheinland-Pfalz

Antonio Cabral

Dr., Mag., Professor an der Universität Rio de Janeiro, Bundesstaatsanwalt, ehemaliger Bundesrichter

Michael Coester

Dr., LL.M. (Univ. Michigan), Professor em. an der Universität München

Dagmar Coester-Waltjen

Dr., LL.M. (Univ. Michigan), Professorin

an der Universität Göttingen, Direktorin des Lichtenbergkollegs

Tanja Domej

Dr., Professorin an der Universität Zürich

Anatol Dutta

Dr., M.Jur. (Oxon), wissenschaftlicher Referent am Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht in Hamburg

Dietmar Ehrlich

Dr., Rechtsanwalt, Honorarprofessor an der Universität Tübingen

Omaia Elwan

Dr., Professor em. Universität Kairo, akademischer Direktor i.R. Universität Heidelberg

Tadeusz Erecinski

Dr., Professor an der Universität Warschau, Präsident der Zivilabteilung des Obersten Gerichts Polens, Vorsitzender der Kodifikationskommission für Zivilrecht beim polnischen Justizminister

Hilmar Fenge

Dr., Dr. h.c. mult., Professor an der Universität Hannover

Thomas Garber

Dr., Mag., Ass. Professor an der Universität Graz

Hans Friedhelm Gaul

Dr., Dr. h.c., Professor em. an der Universität Bonn

Martin Gebauer

Dr., Professor an der Universität Tübingen

Reinhold Geimer

Dr., Dr. h.c., Notar a. D., Honorarprofessor an der Universität München

Peter Gottwald

Dr., Dr. h.c., Professor an der Universität Regensburg

Ulrich Haas

Dr., Professor an der Universität Zürich

Fritjof Haft

Dr., Professor an der EBS Law School Wiesbaden

Viktoria Harsagi

Dr., Dozentin an der Andrassy Gyula Deutschsprachigen Universität, Lehrstuhlinhaberin an der Pazmany Péter Katholischen Universität Budapest

Wolfgang Hau

Dr., Professor an der Universität Passau

Peter Hay

Dr., Professor an der Emory

University Law School,
Atlanta

Bettina Heiderhoff

Dr., Professorin an der
Universität Hamburg

Burkhard Hess

Dr., Professor an der
Universität Heidelberg

Stefan Huber

Dr., LL.M., Universität
Heidelberg

Erik Jayme

Dr., Dr. h.c. mult., Professor
em. an der Universität
Heidelberg

Abbo Junker

Dr., Professor an der
Universität München

Franz Kellerhals

Dr., Rechtsanwalt,
Honorarprofessor an der
Universität Bern

Miklos Kengyel

Dr., Professor an der
Universität Pécs und
der Andrassy Universität
Budapest

Peter Kindler

Dr., Professor an der
Universität München

Rolf Knieper

Dr., Dr. h.c. mult., Professor
em. der Universität Bremen,
Berater und Schiedsrichter,

Paris

Oliver L. Knöfel

Dr., Universität Hamburg

Georg E. Kodek

Dr., LL.M., Hofrat des
Obersten Gerichtshofes,
Professor an der
Wirtschaftsuniversität Wien

Sotirios Kotronis

lic. iur., Rechtsanwalt,
wissenschaftlicher Assistent
an der Universität Zürich

Herbert Kronke

Dr., Dr. h.c., Professor an
der Universität Heidelberg

Walter F. Lindacher

Dr., Professor em. an der
Universität Trier

Karl-Georg Loritz

Dr., Professor an der
Universität Bayreuth

Stefan Luginbuehl

Dr., Rechtsanwalt,
Direktion Internationale
Rechtsangelegenheiten,
PCT, Europäisches Patentamt
München

Raimund Lutz

Vizepräsident des
Europäischen Patentamts
München

Peter M. Lynen

Dr., Dr. h.c., Professor an
der Hochschule für Musik

und Tanz Köln, Leiter des
Zentrums für Internationales
Kunstmanagement (CIAM)

Peter Mankowski

Dr., Professor an der
Universität Hamburg

Heinz-Peter Mansel

Dr., Professor an der
Universität zu Köln

Alexander R. Markus

Dr., Professor an der
Universität Bern

Mary-Rose McGuire

Dr., Professorin an der
Universität Mannheim

Isaak Meier

Dr., Professor an der
Universität Zürich

Isamu Mori

Professor an der Chuo
Universität Tokio

Joachim Münch

Dr., Professor an der
Universität Göttingen,
Vizepräsident der
Georg-August-Universität

Carl Friedrich Nordmeier

Dr., Köln, Richter in
Wiesbaden

Thomas Pfeiffer

Dr., Professor an der
Universität Heidelberg

Stefanie Pfisterer

Dr., Rechtsanwältin in Bern

Jörg Pirrung

Dr., Richter am
Gericht erster Instanz
der Europäischen
Gemeinschaften
i.R., Honorarprofessor an der
Universität Trier

Giuseppe B. Portale

Dr., Dr. h.c., Professor em.
an der Università Cattolica
di Milano

Hanns Prütting

Dr., Professor an der
Universität zu Köln,
Direktor des Instituts für
Verfahrensrecht

Walter H. Rechberger

Dr., Dr. h.c., Professor
an der Universität Wien,
Vorstand des Instituts für
Zivilverfahrensrecht

Herbert Roth

Dr., Professor an der
Universität Regensburg

Helmut Rüßmann

Dr., Dr. h.c., Professor
em. an der Universität des
Saarlandes

Peter Schlosser

Dr., Dr. h.c., Professor em.
an der Universität München

Rolf A. Schütze

Dr., Dr. h.c., Rechtsanwalt,
Honorarprofessor an der
Universität Tübingen

Götz Schulze

Dr., Professor an der
Universität Potsdam

Daphne-Ariane Simotta

Dr., MMag., Professorin an
der Universität Graz

Ulrich Spellenberg

Dr., Dr. h.c., Professor em.
an der Universität Bayreuth

Frank Spohnheimer

Dr., Akademischer Rat an der
Fernuniversität in Hagen

Astrid Stadler

Dr., Professorin an der
Universität Konstanz und
an der Erasmus-Universität
Rotterdam

Ben Steinbrück

Dr., M.Jur. (Oxon),
Rechtsanwalt in Freiburg /
Breisgau

Michael Stürner

Dr., M.Jur. (Oxon), Professor
an der Universität Frankfurt
/ Oder

Rolf Stürner

Dr., Dr. h.c., Professor an
der Universität Freiburg /
Breisgau

Bartosz Sujecki

Dr., Advocaat in Amsterdam

Miguel Teixeira de Sousa

Dr., Professor an der
Universität Lissabon

Roderich C. Thümmel

Dr., LL.M. (Harvard),
Attorney of Law (New
York), Rechtsanwalt,
Honorarprofessor an der
Universität Tübingen

Kinga Timar

Dr., Wissenschaftliche
Mitarbeiterin an der Eötvös
Lorand Universität Budapest

Frauke Wedemann

Dr., Wissenschaftliche
Referentin am Max-Planck-
Institut für ausländisches
und internationales
Privatrecht in Hamburg

Karol Weitz

Dr., Professor an
der Universität
Warschau, Mitglied der
Kodifikationskommission für
Zivilrecht beim polnischen
Justizminister

Matthias Weller

Dr., Mag.rer.publ.,
Privatdozent an der
Universität Heidelberg

**Friedrich Graf von
Westphalen**

Dr., Honorarprofessor an
der Universität Bielefeld,
Rechtsanwalt in Köln

Mei Wu

Dr., LL.M. (Heidelberg),
Rechtsanwältin in München

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ: ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΠΙΣΗ

Ανάμεσα στις Συμπληγάδες Επαγγέλματος
και Οικογενειακών Υποχρεώσεων

29

Ρωξάνη Κωστατζίκη,
Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Θ.

Η 2 Φεβρουαρίου του 1953, ανήμερα της Υπαπαντής, κατά την οποία γιορταζόταν από το 1929 μέχρι τη δεκαετία του 1960 (όταν ορίστηκε η δεύτερη Κυριακή του Μαΐου) η Ημέρα της Μητέρας, ήταν η ημέρα που ο πρόεδρος της Βουλής Ι. Μακρόπουλος προσφώνουσε την Ελένη Σκούρα, η οποία είχε αναδειχθεί νικήτρια στις επαναληπτικές εκλογές της Θεσσαλονίκης, ως «την πρώτη βουλευτίνα των Ελλήνων». Τόσο πρόσφατη είναι η ιστορία του αποκλεισμού της γυναίκας από την πολιτική ζωή και την ψήφο, μόλις 61 ετών! Στη δεκαετία του 1980 ήδη οι γυναίκες στη χώρα μας διεκδικούσαμε τη νομική κατοχύρωση της ισοτιμίας μας, ώσπου τελικώς, κυρίως κατ' εφαρμογή ευρωπαϊκών οδηγιών, φάνηκε ότι το αίτημα ευοδώνεται. Πριν από λίγα χρόνια μάλιστα λεγόταν ότι έλειψε πλέον η προτεραιότητα του γυναικείου κινήματος, ότι οι ιδέες του αμβλύθηκαν, ότι έμειναν χωρίς αιχμηρό λόγο.

Μετά ήρθε η παγκόσμια κρίση και από το 2008 η οικονομική κρίση με τη μορφή οδοστρωτήρα χτύπησε την Ελλάδα. Άλλαξε, λοιπόν, ο πολιτικός λόγος και έτσι ξαναήρθε στην επιφάνεια το σύνθημα της δεκαετίας '60-'70: το προσωπικό είναι πολιτικό. Ως συγκοινωνούντα δοχεία. Τα πάντα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πολιτική πράξη.

Στα προηγούμενα χρόνια, η άνοδος του εκπαιδευτικού επιπέδου των γυναικών είχε οδηγήσει στη δυναμική είσοδο, ιδίως των πιο μορφωμένων, σε θέσεις σταθερής απασχόλησης και σε προστατευμένους κλάδους της οικονομίας,

κυρίως στο δημόσιο τομέα και τα επαγγέλματα υψηλού κύρους. Μη ξεχνάμε ότι σήμερα γυναίκες κατέχουν υψηλές θέσεις ευθύνης στη Δικαιοσύνη. Σύμφωνα με έρευνες του Παντείου Πανεπιστημίου, το 2008, 81,5% των γυναικών μισθωτών είχαν σταθερή και πλήρη απασχόληση και 33,1% είχαν μόνιμη απασχόληση στο δημόσιο τομέα, ενώ 49,2% όλων των εργαζομένων σε επιστημονικά επαγγέλματα και 50,2% των εργαζομένων σε τεχνολογικά επαγγέλματα ήταν γυναίκες. Μεταξύ 2008 και 2013 η γυναικεία απασχόληση συρρικνώθηκε κατά 19%, επιστρέφοντας στο επίπεδο του 1998.

Τα κεκτημένα του χθες δεν υπάρχουν παρά σαν διεκδικήσεις του σήμερα. Αποτέλεσμα είναι ότι βιώνουμε μια οπισθοδρόμηση που στρέφεται με σφοδρότητα ενάντια σε όλες τις κατακτήσεις των γυναικών: στην εργασία, τη μόρφωση, τα δημοκρατικά δικαιώματα, στην υγεία, την καθημερινή ζωή μας. Μάλιστα, υποστηρίζεται από κάποιους η επιστροφή των γυναικών στο σπίτι, ένα πράγματι άθλιο ιδεολόγημα που στοχεύει στη χειραγώγηση του μισού του πληθυσμού.

Στη χώρα μας, όπου η ανεργία των γυναικών να έχει φτάσει στο 32% (στις νέες γυναίκες έφτασε το 65%), νέες και μεγαλύτερες γυναίκες οδηγούνται στην εξαναγκαστική επιστροφή στο σπίτι. Το στρες και οι πιέσεις που δέχονται οι γυναίκες επηρεάζουν αρνητικά την ψυχική τους υγεία. Είναι χαρακτηριστικό ότι, σύμφωνα με έγκυρες έρευνες, η κατάθλιψη πλήττει περισσότερο τις γυναίκες από τους άνδρες (15,6% του γυναικείου έναντι 9% του ανδρικού πληθυσμού).

Σαν τον ομηρικό ήρωα της Ιλιάδας, τον Αινεία που κουβαλά τον πατέρα του Αχχίση στην ερειπωμένη Τροία, η γυναίκα συχνά αναλαμβάνει να κουβαλήσει στους κουρασμένους της ώμους όλη την οικογένεια. Γιατί η κατεδάφιση τους συστήματος κοινωνικής πρόνοιας και η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών έχει σαν συνέπεια

να σηκώνουν οι γυναίκες στις πλάτες τους όλα τα βάρη της φροντίδας και μέριμνας των παιδιών αλλά και των ηλικιωμένων. Οι Ελληνίδες άλλωστε είχαν το μεγαλύτερο ποσοστό αποχής από την αγορά εργασίας λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων, που ανερχόταν σε 18%, όταν σε άλλες χώρες της Ε.Ε. είναι 5%. Επίσης, η οικιακή εργασία παραμένει γυναικεία υπόθεση, εξωθώντας τις εργαζόμενες γυναίκες στο «διπλό ωράριο εργασίας», γεγονός που δημιουργεί μεγάλη σωματική και ψυχική επιβάρυνση.

Γενικώς όλες οι γυναίκες στην Ελλάδα υφίστανται σοβαρές διακρίσεις στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία και στην ανάληψη οικογενειακών ευθυνών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είμαστε οι γυναίκες δικηγόροι, που αγωνιζόμαστε αέναα συμπεισμένες ανάμεσα στις Συμπληγάδες του επαγγέλματος και των οικογενειακών μας υποχρεώσεων. Η έλλειψη ουσιαστικής συμφιλίωσης της ιδιωτικής μας ζωής με τους ρυθμούς, τα ωράρια και τον ανταγωνισμό που βιώνουμε μας οδηγεί σε αδιέξοδα που ολοένα θα κορυφώνονται στην οικονομικά δύσκολη περίοδο που διανύουμε. Έχουμε μάλιστα ως γυναίκες ελεύθερες επαγγελματίες δικηγόροι (και μητέρες) περισσότερες πιθανότητες από γυναίκες μη δικηγόρους να βιώσουμε μεγαλύτερη συναισθηματική καταπόνηση, την ονομαζόμενη εξουθένωση.

Η δουλειά του δικηγόρου είναι ρυθμισμένη ανδροκρατικά, δηλαδή με ρύθμιση που ταιριάζει σε άτομα ελεύθερα από άλλες υποχρεώσεις, σπιτιού, οικογένειας κ.τ.λ. Επιπλέον, όσον αφορά στις γυναίκες δικηγόρους ως αυτοαπασχολούμενες, δεν απολαμβάνουμε τις κατακτήσεις των υπολοίπων εργαζομένων π.χ. επιδόματα ή άδεια μητρότητας.

Ο εκσυγχρονισμός στο επάγγελμά μας, η ανάγκη ανταγωνιστικότητας, της συνεχούς επαγρύπνησης και αέναης κατάρτισης σε συνδυασμό με τα οικογενειακά βάρη δημιουργούν στη γυναίκα

Τα κεκτημένα του χθες δεν υπάρχουν παρά σαν διεκδικήσεις του σήμερα. Αποτέλεσμα είναι ότι βιώνουμε μια οπισθοδρόμηση που σιρέφεται με σφοδρότητα ενάντια σε όδες τις καιακτιήσεις των γυναικών: στην εργασία, τη μόρφωση, τα δημοκρατικά δικαιώματα, στην υγεία, την καθημερινή ζωή μας. Μάδισια, υποστηρίζεται από κάποιους η επιστροφή των γυναικών στο σπίτι, ένα πράγματι άθλιο ιδεοδόγημα που σιοχεύει στη χειραγώγηση του μισού του πδηθυσμού

δικηγόρο μεγάλες δυσκολίες να παρακολουθήσει τις εξελίξεις και να έχει την απαιτούμενη επαγγελματική ευελιξία.

Ως γυναίκες δικηγόροι, λοιπόν, με την πολυπλοκότητα των καθημερινών δραστηριοτήτων, αγωνιζόμαστε διπλά. Για να θεωρηθούμε άτομα επιτυχημένα επαγγελματικά πρέπει να αποδεχθούμε τους κανόνες αναντίρρητα, να συναινέσουμε χωρίς όρους στο ανδρικό στερεότυπο του επαγγελματισμού. Αν η συγχώνευση του διπλού ρόλου δεν επιτύχει ικανοποιητικά, τότε οι υπόλοιποι μας κρίνουν, αλλά και οι ίδιες κρίνουμε τους εαυτούς μας και δεχόμαστε χαρακτηρισμούς ως σχολαστικές, αφαιρετικές, αρρενωπές, ανέραστες ή αντίθετα σαν συγχυσμένες, υστερικές, ανοργάνωτες, υπερβολικές. Πρέπει να επιδείξουμε διπλή ικανότητα και αποτελεσματικότητα, στο σπίτι, στην αναπαραγωγή, και στον τομέα εργασία διπλό μόχθο, διεκπεραιώνοντας μάλιστα συνήθως τη ρουτίνα στα δικόγραφα που οι άλλοι αποφεύγουν, και πάλι η δυσπιστία παραμένει και υποκρύπτεται η επίκριση που εύκολα αναδυθεί.

Χαρακτηριστικό είναι ότι η αδυναμία των γυναικών νομικών να ανταπεξέλθουν στην καθημερινή πίεση που απαιτεί το ελεύθερο επάγγελμα,

τις ωθεί να γίνουν δικαστές, συμβολαιογράφοι, καθηγήτριες, ή δημόσιοι υπάλληλοι. Δείτε τον μεγάλο αριθμό τους. Αντίθετα στα ακροατήρια, στα ποινικά κυρίως αλλά και στα όργανά μας, παρόλο τον μεγαλύτερο αριθμό των γυναικών δικηγόρων που υφίσταται, αναδεικνύονται συνήθως ως δραστήριοι, κινητικοί, κορυφαίοι, νομομαθέστατοι πολλοί περισσότεροι άνδρες. Στο σημείο αυτό, αφού στη χρονική στιγμή που αποστέλλεται η εισήγησή μου έχουν μεσολαβήσει οι δημοτικές εκλογές του Μαΐου 2014, δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό να σχολιάσω το μέγεθος της ανισότητας, διότι, σύμφωνα με την μελέτη της Ελληνικής Εταιρείας Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης (ΕΕΤΑΑ), στους 325 Δήμους της χώρας εκλέχτηκαν Δήμαρχοι μόνο 15 γυναίκες (ποσοστό 4,6%), ενώ στις δημοτικές εκλογές του 2010 είχαν εκλεγεί οκτώ γυναίκες δήμαρχοι...

Το θέμα, λοιπόν, των οικογενειακών υποχρεώσεων των γυναικών στην ελληνική κοινωνία που είναι μια ανδροκρατούμενη κοινωνία, δημιουργεί μια πρώτη μεγάλη σύγκρουση ανάμεσα στην προσωπική και επαγγελματική ζωή των γυναικών και αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην εξέλιξη της καριέρας τους ανεξάρτητα από την ύπαρξη των προσόντων τους.

Θα σας δώσω μερικά στοιχεία:

Στο Σύλλογό μας, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία, τα οποία φαίνονται σχεδόν πανομοιότυπα στο πέρασμα των τελευταίων ετών, για το προηγούμενο έτος 2013:

Επί συνόλου 6322 μελών μας, οι 2567 είναι άνδρες και οι 3755 είναι γυναίκες. Δηλαδή 40% του πληθυσμού μας είναι άνδρες και 60% περίπου οι γυναίκες.

Από 1-5 χρόνια δικηγορίας έχουμε 1437 δικηγόρους, 405 άνδρες και 1032 γυναίκες!! Δηλαδή 72% γυναίκες και 28% άνδρες. Υπερδιπλάσιες των ανδρών.

Από 5-10 χρόνια δικηγορίας έχουμε 1368 δικηγόρους, 893 γυναίκες και 475 άνδρες, αναλογία στο συνολικό αριθμό 65% γυναίκες και 35% άνδρες.

Από 10 χρόνια δικηγορίας και άνω ο αριθμός των δικηγόρων είναι 3517, 1830 γυναίκες και 1687 άνδρες. Δηλαδή η αναλογία πέφτει σε 52% γυναίκες και 48% άνδρες, μόλις 2% παραπάνω είναι εδώ οι γυναίκες.

Δεν κατέχω συγκριτικά στοιχεία, π.χ. για την προηγούμενη δεκαετία, αλλά αναμφισβήτητα προκύπτει η ραγδαία μείωση του αριθμού των γυναικών μετά από 10 χρόνια στο επάγγελμα, λίγα χρό-

νια δηλαδή μετά από την είσοδό τους στο στίβο της δικηγορίας.

Επίσης υπάρχει έλλειψη από στατιστικά στοιχεία ως προς το αριθμό των παραστάσεων που έγιναν από γυναίκες δικηγόρους. Οι Σύλλογοι θα πρέπει, για να βοηθηθεί η ανάλυση του φαινομένου, να υιοθετήσουν συστηματική προσέγγιση. Χρειάζεται ένα εργαλείο για να υπάρξει σε βάθος :

- α) Βασική κατανόηση σε θέματα που αφορούν στο φύλο,
- β) Εξέταση των συνθηκών για το τι ωφελεί τις γυναίκες δικηγόρους,
- γ) Ανάπτυξη στρατηγικής
- δ) Απογραφή των δραστηριοτήτων, για να δούμε τους τομείς που επιδέχονται βελτίωση,
- ε) Έρευνα των άνω και ανάλυση,
- στ) Διαμόρφωση στόχων και μέτρων,
- ζ) Εφαρμογή και
- η) Αξιολόγηση.

Βεβαίως η ένταξη της οπτικής του φύλου δεν είναι μία άσκηση που γίνεται εφάπαξ. Αποτελεί συνεχή δέσμευση για την κατανόηση του φύλου, που απαιτεί ανάλυση και διαβούλευση. Αν είχαμε στατιστική για πόσες παραστάσεις κάνουν οι γυναίκες και τι είδους, θα μπορούσε να ακολουθήσει συλλογή και ανάλυση απόψεων για τις ανά-

Η Γυναίκα Μητέρα Δικηγόρος μειονεκτεί κατά την άσκηση του επαγγέλματος, όπως και κάθε ελεύθερη επαγγελματίας. Η ισότητα των δύο φύδων δεν εκδηλώνεται μάλιστα στην περίπτωσή μας ως ζήτημα εννοϊκότερης μεταχείρισης των μητέρων, στην έκταση που προσιατεύεται η μητρότητα (κνοφορία, τοκετός, ανατροφή νηπίου), όπου η γυναίκα δικαιούται ευμενέστερη σε σχέση με τον άνδρα αντιμετώπιση

γκες -προτεραιότητες με δημοσκοπήσεις ή συνεντεύξεις. Θα προσδιοριστούν τα δεδομένα και θα διαχωριστούν τα στατιστικά στοιχεία για να καταδειχθούν οι διαφορές και να βρεθεί ο τρόπος να μην διαιωνίζεται η τυχόν ανισότητα.

Ζούμε, όμως, στην εποχή που η εργασία μας έχει πάψει για όλους να ανταποδίδει αυτό που θα έπρεπε, δηλαδή να επιτρέπει να ζήσει κανείς αξιοπρεπώς από αυτήν. Σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, μέσα σε 3 χρόνια (2010-2013) οι Έλληνες έχασαν το 30% του εισοδήματός τους. Η κρίση δεν άφησε ανέγγιχτο τον κλάδο μας, που κατατράχεται από έλλειψη δικηγορικής ύλης, από υψηλότερη φορολόγηση, από υποχρεωτική καταβολή μεγάλων ασφαλιστικών εισφορών. Μάλιστα μέσα στην επαγγελματική κρίση φθάσαμε στο σημείο σχεδόν να ταυτίζονται τα συμφέροντα της πλειοψηφίας των δικηγόρων σε κάθε δικηγορική ηλικία, με μεγαλύτερη προφανώς επιβάρυνση στους νέους. Άλλωστε, όλη η αντίληψη περί ενσωμάτωσης των ατόμων στην κοινωνία, μέσω της εργασίας, απειλείται σήμερα από το φαινόμενο των «εργαζόμενων φτωχών», δηλαδή αυτών στους οποίους η εργασία τους δεν εξασφαλίζει τα προς το ζην. Η κατάσταση είναι δυσκολότερη για τις γυναίκες δι-

κηγόρους, οι οποίες καλούνται να εκπληρώσουν πολλαπλούς ρόλους, από τους οποίους απορρέουν εμπόδια για την επαγγελματική τους πορεία.

Μπτέρες Δικηγόροι

Η Γαλλίδα συγγραφέας Σιμόν ντε Μπωβουάρ (1908-1986) υποστήριξε ότι οι γυναίκες διαπαιδαγωγούνται από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους με την αντίληψη ότι είναι φυσικά προορισμένες για να γεννούν παιδιά, ότι αποτελεί μια δεδομένη κοινωνική κατασκευή. Βέβαια οι φεμινίστριες δεν απορρίπτουν ούτε υποβαθμίζουν την μητρότητα, αλλά σκοπός τους είναι να καταρρίψουν τα στερεότυπα, τους μύθους και τις παραδοχές που ωθούν τις γυναίκες στην υιοθέτηση καταπιεστικών ρόλων, ενώ παραγνωρίζονται τα πραγματικά χαρακτηριστικά της εμπειρίας της μητρότητας.

Γεγονός είναι ότι οι γυναίκες σήμερα, όπως προανέφερα, συνεχίζουν να έχουν την ευθύνη όλων των μελών της οικογένειας, τη φροντίδα για τη σωματική ανάπτυξη, την ψυχολογική και πνευματική υποστήριξη των παιδιών, με αποτέλεσμα οι μητρικές υποχρεώσεις των εργαζόμενων μητέρων να είναι αυξημένες. Το δίλημμα εν όψει της κρίσης διατρανώνεται ενοχλητικά, να

επιστρέψουν οι γυναίκες στο σπίτι και να αφοσιωθούν στον ρόλο της μητέρας, ή να μην κάνουν παιδιά. Κάποιες γυναίκες διαπραγματεύονται με όσες δυνάμεις έχουν τις μητρικές τους υποχρεώσεις και τις απαιτήσεις της επαγγελματικής τους ζωής, με αποτέλεσμα να φορτώνονται ενοχές και άγχος. Ποια από εμάς δεν ένιωσε βαθιά καταλυτικά ένοχη για τα ωράρια στο γραφείο; Όχι μόνο απέναντι στο παιδί, αλλά και στο ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον. Και πάλι, όταν συνόδευσε το παιδί στη σχολική εκδρομή, δεν ένιωσε ανεπαρκώς ένοχη ή ανεπαρκής απέναντι στη δουλειά και στις άλλες υποχρεώσεις της; Βεβαίως, ας μη ξεχνάμε, τους λεγόμενους «ειδικούς», που αδιάστατα και περισπούδαστα μας ενοχοποιούν, αναφερόμενοι στην «αδιάφορη μητέρα»! Υπάρχει άλλωστε το στερεότυπο ότι όλοι οι εν δυνάμει μελλοντικοί θύτες υποφέρουν από τραύματα της παιδικής τους ηλικίας.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, ατομικά η κάθε μία, αντιμετώπιζοντας με τους πολλαπλούς και αλληλοσυγκρουόμενους ρόλους μας, ενόσω η κοινωνία αρνείται να αναλάβει τις ευθύνες της, αφού το πρώτο που καταργείται σε μία περίοδο βεβαιωμένης ανθρωπιστικής κρίσης είναι οι κοινωνικές υποδομές πρόνοιας, όπως οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, το κοινωνικό κράτος, ενώ υποβαθμίζεται η δημόσια παιδεία με την κατάργηση των ολοήμερων Δημοτικών Σχολείων, τμήματα που ιδρύθηκαν με σκοπό τη διευκόλυνση των εργαζόμενων γονέων και την προετοιμασία των μαθητών για την επόμενη ημέρα.

Η Γυναίκα Μητέρα Δικηγόρος μειονεκτεί κατά την άσκηση του επαγγέλματος, όπως και κάθε ελεύθερη επαγγελματίας. Η ισότητα των δύο φύλων δεν εκδηλώνεται μάλιστα στην περίπτωση μας ως ζήτημα ευνοϊκότερης μεταχείρισης των μητέρων, στην έκταση που προστατεύεται η μητρότητα (κυοφορία, τοκετός, ανατροφή νηπίου), όπου η γυναίκα δικαιούται ευμενέστερη σε σχέ-

ση με τον άνδρα αντιμετώπιση. Κατά τη διάρκεια της κύησης της δικηγόρου και μετά από αυτήν, δεν υπάρχει καμία παροχή ή καμία απαλλαγή από εισφορές, αν εξαιρέσει κανείς μια εφ' άπαξ παροχή 900 ευρώ που παρέχεται από το Ταμείο Νομικών (και αυτό σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο της κύησης).

Θα έπρεπε επομένως να ληφθούν πρωτοβουλίες, τόσο από τους Συλλόγους (στο μέτρο του δυνατού) όσο και από την Πολιτεία, που να οδηγήσουν στην άρση των ανισοτήτων, στην ενίσχυση της θέσης των γυναικών δικηγόρων και στη διευκόλυνση της άσκησης επαγγελματικής τους δραστηριότητας. Άμεσα μέτρα, που θα αντιμετωπίζουν και θα άρουν τα εμπόδια για την εξέλιξη της επαγγελματικής καριέρας των γυναικών τόσο στο οικογενειακό περιβάλλον, με στόχο την απαλλαγή των γυναικών από τους πολλαπλούς ρόλους.

Πρέπει να Επιδιώξουμε:

- Επιδιόρθωση με βάση απόφαση Γενικής Συνέλευσης της υποχρέωσης επικόλλησης ειδικού «δικηγορόσημου» χαμηλής αξίας στα γραμμάτια -σε προσαρμογή με την άμεση μείωση της αξίας των μεταφορών-, ώστε από το ποσό αυτό

να δημιουργείται κεφάλαιο ενίσχυσης από το οποίο, εκτός από τα άλλα, θα μπορούν να ενισχύονται οι γυναίκες συνάδελφοι σε περίοδο λοχείας. Αύξηση -και φυσικά έγκαιρη καταβολή- του βοηθήματος που υπάρχει και έχει την έννοια της μερικής αναπλήρωσης του εισοδήματος, που με βεβαιότητα θα χαθεί κατά τους μήνες πριν και μετά την κύηση.

- Βρεφονηπιακό σταθμό πλησίον του Δικαστικού Μεγάρου με σύγχρονες προδιαγραφές. Λειτουργία και το απόγευμα με προγράμματα δημιουργικής απασχόλησης. Απαλλαγή για τους γονείς που έχουν χαμηλό εισόδημα, μείωση τροφείων για τις μονογονεϊκές οικογένειες, και τους πολύτεκνους. Συλλογική διοίκηση με ουσιαστική συμμετοχή των γονέων. Ακόμη και παιδικούς σταθμούς σε εργασιακούς χώρους.
- Πλήρη ασφάλιση με ταυτόχρονη απαλλαγή από την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών (Ταμείο Νομικών, και Προνοίας) για χρονικό διάστημα 3 μήνες πριν την κύηση και 9 μήνες μετά από αυτήν.

Περαιτέρω:

Να θυμηθούμε ότι το Σύνταγμα στο άρθρο 21 αναφέρει ότι: «1. Η οικογένεια, ως θεμέλιο της

συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους. (...) 5. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του Κράτους.»

Την ίδια στιγμή, όμως, υπονομεύεται το δικαίωμα των γυναικών στη μητρότητα, αλλά και το δικαίωμα των νέων στην οικονομική ανεξαρτησία και τη δημιουργία οικογένειας. Η σημερινή κατάσταση και οι χαμηλές απολαβές στερούν από πολλά νέα ζευγάρια τη δυνατότητα να ζήσουν μαζί και από τις νέες γυναίκες και άνδρες την επιλογή να κάνουν παιδιά. Οι γάμοι μειώθηκαν κατά 12% μεταξύ 2010-2012, ενώ οι γεννήσεις κατά 12,5% την ίδια διετία.

Επομένως, οι Σύλλογοι θα πρέπει να πιέσουν ενδεικτικά για τα εξής, ώστε να βοηθηθούν ουσιαστικά και οι νέοι συνάδελφοι και τα νέα ζευγάρια:

Πολλά ζευγάρια στο χώρο μας αποτελούνται από δύο αυτοαπασχολούμενους, συχνά δικηγόρους, που πληρώνουν εις διπλούν π.χ. το τέλος επιτηδεύματος που ανέρχεται στα 1.200 ευρώ! Και 5.000 ευρώ έκαστος για εισφορές και μεγάλους φόρους. Προφανώς είναι αδύνατο να διαβιώνουν αξιοπρεπώς. Θα πρέπει:

- α) Να πιέσουμε για μείωση του φόρου με βάση το εισόδημά τους.
- β) Εάν είναι τόσο χαμηλό το εισόδημα, επίσης θα πρέπει, αντί να παραιτείται συνήθως η γυναίκα από την δικηγορία, όπως συμβαίνει τώρα, το ένα μέλος να μπορεί να απαλλάσσεται από τις εισφορές και το τέλος επιτηδεύματος ή έστω να μειώνονται στο 50% οι υποχρεώσεις του.
- γ) Υπάρχουν πολλές μονογονεϊκές οικογένειες: συνήθως μητέρα δικηγόρος με παιδιά. Να ληφθεί μέριμνα ώστε όσοι-ες έχουν χαμηλό εισόδημα σε ύψος που θα οριστεί, να έχουν δωρεάν ασφάλιση υγείας και κλιμακωτά μικρή συμμετοχή σε βελτιούμενο εισόδημα.

δ) Να γίνεται σφράγιση των βιβλιαρίων υγείας ανεξάρτητα εάν έχουν καταβληθεί οι εισφορές. Πρόσφατες αποφάσεις δίνουν καλό αποτέλεσμα για ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ (απόφαση αρ.66/2014 Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών). Έχει εκπονηθεί Γνωμοδότηση από τον Α. Μανιτάκη σχετικά με τον ΟΑΕΕ: Σύμφωνα με το περιεχόμενό της, αντίκεινται στο συνταγματικά κατοχυρωμένο υποχρεωτικό χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, ρυθμίσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα, πρώτα τα οποία, μολονότι ασκούν ασφαλιστέα δραστηριότητα και, επομένως, δεν έχει λήξει η ασφαλιστική σχέση τους με τον οικείο φορέα, παρόλα αυτά να αποστερούνται, για οποιονδήποτε λόγο και για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα κατά τη λειτουργία της εν λόγω σχέσης, την ασφαλιστική κάλυψη βασικών κινδύνων, όπως είναι η ασθένεια και μητρότητα.

Αλλά και οι μηχανικοί επέτυχαν κατ' αρχή κάτι σχετικό, αφού συμπεριλήφθηκε διάταξη στο πολυνομοσχέδιο όπου: «Ασφαλισμένοι του Τομέα Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του ΕΤΑΑ οι οποίοι έχουν απωλέσει την ασφαλιστική τους ικανότητα λόγω οφειλών στον ασφαλιστικό τους φορέα δικαιούνται οι ίδιοι και τα προστατευόμενα μέλη αυτών παροχές ασθένειας σε είδος μέχρι 28-2-2015, εφόσον οι οφειλές τους αφορούν τα έτη 2011, 2012 και 2013 και ο μέσος όρος του συνολικού ετήσιου οικογενειακού τους εισοδήματος κατά τα ως άνω έτη δεν υπερβαίνει τις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ.»

Επίσης οι Σύλλογοι πρέπει να πάρουν και μέτρα στο επαγγελματικό περιβάλλον (π.χ. μέτρα για την άρση των έμφυλων διακρίσεων που αποτυπώνονται στις καθημερινές σχέσεις των φύλων μέσα στο χώρο εργασίας μας, συμπεριφορές αντιδεοντολογικές κ.τ.λ.)

Ως προς την πρόωρη σύνταξη

Σύμφωνα με όσα γνωρίζαμε, η προστασία της μητρότητας εκφραζόταν με διαφορετικό τρόπο στις χώρες της Μεσογείου σε σχέση με τις Σκανδιναβικές Χώρες. Στις πρώτες παρέχεται δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης (υπολειτουργεί, όμως, η προστασία της μητέρας στα πρώτα χρόνια ζωής του παιδιού). Στις δεύτερες, αντιθέτως, το βάρος δίδεται στα πρώτα χρόνια του παιδιού, δεν παρέχεται, όμως, η δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης. Έγκυροι εργατολόγοι πρότειναν μία μέση λύση: να επιτρέψουμε στην ίδια τη γυναίκα να έχει εναλλακτική επιλογή: να επιλέξει την πρόωρη συνταξιοδότηση ή την πλήρη μισθολογική και ασφαλιστική της κάλυψη στη διάρκεια των 5 πρώτων χρόνων της ζωής του παιδιού. Διότι το ενδεχόμενο της μητρότητας δεν πρέπει να είναι ανασταλτικός παράγοντας στην κοινωνική και επαγγελματική εξέλιξη της γυναίκας. Όμως, ως γνωστόν άμεσα προωθούνται από το Κράτος «δομικές αλλαγές» στην κοινωνική ασφάλιση, που αφαιρούν ασφαλιστικά δικαιώματα, τη στιγμή που προωθείται νομοθετικά η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης των γυναικών.

Η Πολιτεία περιορίζεται σε λεκτικές και μόνον διακηρύξεις, ενδεικτικά να αναφέρω, ότι εκπροσωπώντας την Ελλάδα ως προεδρεύουσα χώρα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το τρέχον εξάμηνο η Γενική Γραμματέας Ισότητας των Φύλων μετέφερε η ίδια τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους Στόχους της Χιλιετίας στην 58η Σύνοδο της Επιτροπής του Ο.Η.Ε. για το Καθεστώς των Γυναικών με έμφαση στην ισότητα των φύλων και την ενδυνάμωση των γυναικών. Σύμφωνα με αυτές ανήγγειλε την λήψη μέτρων για τη «συμφιλίωση της επαγγελματικής και προσωπικής ζωής, την ισόρροπη κατανομή των μη αμειβόμενων καθηκόντων φροντίδας μεταξύ ανδρών και γυναικών και τη δημιουργία υποδομών με όφελος για τις γυναίκες, όπως

παιδικόι σταθμοί, ασφαλή σχολεία, δρόμοι και δίκτυα συγκοινωνίας, και επαρκείς εγκαταστάσεις υγιεινής». Έπεα πτερόεντα!

Σε πείσμα των άνω και της αναδίπλωσης της κοινωνίας προς πιο παραδοσιακά πρότυπα για τους ρόλους των δύο φύλων, τη στιγμή που εμφανίζεται μια δυσανεξία απέναντι στις φεμινιστικές διεκδικήσεις για ισότητα των φύλων, φαίνεται ότι οι νέες γυναίκες δικηγόροι δεν αποθαρρύνονται από τη διεκδίκηση του δικαιώματος στην άσκηση δικηγορίας, φαίνεται ότι αρνούνται να παίξουν τον ρόλο εφεδρικού στρατού εργασίας. Οι γυναίκες εισέρχονται στο δημόσιο χώρο του δύσκολου επαγγέλματος της δικηγορίας «ωριμάζοντας βίαια» και δείχνουν γενναϊότητα και σθένος στη διαχείρισή του.

Το δόγμα ότι οι γυναίκες υπεράνθρωποι μπορεί μόνες τους να τα καταφέρουν, ότι «είναι ικανές να τα συνδυάσουν όλα, αν θέλουν», με βρίσκει τελείως αντίθετη. Το μοντέλο γυναίκα-υπεράνθρωπος, αυτή δηλαδή που μπορεί να εκπληρώσει κάθε ρόλο συνδυάζοντας άψογα επαγγελματική, κοινωνική και ιδιωτική ζωή, δεν έχει καμία σχέση με την έννοια της συλλογικότητας και της δημοκρατικής κοινωνίας. Τα δικαιώματα των γυναικών, που βρίσκονται μέσα στον πυρήνα της δημοκρατίας, δεν κατακτώνται μέσα από προσωπικές διαδρομές επιτυχίας, αλλά από το συλλογικό αγώνα, που είναι υπόθεση αντρών και γυναικών.

Δεν ξεχνούμε ότι κάθε κεκτημένο χειραφέτησης φέρει αγώνες του φεμινιστικού κινήματος και των γυναικών που συσπειρώθηκαν. Προκειμένου, όμως, να εξαλειφθούν οι ανισότητες των φύλων που λαμπαδιάζουν στη σημερινή κατάσταση, ώστε να γίνει πραγματικότητα το όραμα της κοινωνικής δικαιοσύνης, έχουμε πολύ δρόμο να διανύσουμε. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τη συνειδητοποίηση των θεμάτων που ανοίγονται και την ανταπόκριση στο δημόσιο διάλογο, με την καθημερινή ενεργή κινητοποίηση γυναικών και ανδρών με προσήλωση στο στόχο, μέχρι να αποκτήσουμε όλες και όλοι τα ίδια δικαιώματα.

Το δόγμα ότι οι γυναίκες υπεράνθρωποι μπορεί μόνες τους να τα καταφέρουν, ότι «είναι ικανές να τα συνδυάσουν όλα, αν θέλουν», με βρίσκει τελείως αντίθετη. Το μοντέλο γυναίκα-υπεράνθρωπος, αυτή δηλαδή που μπορεί να εκπληρώσει κάθε ρόλο συνδυάζοντας άψογα επαγγελματική, κοινωνική και ιδιωτική ζωή, δεν έχει καμία σχέση με την έννοια της συλλογικότητας και της δημοκρατικής κοινωνίας. Τα δικαιώματα των γυναικών, που βρίσκονται μέσα στον πυρήνα της δημοκρατίας, δεν κατακτώνται μέσα από προσωπικές διαδρομές επιτυχίας, αλλά από το συλλογικό αγώνα, που είναι υπόθεση αντρών και γυναικών

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Εύα Ρογκότη
Δικηγόρος

(Εισήγηση στην Εκδήλωση του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης με θέμα «Μητρότητα και Δικηγορία» 5/5/2014)

Κύριε πρόεδρε του ΔΣΘ,
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,
Κυρίες και κύριοι.

Η σημερινή γυναίκα παρουσιάζει σημαντικές διαφορές σε σχέση με το παρελθόν. Η κατάκτηση του δικαιώματος στη μόρφωση και η είσοδος της στην εργασία έχουν αλλάξει ριζικά το τοπίο. Ενώ μέχρι κάποιες δεκαετίες πριν το μέλλον μιας γυναίκας ήταν συνυφασμένο αποκλειστικά με τη δημιουργία οικογένειας, σήμερα θεωρείται δεδομένο ότι θα μορφωθεί και θα αξιώσει μια καλή επαγγελματική σταδιοδρομία. Παλαιότερα οι ευχές της οικογένειας και των συγγενών της ήταν επικεντρωμένες στο να κάνει έναν καλό γάμο, ενώ σήμερα της εύχονται να αποκτήσει πρώτα τα επαγγελματικά προσόντα και μετά τα υπόλοιπα. Ωστόσο, όνειρο των περισσότερων γυναικών αποτελεί η δημιουργία οικογένειας και η απόκτηση παιδιών. Από τη στιγμή που η γυναίκα γίνεται μητέρα, προσπαθεί να συνδυάσει το ρόλο της με αυτόν της εργαζόμενης αλλά και της συζύγου. Δεν είναι κάτι απλό, και φυσικά δεν υπάρχει συνταγή επιτυχίας.

Ειδικότερα η γυναίκα-μητέρα που επιλέγει το δικηγορικό επάγγελμα, το οποίο αποτελεί επάγγελμα καριέρας, παρουσιάζεται επιφορτισμένη

με ακόμα περισσότερες ευθύνες, είναι πιεσμένη και αγχωμένη, προκειμένου να τα προλάβει όλα, ενώ πολλές φορές αισθάνεται αβοήθητη. Αναγκάζεται τις περισσότερες φορές να προσφύγει για βοήθεια στο άμεσο οικογενειακό της περιβάλλον όταν αυτό μπορεί να τη βοηθήσει ή σε άλλα, ξένα άτομα. Αυτό τη γεμίζει με ανασφάλεια, ανησυχία και αγωνία. Ταλανίζεται συχνά από τύψεις, επειδή απουσιάζει από την οικογένεια της πολλές ώρες και παράλληλα κατακλύζεται από ενοχές, μήπως δεν είναι επαρκής στο ρόλο της. Από την άλλη πλευρά, δε μπορεί ως γυναίκα καριέρας να μην αισθάνεται- έστω και υποσυνείδητα και κάποιες ενοχές όταν αναγκαστεί, λόγω των οικογενειακών της υποχρεώσεων να αφήσει για κάποιο διάστημα πίσω την καριέρα της.

Σήμερα, όλο και περισσότερες γυναίκες, δικηγόροι και όχι μόνο, αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδί σε μεγαλύτερη ηλικία. Τότε νιώθουν ώριμες, έτοιμες, η καριέρα τους έχει δρομολογηθεί σε μεγάλο βαθμό και θεωρούν ότι είναι πράγματι συνειδητοποιημένες με αυτή την επιθυμία τους. Τι συμβαίνει, όμως, όταν μία δικηγόρος αποφασίζει συνειδητά να δημιουργήσει τη δική της οικογένεια στην αρχή της σταδιοδρομίας της;

Τους προβληματισμούς και τις σκέψεις αυτής της γυναίκας θα ήθελα να θίξω από την πλευρά μου, όπως τουλάχιστον τους βίωσα προσωπικά, καθώς διορίστηκα δικηγόρος στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης τον Αύγουστο του 2012, την

ίδια περίοδο παντρεύτηκα και πριν από 3 μήνες έγινα μητέρα.

Τα διλήμματα που έχει να αντιμετωπίσει αυτή η δικηγόρος γυναίκα είναι ακόμη πιο έντονα... Καταρχάς αντιμετωπίζετον έντονο προβληματισμό ότι η επιθυμία της να αποκτήσει οικογένεια, να κάνει παιδιά σε μία νεαρότερη -για τα σημερινά πάντα δεδομένα- ηλικία μπορεί να αποτελέσει τροχοπέδη για την επαγγελματική της εξέλιξη... Ασφαλώς θα σκεφτεί ότι σε ένα επάγγελμα σαν το δικό μας, όπου ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος η αποχή της για ένα διάστημα από τον επαγγελματικό στίβο θα την κρατήσει πίσω και ενδεχομένως θα της προκαλέσει ζημία επαγγελματική. Αν σκεφτούμε και το γεγονός ότι οι περισσότεροι νέοι δικηγόροι δεν ανοίγουν στο ξεκίνημα της καριέρας τους δικά τους γραφεία, αλλά δουλεύουν υπό καθεστώς συνεργασίας σε άλλους δικηγόρους, προκύπτει και το ζήτημα κατά πόσο ένας δικηγόρος θα δεχτεί ως συνεργάτη στο γραφείο του μία μητέρα, η οποία πέραν των επαγγελματικών της υποχρεώσεων έχει και αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις... Πέραν, όμως, της ανησυχίας ότι η καριέρα της θα πάει πίσω, η δικηγόρος που σκέφτεται να κάνει παιδιά στην αρχή της καριέρας της, ανησυχεί ότι θα χάσει την ελευθερία και την αυτοδιάθεσή της, ενώ η οικονομική κρίση της δημιουργεί ανασφάλεια, προβληματίζεται (σε ποιον κόσμο θα φέρει ένα παιδί με αυτή τη σήψη και την πτώση αξιών που επικρατεί;), ποιος θα τη βοηθά στο μεγάλωμά του, μια και τα μέτρα εκείνα που θα επέτρεπαν στην εργαζόμενη μητέρα γενικότερα να συνδυάσει με επιτυχία την οικογενειακή με την επαγγελματική της ζωή (όπως π.χ. η δημιουργία βρεφονηπιακού σταθμού για τα παιδιά των δικηγόρων από τον Δ.Σ.Θ., πιο ευέλικτα ωράρια, δυνατότητα κατ' οίκον απασχόλησης κ.τ.λ.), είτε δεν έχουν θεσμοθετηθεί είτε δεν είναι εύκολο να υλοποιηθούν, όπως ανέφεραν αναλυτικά και οι προηγούμενες ομιλήτριες.

Το πιο σημαντικό που πρέπει να κάνει αυτή η

γυναίκα είναι να σκεφτεί θετικά και να σταθμίσει τα υπέρ και τα κατά της απόφασής της. Πρωταρχική θέση στον προβληματισμό της πρέπει να καταλάβει το κατά πόσο επιθυμεί να κάνει παιδιά και αν είναι πράγματι προετοιμασμένη για τις υποχωρήσεις που είναι απαραίτητες να γίνουν από τους δύο συντρόφους. Είναι γνωστό ότι σήμερα το μεγάλωμα ενός παιδιού αποτελεί ή τουλάχιστον θα έπρεπε να αποτελεί υπόθεση κοινή των δύο συντρόφων και όχι αποκλειστικά γυναικεία υπόθεση, όπως μέχρι πρότινος θεωρείτο. Η στήριξη επομένως του συντρόφου της, αλλά και του ευρύτερου οικογενειακού, καθώς και επαγγελματικού της περιβάλλοντος, καθώς και ο επιμερισμός των ευθυνών του μεγάλωματος των παιδιών, αποτελούν ευνοϊκούς παράγοντες στην απόφαση μιας νέας γυναίκας-δικηγόρου να προχωρήσει στη μητρότητα.

Όλοι οι παραπάνω προβληματισμοί είναι απολύτως φυσιολογικό να περνούν από το μυαλό κάθε δικηγόρου που σκέφτεται να κάνει παιδιά στην αρχή της καριέρας της. Δεν σας κρύβω ότι αυτές οι σκέψεις πέρασαν και από το δικό μου μυαλό προτού αποφασίσω να γίνω μητέρα. Αυτό όμως που συμπερασματικά θα ήθελα να τονίσω, βάσει και της προσωπικής μου εμπειρίας, είναι το εξής: η ανασφάλεια και ο φόβος για το κατά πόσο θα επηρεαστεί η επαγγελματική εξέλιξη μίας νέας δικηγόρου τελικά δεν πρέπει να αποτελέσει τροχοπέδη στην επιθυμία της να γίνει μητέρα. Αντιξοότητες και δυσκολίες θα συναντήσει σε όλη την επαγγελματική της σταδιοδρομία. Άλλωστε, η γυναίκα μέσα από τη μητρότητα νιώθει, ασυνείδητα και συνειδητά, μία ολοκλήρωση (και πιστεύω ότι όσες από εμάς είναι μητέρες μπορούν τελικά να το επιβεβαιώσουν).

Αν υπάρχει ουσιαστική βοήθεια και στήριξη τόσο από τον οικογενειακό όσο και από τον επαγγελματικό της περίγυρο και θέληση από την ίδια να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που θα προκύψουν, τελικά μπορεί να συνδυάσει αυτά που επέλεξε και αγαπά: τη δικηγορία και τη μητρότητα.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Λίλα Συροπούλου
Μητέρα & Δικηγόρος Δ.Σ.Θ.

(Εισήγηση στην Εκδήλωση του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης με θέμα «Μητρότητα και Δικηγορία» 5/5/2014)

Σήμερα στο Δ.Σ.Θ. περίπου 1500 γυναίκες είναι μητέρες, σύμφωνα με στοιχεία τα οποία πίεσα πολύ για να πάρω από το πρώην Ταμείο Προνοίας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, διότι κανείς μέχρι τώρα δεν τα είχε ζητήσει ποτέ και για αυτό το λόγο έπρεπε να φτιάξουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι ειδικό πρόγραμμα, το οποίο έπρεπε να βρει πόσες δικηγόρινες έχουν έμμεσα ασφαλισμένα μέλη, για να καταλήξουν στο πόσες έχουν παιδιά! Αριθμός βέβαια που δεν είναι ακριβής, διότι πολλές συνάδελφοι μητέρες έχουν ασφαλισμένα τα τέκνα στο σύζυγο! Από όλες αυτές μπορεί κάποιος να φανταστεί πόσες είναι τρίτεκνες; Για να μην μιλήσω για πολύτεκνες! Θεωρείται άγραφος κανόνας του επαγγέλματος το ότι μπορείς να αποκτήσεις μέγιστον μέχρι 2 παιδιά και αυτό αν είσαι πολύ γενναία και το πάρεις απόφαση!

Άλλωστε πόσες μητέρες-δικηγόροι της γενιάς των μητέρων μας κατάφεραν να ασκήσουν πραγματικά το επάγγελμά τους και όχι ως γραμματείς απλά συζύγων δικηγόρων, πατέρων δικηγόρων ή συνεργατών-εργοδοτών δικηγόρων, δηλαδή ως

υπάλληλοι ουσιαστικά, με παράδειγμα και τη δική μου μητέρα, η οποία αφού τελείωσε την άσκηση δούλεψε ένα χρόνο, έμεινε έγκυος σε εμένα και από εκεί και πέρα έκατσε στο σπίτι μέχρι να μεγαλώσουμε εγώ και η αδελφή μου, διότι δεν είχε βοήθεια στο σπίτι, ώστε να μπορεί να δουλέψει ταυτόχρονα με την ανατροφή των παιδιών της και, όταν μεγαλώσαμε, επέστρεψε μεν στο γραφείο δίπλα στον πατέρα μου, αλλά πλέον ως γραμματειακή υποστήριξη! Ουσιαστικά το επάγγελμα για το οποίο σπούδασε και μόχθησε δεν κατάφερε να το εξασκήσει ποτέ.

Ποια δικηγόρος-μητέρα σήμερα έχει την πολυτέλεια να κρατάει δικό της γραφείο χωρίς να έχει άμεση συγγενική σχέση με δικηγόρο, με τον οποίο να συστεγάζεται και να μπορεί να ζήσει από το επάγγελμά της;

Γιατί η ισότητα σε σχέση με τους άντρες συναδέλφους μας φτάνει μέχρι τη στιγμή που θα αποφασίσουμε να μείνουμε έγκυες; Διότι εκ των πραγμάτων πλέον το σώμα μεν πριν τον τοκετό από ένα σημείο και μετά δεν μπορεί να ακολουθήσει το μυαλό και τις ανάγκες του επαγγέλματος (χωρίς να μιλήσω για την επαπειλούμενη ή προβληματική εγκυμοσύνη), μετά τον τοκετό

δε μπαίνουμε σε άλλη διάσταση! Από την στιγμή της γέννας και για ένα άλφα χρονικό διάστημα που μπορεί να διαρκέσει από κάποιες εβδομάδες έως και ενδεικτικά 2 χρόνια, το μυαλό μας βρίσκεται αλλού! Ποια δουλειά και ποιο επάγγελμα! Διότι νομίζω πως κάθε νέα μητέρα θα ήθελε να μπορούσε να μην δουλέψει ακόμη και για ένα χρόνο μετά τον τοκετό, ώστε να απολαύσει το νέο της ρόλο. Γιατί πραγματικά όποια γυναίκα μπόρεσε να απολαύσει την έννοια της μητρότητας (με όποιον τρόπο κι αν αυτή προήλθε, διότι ας μην ξεχνάμε ότι δεν γίνονται όλες οι γυναίκες μητέρες με τον φυσικό τρόπο, διότι πολύ απλά δεν μπορούν!) Εξού και η υιοθεσία, που την θεωρώ πολύ μεγάλη δύναμη ψυχής και λαχτάρας να νιώσει κάποια γυναίκα μητέρα και το θαυμάζω αυτό απεριόριστα!), δεν νομίζω ότι την ενδιέφερε εκείνη την περίοδο της ζωής της η δουλειά της! Βέβαια εκεί κάπου έμπαινε και μπαίνει και το οικονομικό θέμα και έτσι αργά η γρήγορα η επιστροφή στον εργασιακό χώρο ήταν και είναι αναπόφευκτη, εάν βέβαια κάποια θέλει να έχει δουλειά!

Εμένα προσωπικά την πρώτη φορά που έγινα μητέρα μου πήρε 3 μήνες να επιστρέψω στην εργασία μου και τη δεύτερη φορά μόνο 40 ημέρες! Και φυσικά σε αυτό το σημείο υπεισέρχεται και ο παράγων ανάγκη εξόδου από το σπίτι και εύρεσης προσωπικού χώρου και χρόνου, που ευτυχώς ή δυστυχώς βρίσκεται μόνο στον εργασιακό χώρο και δη γραφείο, όσο παρωχημένο και αν ακούγεται αυτό, να θεωρεί κάποια προσωπικό χώρο το χώρο εργασίας, γιατί μόνο εκεί καταφέρνει να βρίσκεται μόνη της (χωρίς το παιδί/α, εννοούμε) και προσωπικό χρόνο το χρόνο εργασίας για τους ίδιους λόγους! Και όμως, αν σκεφτείτε στο χρόνο εργασίας οι άντρες από πάντα περιελάμβαναν και τον προσωπικό τους χρόνο, δηλαδή το χρόνο εκτός σπιτιού και οικογένειας! Με κάποιο επαγγελματικό ραντεβού, με κά-

ποιον πελάτη ή συνάδελφο για καφέ ή φαγητό, ή απλά καθήμενοι στο γραφείο τους σε διαλείμματα από τη δουλειά για λίγη περιουλλογή, μόνοι με τον εαυτό τους, χωρίς άλλα ερεθίσματα τριγύρω (διότι και αυτό το χρειάζεται ο άνθρωπος, είτε άντρας είτε γυναίκα, και σε ένα σπίτι με παιδιά σπάνια το συναντάς!)

Ποια μητέρα δικηγόρος μπορεί να υποστηρίξει ότι έχει ελεύθερο χρόνο; Και φυσικά μιλάμε για ηλικίες ευαίσθητες, για τα παιδιά δηλαδή από 0 έως 6 χρονών, που πλέον ξεκινάν το δημοτικό και μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν σε κάποια βασικά πράγματα! Διότι ο ρόλος μητέρα κατά τα άλλα δεν παύει ποτέ!

Επομένως, επανερχόμενοι στο σημείο που η νέα μητέρα επιστρέφει στην εργασία της, ποια θυμάται τι της γίνεται; Είναι σαν να βρίσκεται σε σύγχυση σε συνδυασμό με άνοια, να τα έχει ξεχάσει όλα και να αισθάνεται και σαν «καθυστερημένη» από πάνω! Εγώ προσωπικά και τις δύο φορές που τεκνοποίησα, όταν επέστρεφα στην δουλειά έστω και για λίγες ώρες δεν θυμόμουν τίποτα όπως π.χ. ποιο γραφείο είναι πού και ποιο ακροατήριο είναι τι. Έπρεπε να τα μάθω όλα από την αρχή και αυτό έγινε δύο φορές, δηλαδή ουσιαστικά έπρεπε να περάσω συνολικά 3 φορές τη διαδικασία της ασκουμένης, έστω σε πρακτικό επίπεδο! Προσθέτοντας το γεγονός ότι αναγκαστικά δούλευα και ακόμη δουλεύω περιορισμένο ωράριο, επειδή πριν θήλαζα και τώρα τα παιδιά μου είναι πολύ κοντά ηλικιακά και είναι ακόμη σε προσχολική ηλικία, έχασα και ακόμη χάνω πολύτιμο χρόνο άσκησης του επαγγέλματός μας, που με έχει κρατήσει πολύ πίσω και μαθησιακά, αφού καλούμε να ξαναμάθω από την αρχή πράγματα, και σε πείρα, σε σχέση με άντρες συναδέλφους ή και γυναίκες που δεν έχουν παιδιά!

Διότι, αναλογικά με κάθε παιδί που αποκτάς, χρειάζεσαι 2 χρόνια για να επανέλθεις. Εγώ ορκίστηκα δικηγόρος το 2008 και συμπλήρωσα την

πενταετία μόλις φέτος! Όμως έχασα περίπου 2 χρόνια για τον γιό μου και άλλα 2 χρόνια για την κόρη μου, σύνολο 4 χρόνια, επομένως ουσιαστικά έχω ασκήσει τη δικηγορία εντατικά μόλις 1 χρόνο! Όμως, αν και θεωρούμαι νέα δικηγόρος, τα τελευταία δύο χρόνια δεν δικαιούμαι το επίδομα βοήθειας νέων δικηγόρων, λόγω υπέρβασης του ορίου ηλικίας! Όπως επίσης δεν δικαιούμαι να πάρω κάποια υποτροφία ή να παλέψω για μία έμμισθη θέση δικηγόρου είτε μέσα στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό, επίσης λόγω υπέρβασης του ορίου ηλικίας!

Δηλαδή ο νέος δικηγόρος κάτω των 35 ετών έχει περισσότερα δικαιώματα από αυτόν που είναι άνω των 35 ετών; Ή τεκμαίρεται ότι μετά τα 35 έχεις χρήματα; Ειδικά για εμάς τις γυναίκες, που χάνουμε τόσο πολύτιμο χρόνο από το επάγγελμά μας διότι τολμούμε να γίνουμε μητέρες, αυτό και αν είναι τελείως παράλογο!

Και εδώ υπεισέρχομαι στις ευθύνες της Ελληνικής Πολιτείας, του Αρμόδιου Υπουργείου, της Βουλής και των Ολομελειών των Δικηγορικών Συλλόγων της Χώρας.

Όσον αφορά τους ασφαλιστικούς φορείς πρέπει να αναφερθεί ότι:

- α) ο ΕΟΠΠΥ -πλέον ΠΕΔΥ (αν δεν κάνω λάθος)- δεν παρέχει καμία παροχή μητρότητας. Παρέχει μόνον επίδομα ύψους 900ύ σε όποια γεννήσει στο σπίτι της!!! Σε ποιο αιώνα ζούμε; Οι κλινικές γιατί υπάρχουν; Η καισαρική στο σπίτι; Δεν υπάρχει καλύτερη επιλογή! Τα συμπεράσματα δικά σας... Ο τοκετός καλύπτεται ως νοσηλεία σε κρατικά Νοσοκομεία μόνον και μάλιστα σε Γ' θέση, δηλαδή κατηγορία πεντάκλινο και άνω, που δεν γνωρίζω καν αν υπάρχει στα ελληνικά νοσοκομεία!
- β) από το ΤΑΔΙΘ για όσες έχουν κάνει επικουρική ασφάλιση παρέχεται επίδομα 315ύ και για καισαρική 378ύ, τα οποία φθάνουν άντε για να πληρωθεί ο αναισθησιολόγος και μόνον αυτός!
- γ) το ΕΤΑΑ με τις διατάξεις του άρθρ. 42 Ν. 4075/2012, οι παροχές υγείας σε είδος του

τομέα Υγείας Δικηγόρων Θεσ/νίκης μεταφέρθηκαν-εντάχθηκαν στον ΕΟΠΠΥ. γα) Με τις διατάξεις του άρθρ. 47 παρ.2 εδάφ Γ' του Ν.4075/2012, διατηρούνται στον ΕΤΑΑ οι παροχές υγείας σε χρήμα, οι οποίες είναι το επίδομα λοχείας και κυήσεως, το επίδομα ανεργίας, η δαπάνη για κατασκηνώσεις και βρεφονηπιακούς σταθμούς. Η χορήγηση αυτών των παροχών θα αρχίσει αφού γίνει σύσταση στο ΕΤΑΑ του «Λογαριασμού Παροχών σε χρήμα», ο οποίος πρέπει να συσταθεί με κοινή Υπουργική απόφαση. Από τη δημοσίευση του νόμου έως σήμερα δεν έχει γίνει τίποτε, και δεν υπάρχει πρόθεση ρύθμισης του θέματος, αφού επίκειται ένταξη του ΕΤΑΑ στον ΟΑΕΕ και αυτές οι παροχές θα καταργηθούν.

Σύμφωνα με το παλιό μας Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων σήμερα οι παροχές υγείας θα ήταν τουλάχιστον 20-30% επάνω από ότι ήταν όταν συγχωνεύθηκε-καταργήθηκε το ταμείο μας.

Για το θέμα παιδικού σταθμού και ΕΣΠΑ για την ενίσχυση της οικογενειακής ζωής και την ενίσχυση της εργαζόμενης μητέρας πραγματικά δεν ξέρω τι να πω.

Έχουν γίνει και στο παρελθόν ενέργειες από το Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης για εξεύρεση λύσεων στο θέμα του παιδικού σταθμού, χωρίς κάποια εξέλιξη δυστυχώς. Σχετικά με την εξεύρεση κτίσματος παιδικού σταθμού, το θέμα είναι πως πρέπει να βρίσκεται κοντά στο Δικαστικό Μέγαρο για να εξυπηρετεί ουσιαστικά όχι μόνο τις μητέρες δικηγόρινες, αλλά όλα τα παιδιά του Δικηγορικού Συλλόγου. Όμως πρακτικά το συγκεκριμένο σημείο δεν ενδείκνυται για λειτουργία παιδικού σταθμού και λόγω έλλειψης ελεύθερων χώρων και λόγω της επιβαρυσμένης περιβαλλοντικής μόλυνσης και ρύπανσης στην περιοχή. Μία λύση θα μπορούσε να δοθεί μέσα στην έκταση του λιμανιού, στην οποία υπάρχουν κτίρια που θα μπορούσαν να διαμορφωθούν κατάλληλα ή να ανεγερθούν προς αυτό το σκοπό με παραχώρηση ή ενοικίαση αυτών από τον Οργα-

νισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης προς το Δικηγορικό Σύλλογο, που και πάλι δεν γνωρίζω εάν η Διοίκηση του ΟΛΘ θα έμπαινε στη διαδικασία να συζητήσει το θέμα ή θα μπορούσε να εξυπηρετήσει την κατάσταση. Δεύτερη λύση θα μπορούσε να είναι το κτιριακό συγκρότημα της ΧΑΝΘ, το οποίο έχει πολλούς χώρους και ήδη λειτουργεί ως παιδικός σταθμός, και με την οποία ήδη έγινε μία προσέγγιση, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Και τρίτη λύση θα μπορούσε ίσως να εξευρεθεί μέσα στην έκταση της ΔΕΘ, στην οποία όμως δεν γνωρίζω πώς θα αντιδρούσε η διοίκηση εκεί και εάν τελικά κάποιος υπάρχων χώρος θα μπορούσε να εξυπηρετήσει ή θα έπρεπε να πάλι να ανεγερθεί κάποιο κτίσμα. Αλλά και στην περίπτωση που ευρίσκετο τελικά κατάλληλο κτίσμα για λειτουργία παιδικού σταθμού, σε πρακτικό επίπεδο τα έξοδα αυτού θα καλύπτονταν ολοσχερώς από τους ενδιαφερόμενους γονείς, θα υπήρχε κάποια επιδότηση από πλευράς συλλόγου και τι ύψος θα είχε αυτή; Είναι θέματα πρακτικά, που όμως σχετίζονται άμεσα με την εξεύρεση λύσεως στο συγκεκριμένο θέμα και που γενικότερα δεν συζητούνται ή υπάρχει μία τάση να μεταφέρεται η ευθύνη πάντα στους επόμενους!

Όσον αφορά τα προγράμματα ΕΣΠΑ μπορώ να μιλήσω μόνο από προσωπική εμπειρία. Το έτος 2012 ήμουν τυχερή μάλλον και λόγω οικογενειακού εισοδήματος προμηθευτήθηκε ο παιδικός σταθμός της κόρης μου. Το έτος 2013 άλλαξαν τα οικονομικά κριτήρια με διαφορά 10.000€ προς τα κάτω, με αποτέλεσμα να εμπίπτω πλέον στο μέγιστο οικογενειακό εισόδημα και να μην υπαχθώ στις δικαιούχους του προγράμματος. Φέτος εν έτει 2014 σύμφωνα με τα περσινά κριτήρια υπάγομαι και πάλι στο πρόγραμμα, με την προϋπόθεση βέβαια να υπάρξει Πρόγραμμα ΕΣΠΑ και φέτος, μια και το οικογενειακό εισόδημα μειώθηκε και συρρικνώθηκε και άλλο. Περισσότερο να αναφέρω ότι όλη τη σχολική χρονιά 2013- 2014 όλα τα χρήματα τα οποία κερδίζω από τη δουλειά μου πάνε στους παιδικούς σταθμούς, με αποτέλε-

σμα να σκέφτομαι αφενός μήπως να σταματήσω να δουλεύω, αφού δεν κερδίζω κάτι και να κρατήσω τα παιδιά μου στο σπίτι. Γιατί για ενίσχυση της εργαζόμενης μητέρας το ΕΣΠΑ δεν ισχύει, μάλλον θα έπρεπε να ονομάζεται για την ενίσχυση της άνεργης μητέρας, όπως και της υποτιθέμενης εργαζόμενης, η οποία όμως πραγματικά κάθεται στο σπίτι της! Πάντως σίγουρα δεν είναι για την ελεύθερη επαγγελματία! Αφετέρου δε μπορούν δύο παιδιά ηλικίας σχεδόν 5 ετών και 3,5 ετών να μένουν στο σπίτι, χωρίς να μαθαίνουν κάτι.

Και κάπου εδώ υπεισέρχονται και οι ενοχές μας ως προς τα παιδιά μας και το ρόλο μας ως μητέρες, όπως και οι ενοχές έναντι του επαγγέλματός μας και ο κόπος που κάναμε για να φτάσουμε έως εδώ. Τα οποία, όμως, νομίζω ότι όλες οι μητέρες δικηγορίνες τα μοιραζόμαστε ισότιμα και χωρίς καμία εξαίρεση, επομένως δεν θεωρώ ότι πρέπει να αναλυθούν ιδιαίτερος.

Έχουμε φτάσει πλέον στο σημείο που δεν υπάρχει πιο κάτω νομίζω και εάν δεν απαιτήσουμε εμείς οι δικηγόροι δικαιώματα για τις γυναίκες, ποια άλλη επαγγελματική ομάδα θα μπορούσε να διεκδικήσει καλύτερα τα δικαιώματα της μητέρας και όχι μόνο της μητέρας-δικηγόρου;

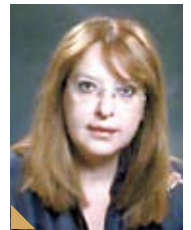
Διότι η Ελληνική κοινωνία δυστυχώς τείνει προς ολοκληρωτική εγκατάλειψη της κοινωνικής πολιτικής και ενίσχυσης των γεννήσεων. Το αντίθετο μάλιστα, έμμεσα η προτροπή είναι μην κάνετε παιδιά ή αλλιώς κόψτε το λαιμό σας!!!

Πότε θα αποφασίσουμε να δράσουμε οργανωμένα και να απαιτήσουμε τα αυτονόητα για μία δημοκρατική και οργανωμένη κοινωνία όσον αφορά τα παιδιά, που είναι το μέλλον μας; Η πολιτεία και οι φορείς της οφείλει να διασφαλίζει, προστατεύει και να προωθεί την μητρότητα σε όλες της τις μορφές και εκφάνσεις.

Εύχομαι η σημερινή ημέρα να λειτουργήσει ως αφύπνιση για το μέλλον όχι μόνο της μάνας δικηγόρου αλλά και της Ελληνίδας μάνας!

ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

44

Ρωξάνη Κωστατζίκη,
Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Θ.

Τεράστιος αριθμός ανθρώπων σε όλο τον κόσμο αναγκάζεται βίαια να ξεριζωθεί από την πατρίδα του εξαιτίας των πολεμικών συρράξεων ή παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Ευρώπη αντιμετωπίζει ανθρωπιστική καταστροφή, με τους πρόσφυγες να πεθαίνουν στη θάλασσα. Στα νησιά μας κάθε ημέρα φθάνουν μισοπνιγμένοι, απελπισμένοι άνθρωποι. Όπως έγραψε ο κληρικός από τη Μυτιλήνη παπα-Στρατής: «δεν ξέρουμε ποιο θα είναι το χέρι που θα μας σπρώξει αύριο στη μοίρα αυτών των ανθρώπων».

Η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα, το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες και όλες οι ανθρωπιστικές οργανώσεις δεν σταματούν να υπενθυμίζουν ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στο θεσμό πρώτης υποδοχής, ώστε να αντικαταστήσει τη συστηματική κράτηση απροσδιόριστης διάρκειας που επιβάλλεται σε όσους δεν έχουν νόμιμα έγγραφα και στους αιτούντες άσυλο. Υπογραμμίζουν ότι η κράτηση πρέπει να αποτελεί έσχατο και εξαιρετικό μέτρο και να επιβάλλεται μόνο εφόσον εξυπηρετείται συγκεκριμένος σκοπός, με εξατομικευμένη αιτιολογία για κάθε περίπτωση. Όταν μάλιστα το μέτρο της διοικητικής κράτησης σε κέντρα κράτησης που αποκαλούνται κατ' ευφημισμό κέντρα «προαναχωρησιακής κρατήσεως», εφαρμόζεται σε ανθρώπους που ξέφυγαν από εμπόλεμη κατάσταση, χωρίς προοπτι-

κή επιστροφής στο σπίτι τους ή σε ασυνόδευτα παιδιά. Όλοι οι γνωρίζοντες επισημαίνουν ότι οι συνθήκες διαβίωσης στα κέντρα κράτησης μεταναστών είναι τραγικές-απάνθρωπες, ενώ επικρατεί συνωστισμός.

Όμως εκατοντάδες μετανάστες συνεχίζουν να κρατούνται σε όλη τη χώρα, παρά την ολοκλήρωση του 18μηνου της διοικητικής κράτησής τους και ενώ το θέμα είχε τεθεί και υπ' όψη της αρμόδιας επιτροπής μετανάστευσης της Ε.Ε. Σεσίλια Μάλμστρομ, η οποία δήλωσε ότι η κράτηση των μεταναστών που αιτούνται άσυλο δεν συνάδει με τους ευρωπαϊκούς κανόνες. Η Ελλάδα καταδικάστηκε πολλές φορές από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση των μεταναστών που συλλαμβάνονται για παράνομη διαμονή στη χώρα και των αιτούντων άσυλο μέσα στα κέντρα κράτησης και στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων Ανθρώπου (παραβίαση ΕΣΔΑ άρθρο 3, που απαγορεύει την απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση και άρθρο 5, που αφορά στο δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία-ασφάλεια και σε μία δίκαιη και σύντομη δίκη και απόφαση σχετικά με την νομιμότητα της κράτησής τους). Οι απαράδεκτες συνθήκες της κράτησης των διοικητικά κρατούμενων αλλοδαπών στους οποίους δεν παρέχεται επαρκής νομική συνδρομή, αλλά και η επ' αόριστο διάρκεια της

στέρσης της ελευθερίας τους πέραν του 18μηνου, έχει κριθεί (αποφ.αρ. 682/2012 Μ. Πλημμελειοδικείο Ηγουμενίτσας, πρόσφατη απόφαση αρ.2255/23-5-2014 Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών) ότι αποτελεί ευθεία παραβίαση του εθνικού, κοινοτικού και διεθνούς δικαίου. Ειδικότερα το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών με την άνω υπ' αριθμ. 2255/23.5.2014 απόφασή του, στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιρρήσεων κατά κράτησης που κατατέθηκαν και υποστηρίχθηκαν από τη Νομική Υπηρεσία του ΕΣΠ, έκρινε ότι η επ' αόριστον κράτηση αλλοδαπού, υπό το πρόσχημα της επιβολής -μετά τη 18μηνη κρά-

τηση- μέτρου υποχρεωτικής διαμονής σε κέντρο κράτησης, δεν είναι σύμφωνη με την κείμενη νομοθεσία. Άλλωστε οι εξαθλιωτικές συνθήκες που επικρατούν στα κέντρα κράτησης βαίνουν σε βάρος της υγείας και της αξιοπρέπειας των κρατούμενων προσφύγων και των μεταναστών, δηλαδή αδύναμων και ευάλωτων ανθρώπων.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης κατά την συνεδρίαση της 19-6-2014, εν όψει της 20ης Ιουνίου, Παγκόσμιας Ημέρας Προσφύγων, εξέδωσε σχετικό Ψήφισμα με το εξής περιεχόμενο:

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ -ΨΗΦΙΣΜΑ

Θεσσαλονίκη, 19 Ιουνίου 2014

ΨΗΦΙΣΜΑ Δ.Σ.Θ. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η επ' αόριστο διοικητική κράτηση-στέρση της ελευθερίας των προσφύγων και των αιτούντων άσυλο σε κέντρα κράτησης, προκειμένου να περιοριστεί η μετανάστευση, προφανώς δεν αποτελεί την λύση για το πρόβλημα. Η «λύση» αυτή αντίκειται στο διεθνές προσφυγικό δίκαιο, αλλά και στο δίκαιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ήδη τα Ελληνικά Δικαστήρια έχουν κρίνει ότι η παραπάνω τακτική αποτελεί ευθεία παραβίαση του εθνικού, κοινοτικού και διεθνούς δικαίου.

Οι Δικηγόροι από τον Κώδικά τους έχουν καθήκον να υπερασπίζονται με παρηγορία το Σύνταγμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το Χάρτη των Θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου και το σύνολο των διεθνών και ευρωπαϊκών συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με αυτή την αποστολή του, επισημαίνει ότι ο εγκλεισμός και μάλιστα με απροσδιόριστη διάρκεια, ανθρώπων που δεν συνελήφθησαν εξαιτίας διαπράξεως εγκλημάτων, αλλά εξαιτίας της έλλειψης ταξιδιωτικών εγγράφων και νόμιμης άδειας παραμονής, είναι αντίθετος με τα θεμελιώδη ανθρώπινα

δικαιώματα, τα οποία είναι αδιαπραγμάτευτα.

Με τον τρόπο αυτό παραβιάζονται κατάφωρα η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ άρθρο 3 και άρθρο 5), που έχει κυρωθεί με το Ν.Δ. 53/1974 ως νόμος του κράτους με αυξημένη ισχύ (άρθρο 28 παρ.1 Συντάγματος), το Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ και το ίδιο το Σύνταγμα στα άρθρα 2,5 και 7.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης καλεί την Πολιτεία να προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών. Υπενθυμίζει ότι η 20η Ιουνίου έχει οριστεί από τον ΟΗΕ ως η Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων και καλεί τον ελληνικό λαό να συμβάλει αποφασιστικά στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των ανθρώπων που βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια, χωρίς καμιά απολύτως διάκριση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο,
Ο Πρόεδρος Νικόλαος Βαλεργάκης
Ο Γεν. Γραμματέας Χρήστος Ράπτης

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

46

Ηλίας Αμανατίδης

1 Εισαγωγή

Όπως δεν γνωρίζετε οι περισσότεροι, ο νομοθέτης πρόσφατα έχει συνειδητοποιήσει την ανάγκη για ταχεία εφαρμογή του θεσμού της διαμεσολάβησης στην πράξη.

Στα πλαίσια του Νέου Κώδικα Δικηγόρων (Ν. 4194/2013, άρθρο 130) προβλέπεται ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι υποστηρίζουν ενεργά και διαρκώς το θεσμό της Διαμεσολάβησης. Προς το σκοπό αυτό, εκτός από τα ειδικά κέντρα εκπαίδευσης, μπορούν να ιδρύουν υπηρεσίες ή κέντρα διαμεσολάβησης για τη διενέργεια διαμεσολαβήσεων και την προώθηση του θεσμού στην πράξη.

Στην πραγματικότητα, στο σημείο αυτό χρειάζεται εφαρμοσμένη πείρα τόσο στη διαχείριση του έργου (project management) όσο και στην εφαρμογή της διαμεσολάβησης στην πράξη. Απ' όσο γνωρίζω, δεν υπάρχουν καθηγητές της εφαρμοσμένης διαμεσολάβησης στην πράξη σήμερα στην Ελλάδα και πρέπει να γεφυρώσουμε το κενό αυτό εκ των ενόντων.

Επιφυλάσσομαι να καταθέσω πλήρες project plan για την εφαρμογή του θεσμού στην πράξη πριν τις Δικηγορικές Εκλογές, με σκοπό μετά την ανάδειξη νέας διοίκησης να εφαρμοσθεί επιτέλους συγκεκριμένο πρόγραμμα στην πράξη.

Η διαμεσολάβηση είναι διαρθρωμένη διαπραγμάτευση, η δυναμική που αναπτύσσεται όμως στην πράξη δεν έχει παρουσιαστεί μέχρι στιγμής στην Ελλάδα, παρά μόνο από μια ομάδα Αμερικανών διαμεσολαβητών που παρουσίασε ο Σύλλογός μας το Νοέμβριο του 2009.

Απ' όσο γνωρίζω, προτιμήθηκε η μέθοδος της πανεπιστημιακού τύπου εκπαίδευσης χωρίς διαδραστικά εργαστήρια και mock mediations, που να είναι οργανωμένα κατάλληλα ώστε να διευκολυνθεί η εκπαίδευση των συμμετεχόντων ως επαγγελματιών δικηγόρων.

Είναι μεγάλη η ευθύνη των Δικηγορικών Συλλόγων να οργανώσουν ένα πρόγραμμα ανάλογο με την άσκηση των δικηγόρων, ώστε να διευκολυνθεί η επιμόρφωσή τους στην πράξη της διαμεσολάβησης, που θα βοηθήσει στην ταχεία ανάπτυξη του θεσμού

Είναι μεγάλη η ευθύνη των Δικηγορικών Συλλόγων να οργανώσουν ένα πρόγραμμα ανάλογο με την άσκηση των δικηγόρων, ώστε να διευκολυνθεί η επιμόρφωσή τους στην πράξη της διαμεσολάβησης, που θα βοηθήσει στην ταχεία ανάπτυξη του θεσμού.

2 Ο νέος ρόλος του δικηγόρου

Η αυξημένη επίλυση αστικών και εμπορικών διαφορών με συμβιβασμό έχει δραματικά αλλάξει το ρόλο του δικηγόρου.

Ο παραδοσιακός ρόλος του δικηγόρου ως πολεμιστή - μονομάχου υπέρ των αξιώσεων του εντολέα του δεν ικανοποιεί πλέον τις προσδοκίες των έξυπνων και μορφωμένων πελατών και αναδύεται ο νέος ρόλος του δικηγόρου ως συμβιβαστή των διαφορών.

Σήμερα είναι αντιληπτή μια ασυνέχεια ανάμεσα στην εργασία των δικηγόρων στα δικαστήρια και στα πραγματικά προβλήματα των πελατών, που δεν επιλύονται με τον παραδοσιακό τρόπο απονομής της δικαιοσύνης.

Οι νέοι ρόλοι του δικηγόρου ως διευκολυντή της διαπραγμάτευσης ή εκτιμητή της βέλτιστης διαδρομής για την επίλυση της διαφοράς καθώς και του διαχειριστή των διαφορών (dispute manager) τείνουν να γεφυρώσουν την ανάγκη αυτή, κυριαρχούν στη διεθνή κοινότητα και εμφανίζονται πρόσφατα με τη συνήθη χρονοκαθυστέρηση στην ελληνική έννομη τάξη.

Ο δικηγόρος πλέον πρέπει να στοχεύει σε σχέσεις συνεργασίας με τον πελάτη και να του υποδεικνύει κάθε φορά τη βέλτιστη διαδρομή για την επίλυση της διαφοράς του, η οποία μπορεί να ακολουθήσει την πορεία απευθείας διαπραγμάτευσης, διαμεσολάβησης, αντιδικίας, με ζητούμενο πάντοτε τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς.

Η επίλυση της διαφοράς με διαμεσολάβηση είναι ένα ταξίδι σε αχαρτογράφητα ύδατα και

χρειάζεται έμπιστο οδηγό για ασφαλή πλεύση.

Γενικότερα οι δικηγόροι, που παίζουν ζωτικό ρόλο στην απονομή της δικαιοσύνης, είναι οι φύλακες της διαδικασίας επίλυσης διαφορών, πρέπει να αγκαλιάσουν τη διαμεσολάβηση, να ξεχάσουν τη συντηρητική φύση τους και να ανοιχτούν στα αχαρτογράφητα ύδατα της καινοτομίας και της δημιουργικότητας και τα αποτελέσματα θα τους ανταμείψουν.

Πρέπει να υπάρξει προβολή επιτυχημένου προτύπου διαμεσολάβησης στην πράξη, ένα εγχειρίδιο (manual) για το πώς, με ποια διαδικασία, επιτυγχάνεται στην πράξη η συμφωνία, διαδραστικά εργαστήρια, ώστε να γεφυρωθεί το πολιτιστικό κενό και το κενό γνώσης (cultural – knowledge gap) για να δώσουμε στη διαμεσολάβηση την ευκαιρία που της αξίζει.

Θα βοηθούσε να ωριμάσουμε τις συνθήκες με την άμεση εφαρμογή της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και στις μικροδιαφορές, πράγμα που επίκειται σύμφωνα με τις εξαγγελίες του Γ.Γ. του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Κανελόπουλου.

Επίσης με τη θεσμοθέτηση της επιδίκασης της δικαστικής δαπάνης σε βάρος του διαδίκου, που δεν συμμετέχει κακόπιστα στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Επιπρόσθετα με την επανεκκίνηση του Κέντρου Διαμεσολάβησης του Δ.Σ.Θ. που συστάθηκε από το 2010, αλλά περιέπεσε σε αδράνεια λόγω της ανικανότητας ή της μη διάθεσης για δράση των διοικούντων στην κατεύθυνση αυτή.

Την εκπαίδευση στην πράξη της διαμεσολάβησης πρέπει να παρακολουθήσουν και οι δικαστές που υπηρετούν τη δικαστική μεσολάβηση.

3 Χαρτογράφηση της διαδικασίας

Τι είναι διαμεσολάβηση στην πράξη; Ας ξεκινήσουμε ανάποδα, τι δεν είναι ή τι

δεν πρέπει να είναι διαμεσολάβηση. Δεν είναι η πνευματική αφύπνιση που υπόσχεται ο διαλογισμός (meditation). Δεν πρέπει να είναι υποχρεωτική ή πειθαναγκαστική. Η διαμεσολάβηση στην πράξη είναι διαδικασία όπως η διαδικασία της δίκης με ειδικότερα βήματα. Η διαμεσολάβηση είναι εκούσια, εθελοντική διαδικασία, μπορεί να εφαρμοστεί ακολουθώντας διαφορετικούς δρόμους στην πράξη, που οδηγούν στο προορισμό του συμβιβασμού και της ειρήνευσης των διαφορών.

Συνταγή επιτυχίας είναι η συνύπαρξη της επικοινωνίας, της συνεργασίας, της ενσυναίσθησης (empathy), της εμπιστοσύνης και της ελεύθερης διακίνησης πληροφοριών και ιδεών για την επίλυση της διαφοράς.

Η διαμεσολάβηση μπορεί να είναι case evaluation ή evaluative mediation (εκτιμητική διαμεσολάβηση). Μπορεί να είναι pure form mediation ή facilitative mediation (διευκολυντική διαμεσολάβηση). Μπορεί να είναι transformative mediation (μεταμορφωτική διαμεσολάβηση).

Κρίσιμα σημεία της διαδικασίας είναι:

1. Ο καθορισμός του εάν είναι κατάλληλη ή ακατάλληλη η φύση της υπόθεσης για διαμεσολάβηση και του κατάλληλου timing.
2. Η επιλογή του διαμεσολαβητή όπου είναι καίρια πρώτα η εμπειρία και μετά η θεωρητική εκπαίδευση.
3. Η έναρξη της διαδικασίας, η εδραίωση της εμπιστοσύνης, η υποβολή σημειώματος από τα μέρη της διαφοράς (briefs), για τα πραγματικά και νομικά ζητήματα, η προσκόμιση σχετικής νομολογίας, σχετικών ουσιαστών εγγράφων, αντικειμενική εκτίμηση των δυνατών και αδύνατων σημείων κάθε πλευράς (SWOT analysis), υποκειμενική προσέγγιση των συμφερόντων και αναγκών κάθε πλευράς, συμπλήρωση του BATNA και WATNA και του ιστορικού της διαπραγμάτευσης.

i. Κύρια προαπαιτούμενα για τη συμμετοχή στη Διαδικασία

Πρέπει να απαντηθούν τα ακόλουθα ερωτήματα:

- είναι κατάλληλη η υπόθεση για τη διαμεσολάβηση;
- είναι ικανός ο Δικηγόρος να συμμετέχει στη διαμεσολάβηση;
- είναι κατάλληλος ο πελάτης για τη διαμεσολάβηση; (ενημέρωση του πελάτη για τη διαδικασία)
- έχουν κατανοήσει τα μέρη τις αρχές και τους κανόνες της διαδικασίας;
- έχει γίνει ο καθορισμός σε συνεργασία με τον πελάτη των εναλλακτικών του BATNA και του WATNA, της επιθυμητής λύσης, της λύσης με την οποία μπορεί να συνυπάρξει (can live with) και των κόκκινων γραμμών της διαπραγμάτευσης;

ii. Προαπαιτούμενα για την απόφαση της προσφυγής στη διαμεσολάβηση

- η επιλογή του κατάλληλου (έμπειρου) διαμεσολαβητή
- ο κατάλληλος τόπος και χρόνος (timing)
- η συμμετοχή των δικηγόρων και των τρίτων στη διαδικασία
- η ανταλλαγή των ουσιαστών εγγράφων πριν την έναρξη της διαδικασίας

iii. Προαπαιτούμενα για τη συμμετοχή στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων

- έγκαιρη προσέλευση, φιλική διάθεση και ατμόσφαιρα
- ο διαμεσολαβητής οφείλει να ενημερώσει τα μέρη για τη μορφή της διαδικασίας που πρόκειται να εφαρμοστεί
- η συμμετοχή στους κανόνες της διαδικασίας με την υπογραφή σχετικού συμφωνητικού
- η αποφυγή εντάσεων μεταξύ των μερών και

«I don't really connect lawyers with conflict resolution».
 Θέλουμε να επιβεβαιώσουμε αυτή την αρνητική κριτική;
 Μπορούμε να υπερβούμε τον τρόπο προσέγγισης των διαφορών
 και να επιτύχουμε την ειρήνευση

του διαμεσολαβητή

- η εναρκτήρια κοινή συνάντηση, οι σειρά των ιδιωτικών συναντήσεων (caucuses), η εισαγωγή του διαμεσολαβητή, η παρουσίαση της υπόθεσης από τους δικηγόρους των μερών, η ενορχήστρωση της διαδικασίας (negotiation dance ή concessions dance)
- η καταληκτική κοινή συνάντηση. Η παγίωση της συμφωνίας. Η υπογραφή memorandum of understanding και η καθαρογραφή της συμφωνίας από τους δικηγόρους των μερών.

iv. Βασικοί προσανατολισμοί δράσης

1. Ο διαχωρισμός των μερών από το πρόβλημα (Separate people from the problem, it's not my way or your way, it's our way, synergy).
2. Η εστίαση στα συμφέροντα όχι στις διαπραγματευτικές θέσεις (Focus on interests, not positions).
3. Η επινόηση εναλλακτικών για το κοινό όφελος. Υπερπήδηση των εμποδίων στο δρόμο για τη συμφωνία (Invent options for mutual gain, Overcome obstacles to settlement).
4. Η χρησιμοποίηση αντικειμενικών κριτηρίων (Insist on using objective criteria). Προσγείωση στην πραγματικότητα εξω-πραγματικών απαιτήσεων (Reality testing).
5. Η εστίαση στο μέλλον (future focused mediation) και στη διατήρηση της συνεργασίας. Εκτέλεση των προβλημάτων (trouble shooting).

4 Επίλογος

Υπάρχουν σήμερα επιχειρηματίες που λένε «I don't really connect lawyers with conflict resolution». Θέλουμε να επιβεβαιώσουμε αυτή την αρνητική κριτική; Μπορούμε να υπερβούμε τον τρόπο προσέγγισης των διαφορών και να επιτύχουμε την ειρήνευση, όπως πρωτοάνεφερα στον Αρμενόπουλο του 2000 στο άρθρο μου με τίτλο «Η επιθυμητή υπέρβαση της μεσολάβησης»: «Η απρόσκοπτη εφαρμογή της διαδικασίας της μεσολάβησης συνέχεια με την προώθηση από τους Δικηγορικούς Συλλόγους και το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ρυθμίσεων που θα διέπουν την εκπαίδευση και την πιστοποίηση των δικηγόρων που αναλαμβάνουν το ρόλο του μεσολαβητή αλλά και τη δεοντολογία της παροχής των υπηρεσιών τους. Η ίδια η αγορά έχει δώσει το έναυσμα για την προετοιμασία ειδικευμένων μεσολαβητών και η προσπάθεια για τη δημιουργία ενός νομικού πλαισίου που θα διέπει τις υπηρεσίες τους δεν θα αργήσει να τελεσφορήσει.»

Η νομοθετική ρύθμιση ακολούθησε μετά από 10 χρόνια με το Ν. 3898/2010. Η μεσολάβηση είναι χορός που απαιτεί τη συμμετοχή δύο τουλάχιστον προσώπων για να εκτελεστεί (Mediation is a dance that requires two people to perform). Χρειάζεται, λοιπόν, να επιχειρήσουμε σήμερα ένα άλμα πίστης (a leap in faith) και να διαδώσουμε «mouth to mouth, heart to heart» τη δημιουργία μιας νέας πραγματικότητας στη δικηγορία. Οι αλλαγές γίνονται από κάτω προς τα πάνω. Έφτασε ο καιρός για μια νέα άνοιξη της δικηγορίας.

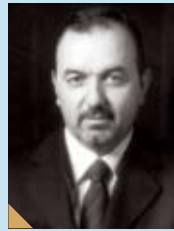
ΦΟΒΟΣ – ΓΕΛΙΟ - ΛΥΠΗ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΜΑ ΧΟΝΤΡΟ

... Ασύνδετα, Αλλά και Πόσο Συνδεδεμένα

(Το άρθρο, η συζήτησή μας είναι σπονδυλωτή... διφυής)

50

Δημήτρης Α. Νεμέτης
Δικηγόρος Θεσσαλονίκης

Φοβάσαι; ΠΡΕΠΕΙ να φοβάσαι;

Μπορείς να προσδιορίσεις, μπορείς να μου εξηγήσεις τι είναι φόβος;

Εγώ πιστεύω ότι ορισμένες έννοιες, όπως ο φόβος, είναι παντελώς αόριστες και προσδιορίζονται μόνο «εκ του αποτελέσματος». Όπως η έννοια-όρος τύχη. Άντε προσπάθησε να μου εξηγήσεις τι είναι τύχη. Το πρώτο που θα μου πεις είναι «Να, ο κ. Βαγγέλης κέρδισε ένα λαχείο»... Ναι, αλλά δεν μου έδωσες τον ορισμό της τύχης.

Φοβάμαι τα γηρατειά, φοβάμαι να ταξιδέψω με αεροπλάνο, φοβάμαι να πάω στο γιατρό γιατί καπνίζω και μήπως μου βρει ότι πάσχω από Χ.Α.Π... Τι είναι φόβος; Διεργασία του εγκεφάλου, θα μου πεις... Τέλος πάντων.

Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο Ι, ' εδάφιο 28, λόγια του Κυρίου: «Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι...φοβηθήτε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέσεν εν τη γέεννη...»

Από τότε που το είχα διαβάσει αυτό το χωρίον με εντυπωσίαζε και με φόβιζε.

Δυστυχώς, νομίζω ότι φθάσαμε στην εποχή αυτή. Κάποιοι με ονοματεπώνυμα, όπως θα σου δείξω στο τέλος, έχουν καταφέρει να «αποκτείνωσι και την ψυχή μας». Νομίζω ότι πλέον ο φόβος εκφράζεται, εμφανίζεται, ερμηνεύεται σε κάθε στιγμή της ζωής μας. Υπάρχουν φόβοι ορατοί και φόβοι αόρατοι, φόβοι με γνωστή την πηγή εκπόρευσής των και άλλοι με άγνωστη αυτήν την πηγή...

Ψάχνω το όνομα ενός συγγραφέα, αλλά δεν μπορώ να το θυμηθώ, που είχα διαβάσει πολλά χρόνια πριν σε ένα βιβλίο του, που είπε: «Οι άνθρωποι θα γεννιούνται με φόβο, θα ζουν με φόβο, θα πεθαίνουν με φόβο.» Ας βάλουμε, λοιπόν, κάποια πράγματα στη θέση τους και ας εκφράσουμε, ας απελευθερωθούμε λοιπόν, μερικούς φόβους μας, σοβαρούς και μη...

Φόβος ότι ποτέ δεν θα φθάσεις στην ώρα σου στα δικαστήρια και θα ερημοδικαστείς. (Φόβος μόνο για Έλληνες δικηγόρους). Στις άλλες χώρες αγνοείται αυτός ο φόβος. Έχουν λύσει το κυκλοφοριακό.

Φόβος ότι το δικαστικό μέγαρο θα πέσει στο κεφάλι μας. Ο συγκεκριμένος μόνο για τους θεσσαλονικείς δικηγόρους, δικαστές, γραμματείς. Σε όλη την άλλη χώρα κανένα κτίριο δεν έχει τέτοιο πρόβλημα. Ακόμη και στο Κιλκίς εκείνο το μαγαζί είναι μια χαρά... Πριν τριάντα χρόνια είχα πάει νέος δικηγόρος και πριν ένα μήνα που πήγα πάλι το ίδιο είναι. Σαν τη Σαπουντζάκη. Μάλλον εμείς στην Θεσσαλονίκη ήμαστε απόγονοι δισέγγονα των Κελτών, που φοβόντουσαν μην τους πέσει ο ουρανός στο κεφάλι. (βλ. Αστερίξ)

Φόβος ότι θα πας στα γκισέ των χαρτοσήμων και δεν θα δεις κανένα μπροστά σου. Και γιατί φόβος, ρε φίλε; Γιατί μάλλον τότε ή θα έχεις έρθει σε μέρα αργίας= πήγαινε σε γιατρό κατευθείαν ή δεν έχει δουλειά καθόλου, μηδενική = οι πελάτες που δεν πλήρωναν κανέναν, σταμάτησαν να πληρώνουν και τον κανέναν. Αυτός κι αν είναι φόβος, ε;

Φόβος ότι θα έχει φως στο κτίριο. Γιατί συνήθισες σαν τον τυφλοπόντικα ή το φυλακισμένο σε απομόνωση και φοβάσαι μην πάθουν κάτι τα μάτια σου από το φως που μπορεί να μπει ξαφνικά εκεί μέσα.

Φόβος ότι η απόφαση που περιμένεις θα βγει στην ώρα της, στην προθεσμία της. Γιατί φόβος; Ε, γιατί συνήθισες στις καθυστερήσεις από ένα έως... 2... 3... 4... 5... 6... 7... 8... 9... 10... μήνες και -ε, όσο να 'ναι- ο πρόωρος τοκετός εγκυμονεί κινδύνους και για τη μητέρα και για το τέκνο.

Αυτά είναι λίγοι από ένα μακρύ κατάλογο φόβων που δεν είναι τίποτε, είναι αστείοι μπροστά στους πραγματικούς φόβους που νιώθει ο καθείς εξ ημών στη ζωή του. Μπορώ να σου πω έναν πρόσφατο, που βγήκε από τις εκλογές: μην τυχόν υποβάλλει και άλλος πρόεδρος ποδοσφαιρικής ομάδας υποψηφιότητα σε δήμο, διότι τότε οι δήμοι θα αλλάξουν και τον Καποδίστρια και όποιον άλλο νόμο και σε κάθε πόλη θα έχουμε αντί για δήμο Θεσσαλονίκης π.χ. Δήμος-ΠΑΕ Θεσσαλονίκης με δήμαρχο τον Ιβάν Σαββίδη ή τον Βρύζα... Δεν ξέρω ποιος θα κατέβει, αν και θα προτιμούσα τον Κούδα. Ή ακόμη μπορεί να έχουμε και το δήμο-ΠΑΕ Ηρακλής (εκεί δήμαρχος με 100% των ψήφων ο Βασίλης Χατζηπαναγής). Δήμος-ΠΑΕ Καβάλας, Ψωμιάδης πατήρ ή υιός ή και το Άγιο Πνεύμα... Εντάξει, το αστείο παρατράβηξε ή το δούλεμα... Ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής ή πολιτικοποίηση του ποδοσφαίρου. Ποια θρησκεία είναι το όπιο του λαού, που έλεγε ο Μαρξ - το ποδόσφαιρο είναι, με διαφορά. Αν και η ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής είναι και το μόνο που της αξίζει σαν επίπεδο, και πολύ της είναι.

Θέλεις ακόμη ένα φόβο-εφιάλτη, που η είδηση ήρθε κατευθείαν και κόλλησε στο πρόσωπό μου και με τρόμαξε; Θρίαμβος... σαρώνει στους σταυρούς ο 92χρονος Γλέζος. Εφιάλτης στο δρόμο των Βρυξελλών. Τόπο στα νιάτα και διάφορα τέτοια. Μετά από αυτόν έχουν ελπίδες και πάλι για θριάμβους σε εκλογές ο Παπανδρέου Ανδρέας (ναι, ο δεκαεξαβάλβιδος) ή ο θείος ο Καραμανλής (όχι θεϊκός, ο θείος του Κωστάκη). Ε ναι, ρε φίλε, μετά τα 92 μόνο τους πεθαμένους θα ψηφίσεις.

Εντάξει, για το φόβο ότι θα πάει στην Ευρωβουλή ο Ζαγοράκης και δεν ξέρει αγγλικά να μιλήσει; Αυτός και αν ήταν φόβος-αγωνία. Και τι θα κάνω εγώ που δεν θα μπορεί να μιλήσει ο Ζαγοράκης στην Ευρωβουλή αγγλικά;... Να φανταστείς από αυτόν το φόβο-αγωνία δεν έφαγα ένα μήνα, μέχρι να δω αν βγει ή δεν βγει και έχασα τα τρία κιλά που είχα πάρει. Να και κάτι καλό από την πολιτική.

Με αυτές τις αγωνίες και τα τρομακτικά διλλήματα που θέτουν όλοι τους σε στεγνώνουν, βρε παιδί μου. Σαν να παίρνεις σκληρά ναρκωτικά. Iggy Pop μας κατάντησαν... Τι σε νοιάζει, ρε φίλε, αν ξέρει ή δεν ξέρει αγγλικά; Και αυτοί που ξέρουν μέχρι τώρα τι κατάφεραν; Θα πάρει ο άνθρωπος το τόπι, θα κάνει μια επίδειξη σέντρας σαν το Euro του 2004 (αν υποψιαστώ ότι μας το έδωσαν τότε και δεν το πήραμε με το σπαθί μας, θα αυτοκτονήσω αναδρομικά...), θα πάρει τη σέντρα ο Κύρτσος και ως άλλος Χαριστέας θα καρφώσει τη μπάλα στα δίκτυα του Ευρωκοινοβουλίου. Μέχρι τώρα που γράφω, ειλικρινά δεν ξέρω και ο Κύρτσος αν ξέρει αγγλικά. Αλλά κεφαλιά θα δώσει... δεν χρειάζεται.

Εντάξει μιλάμε για πολύ γέλιο-κλάμα-δούλεμα. Αν ο Λαζόπουλος δεν είχε χάσει το χιούμορ και την πένα του, θα είχε υλικό για πενήντα χρόνια τουλάχιστον. Και ο Φάρανζ τα αγγλικά μητρική γλώσσα την έχει, αλλά η Μαρί (Μαρί ως γνωστό είναι το πρόθεμα προσφώνησης μεταξύ γυναικών στα χωριά προ πάσης φράσεως, ονόματος κ.τ.λ Μαρί Νίτσα, Μαρί Παναγιώτα κ.τ.λ., στο Μαρία μάλλον θα το λένε εις διπλούν Μαρι-Μαρί, ακόμη μια και μας κάνουν τα γνωστά TRE-Mari...) δεν το παίζει το παιδί... δεν το θέλει στην ίδια ομάδα στα μήλα που θα παίξουν ή στο κουτσό (αθάνατα παιχνίδια αλάνας). Δεν πα να ξέρει αγγλικά; Φάρανζ-Ζαγοράκης, σημειώσατε Χ.

Σαν το παλιό του Χάρυ Κλυν: συζήτηση μεταξύ δυο ψαράδων μετά την είσοδο της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

- Άσε, ρε Μήτσο, τώρα λέει θα έρθουν και Άγγλοι και Γάλλοι ψαράδες να ψαρεύουν στην Ελλάδα, την Βάψαμε!

- Ε, και τι στεναχωριέσαι ρε Βάγγο; Δεν πα να έρθουν; Και αν έρθουν, σε τι γλώσσα θα ψαρεύουν;

Άσε, μπορώ να σου διηγηθώ πολλούς τέτοιους φόβους κλαυσιγελους.

Μακάρι να έχουμε εκλογές. Είναι οι μόνες μέρες που γελάμε. Τώρα μου ήρθε στο μυαλό και έσκασα στα γέλια - ε, και θα την πω την κακία

μου και θα περιγράψω τη σκηνή. Που οι τρεις πολιτικοί αρχηγάρες εισέρχονται και εξέρχονται της ιερής ώρας της ψηφοφορίας από τα παραβάν. Η χαρά του κάθε Πικραμένου. Όχι του διοικητικού Πρωθυπουργού. Ναι, έγινε και αυτό - είδες πόσα γίνονται και τα ξεχνάς σε dt χρόνο; Ε, σ' αυτό ποντάρουν...

Ο νυν πρωθυπουργός Αντώνης, ο φέρελπις «θα γίνω χαλίφης στη θέση του Χαλίφη» Αλέξης (αυτό το Αλέξης πάντως για πρωθυπουργικό όνομα, ε, δεν μ' αρέσει... αυτό, ρε παιδί μου, σαν να το έχει πατεντάρει ο Κούγιας, άντε και ο Κωστάλας, παραπάνω δεν έχει το Υπουργείο Ανάπτυξης κατοχύρωση) και ο new entry ο περπατητής, ο το μικρό κόκκινο σημειωματάριο, ο κάνω σκηνικά με σκηνές σακίδιο στην πλάτη και το δισάκι μου στον ώμο Σταύρος. Εντάξει, φίλοι μου, τι γέλιο αυτό όταν πήγαν να ψηφίσουν... Σας τους χαρίζω...

Ο πρώτος ακόμη δεν είχε αποφασίσει ποιον θα σταυρώσει... μπήκε στην κάλπη και άνοιξε εκεί το τάμπλετ και είχε επικοινωνία με όλα τα κυβερνητικά στελέχη, έγινε μια μίνι σύσκεψη, σύνδεση με δορυφορικά κανάλια, είδαν τι παίζεται στο στοίχημα και μετά από ώρα ρεκόρ, που δεν κάνει τόση όση και ο πιο υπέργηρος που ψήφισε σε εκλογές που ήμουν αντιπρόσωπος, βγήκε επιτέλους από την κάλπη. Μια κυρία απέξω που περίμενε διάβασε 167 σελίδες από ένα λογοτεχνικό βιβλίο που είχε μαζί της, μια γιαγιά είχε τελειώσει πλέξιμο δυο πουλόβερ για το γέρο της και κάλτσες για τα εγγόνια της.

Ο «ποταμίσιος», εντάξει, θεός... Όσες φορές και να ψηφίσει, στη στροφή που κάνει όταν γυρίζει να μπει ή να βγει, το παραβάν το καπμένο θα το ρίξει με το σακίδιο (έχω την μοναδική πληροφόρηση τι έχει μέσα το σακίδιο... δεν θα το πω με τίποτε, πήρα όρκο).

Και το χρυσό βραβείο, το βραβείο όλων των εποχών για πολιτικό αρχηγό, το Χρυσό Φοίνικα, το Χρυσό Λιοντάρι και ότι άλλο βραβείο υπάρχει... gooooooooooooo to Alexis... Εγώ έναν Alexis ξέρω καλά, τον Σάντσεθ της Μπαρτσελόνα, που και

πέρσι και φέτος στο Καμπ Νου που πήγαμε με το φίλο μου τον Μάκν, έβαλε από ένα γκολ στη Ρεάλ και στην Αθλέτικο και για λίγο μας έκανε χαρούμενους. Γιατί και τις δυο φορές δυστυχώς δώσαμε το πρωτάθλημα στη Μαδρίτη (κλείνει η παρενθεση). Λοιπόν, τι έκανε ο φοβερός αυτός εκκολαπτόμενος πρωθυπουργός; Βγήκε και έγλυφε το αυτοκόλλητο του φακέλου, να το κολλήσει. Η σκηνή είναι από αυτές που κυλιέσαι στη λάσπη από τα γέλια. Ούτε οι γέροι και οι γριές πια δεν το κάνουν...

Έχουν πάρει χαμπάρι ότι άλλαξαν οι καιροί. Γιατί ως αντιπρόσωποι πόσα τέτοια σάλια φάγαμε, θυμάστε; Μερικοί το έφτυναν και μπροστά μας και μας παίρνανε τα σάλια. Μάλιστα κάποιοι μου το έδιναν αμέσως καταβρεγμένο και μετά μου έλεγαν «Παιδούδι μου, δέστο, κόλλησε καλά;» «Κόλλησε, παπού» (το αντισπητικό έρρεε στα χέρια μας εν τω μεταξύ)... Και μετά το έριχναν στην κάλπη, φοβόντουσαν μην το «σκάσει» το ψηφοδέλτιο από το φάκελο και χαθεί η ψήφος (η χαμένη ούτως ή άλλως)...

Και έρχεται αυτό το νέο παλικάρι, το νιάτο, η αλλαγή, η ορμή, ο τραγουδιστής κάθε φορά που πάει σε ξένα φόρουμ σοσιαλιστικά, ω μπέλα τσα τσα τσα, και ...γλύφει το αυτοκόλλητο!!! Εντάξει και τι λέει ο θεός για να καλύψει την ...κία... του; «θα το ρίχναμε ανοιχτό...» Σας ορκίζομαι σε ό,τι έχω ιερό (Κρόιφ), είχα μια ημικρανία εκείνη τη μέρα και, μόλις το είδα, μου πέρασε στη στιγμή. Από τότε πέταξα τα χάπια και έχω ένα βιντεάκι με αυτήν τη σκηνή και, μόλις με πιάνει το κεφάλι, την βλέπω και μου περνάει. Να 'σαι καλά, βρε Αλέξη-Μιμή... Ναι, καλά το έγγραφο, δεν είναι λάθος. Αυτός μόνο με τη Ντενίση μπορεί να συναγωνιστεί, η οποία την εποχή που ήταν σύντροφος του αείμνηστου Τρίτση, βγήκε από την κάλπη χωρίς φάκελο, με σκέτο το ψηφοδέλτιο. Και όταν ευγενικά της είπαν «Μιμή, φάκελος; Μυστική ψηφοφορία!»... «Φάκελος;» ρωτάει η Μιμή. «What is φάκελος;» «Φάκελος, you know...» Της δείχνουν. Και απαντάει η Β' εθνική

μας σταρ τότε: «Ο Αντώνης μου είπε έτσι να το ρίξω... γυμνό... σαν τη γυμνή αλήθεια...» (Αυτό εγώ το λέω...) Εντάξει... Μιμή versus Αλέξης... και η εκλογική νομοθεσία ρίχνει λευκή πετσέτα!

Αυτοί οι τρεις, λοιπόν, καμπαλέρος, σου υποδεικνύουν, σου μιλάνε, σου τάζουν, στα... πρίζουν... τα μυαλά..., σε δουλεύουν εν ψυχρώ, σε παραμυθιάζουν και, και, και... δεν ξέρουν ακόμη πώς ρίχνουν το φάκελο στην κάλπη. Με το φίλο μου τον Χρήστο που τα συζητούσα αυτά όταν έγραφα αυτό το άρθρο μου λέει «Στα χωριά θα τους είχαμε για το γέλιο όλους αυτούς...» Και παρά ότι Νεοδημοκράτης, ο Χρήστος μου λέει: «Τον Σαμαρά ούτε στο καφενείο δεν θα τον βάζαμε!»

Όμως ο φόβος γίνεται εφιάλτης, ο φόβος είναι εκεί.. Ο σοβαρός φόβος... ο πραγματικός. Άκουσα ένα τρομερό σήμερα. Δεν τολμάς να λείψεις πια, λέει, το καλοκαίρι ούτε ένα τριήμερο, γιατί σίγουρα κάποια ημερομηνία θα χάσεις και μια υποχρέωσή σου στο Υπουργείο Οικονομικών και θα φας πρόστιμο. Όλοι στις οθόνες μπροστά, όλοι στα mail πια που στέλνει το Υπουργείο μην τυχόν ξεφύγει καμία προθεσμία και τα 100 ευρώ που χρωστάς γίνουν σε ένα δευτερόλεπτο 200... 300 και βάλε.

Ναι, φίλε βαυκαλιζόμενε, αυτοί οι τρεις και οι άλλοι δεκατρείς και οι άλλοι 300... Αυτοί παίζουν στην πλάτη σου αυτό το τρομερό, σιχαμερό, τρισάθλιο παιχνίδι του φόβου. Αυτοί που δεν ξέρουν να σαλιώνουν το φάκελο και αυτοί που γκρεμίζουν τα παραβάν με τη δήθεν ανεμελιά τους και καθυστερούν να βγουν από την κάλπη μέχρι να δύσει ο ήλιος...

Και θα σου πω και κάτι, γιατί θα μου κάνεις αντίλογο... Ανάθεμα εάν έστω και ένας από εμάς γνωρίζει τι κάνει η Ευρωβουλή και πού τους στέλνουμε όλους αυτούς και ποιοι είναι με ποιους...

Και ο κύριος «σαλιώνω το αυτοκόλλητο» μου έβαλε και το δίλλημα «ευρωεκλογές = δημοψήφισμα». Φάτο μόνος σου, ρε Αλέξη, το δίλλημα... Είσαι μικρός το δέμας να μου βάζεις εμένα διλλήματα... Να τα βάζεις σε αυτούς τους ηλιθί-

ους που ακόμη βλέπουν Μέγκα ή Αντένα και λοιπά, σε ενικό ή πληθυντικό, κανάλια για ενημέρωση. Ε, επειδή μου το έβαλες ρε παλικάρι αυτό το τρομερό δίλλημα, εσύ και όλοι οι υπόλοιποι με τα υπόλοιπα διλλήματα (ο Βενιζέλος έβαλε «ή ΕΛΙΑ ή the planet over»), εγώ σας έγραψα κανονικά και, πριν κάνω εμετό, πήγα στη Βαρκελώνη για να δω το Μπαρτσελόνα – Αθλέτικο.

Και ξέρεις, κύριε Αντώνη-Αλέξη-Σταύρο και όπως αλλιώς σε λένε, γιατί πήγα εκεί; Γιατί εγώ το παραμύθι από μικρός δεν το έφαγα (ΥΓ: ούτε κομματόσκυλο κανενός έγινα για να τρέχω με τουτούκες και άχρωμες σημαίες και να τρώω χωρίς μια μέρα δουλειάς στην πλάτη μου, όπως κάνετε όλοι εσείς). Αλλά εκεί, κυρίες και κύριοι, εκεί στη Βαρκελώνη, δυο περιστατικά θα σας διηγηθώ για να ανοίξετε λίγο τα ματάκια, για να δείτε τι σημαίνει Ευρώπη, τι σημαίνει πολιτισμός και όλα τα συναφή. Και αν τα έχετε ανοίξει (δεν μπορεί, γιατί όλοι λίγο πολύ έχετε ταξιδέψει) και συμμετέχετε στα τριπάκια εκλογών και στα διλλήματα, τότε κάτι για βίτσια θα σας πω... Να μην σας θυμίσω το καταπληκτικό βιβλίο του Σαραμάγκου «Περί Φωτίσεως»... Πιστεύω όλοι σας να το έχετε διαβάσει.

Περιστατικό πρώτο

Σε ένα γήπεδο που χωράει 100.000 θεατές, λοιπόν...

- 1] δεν υπάρχει έξω από το γήπεδο (μέσα ούτε ένας) παρά μια μικρή δύναμη τριών ή τεσσάρων αυτοκινήτων της αστυνομίας και αυτοί για τα μάτια του κόσμου...
- 2] αδειάζει και γεμίζει σε 10 λεπτά χωρίς το παραμικρό μποτιλιάρισμα και στριμωξίδι...
- 3] δίπλα σου κάθονται νέοι, γέροι και παιδιά, οικογένειες...
- 4] υπάρχει ηλεκτρονικό εισιτήριο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται...
- 5] στο γκολ της Αθλέτικο πετάχτηκαν δίπλα μας 3, ναι, 3 μόνο οπαδοί της και πανηγύρισαν και ουδείς ασχολήθηκε μαζί τους.

Στα ελληνικά γήπεδα Καραϊσκάκης, Τούμπας, Λεωφόρου οι αντίστοιχοι οπαδοί θα πουλιόνταν

την επόμενη μέρα στα σουβλάκια της πόλης κομματάκια.

Περιστατικό δεύτερο

Περπατάμε να πάμε στο γήπεδο. Είχαν σκάψει πεζοδρόμια. Και, επειδή ήταν Σάββατο, είχαν περιφράξει ένα χώρο, είχαν συλλέξει τα μπάζα σε τρεις τεράστιες πλαστικές σακούλες και το πεζοδρόμιο έλαμπε.

Αιντε τώρα στα σπίτια σας όλοι οι πολιτικοί, άιντε επιτέλους, φτάνει... φτάνει... φτάνει... Αυτά τα δυο μικρά στιγμιότυπα ξέρεις πόσο απέχουν από εμάς; 50 χρόνια και βάλε. Και μετά με ρωτάς τι θα ψηφίσω; Μπαρτσελόνα θα ψηφίσω.

Να σου πω και κάτι άλλο; Στην πολύκροτη δίκη του Δήμου, που αυτήν την ώρα βρίσκεται στις απολογίες των κατηγορουμένων στο πενταμελές εφετείο Θεσσαλονίκης, το ζητούμενο δεν είναι εάν φαγώθηκαν τα όποια εκατομμύρια αναφέρονται στη δικογραφία. Όχι, δεν είναι αυτό. Αλλά ποιος τα έφαγε, και ποιος γνώριζε ή όχι...

Κλείνω με μια είδηση που αντέγραψα από το διαδίκτυο και εμένα πάντως με φόβισε, με κατατρόμαξε. Αυτός είναι ο φόβος που λέγαμε από την αρχή, ο πραγματικός. Για κάποιους, λοιπόν, που ακόμη νομίζουν ότι κάποια πράγματα είναι συνωμοσιολογίες, τους αφιερώνω την είδηση.

Ετοιμάζεται η Βιομετρική ταυτότητα

Πρόκειται ουσιαστικά για «Κάρτες Εισόδου» σε κτίρια. Βεβαίως η τεχνολογία από κάπου ξεκινάει να εφαρμόζεται, δοκιμάζεται, και στη συνέχεια επεκτείνεται σε όλο τον πληθυσμό. Πάντως η... εξαγγελθείσα από τον Γιώργο «Κάρτα του Πολίτη» θα είχε λιγότερα στοιχεία από αυτήν την Κάρτα. Θυμηθείτε το: θα έρθει μια μέρα που μόνο με τέτοιες κάρτες θα μας αφήνουν να μπαίνουμε στα σπίτια μας!

Προ των πυλών βρίσκεται η «βιομετρική κάρτα», η οποία εκτιμάται ότι θα είναι το διαβατήριο του μέλλοντος, αφού δεν θα καταγράφει μόνο τα συνηθισμένα στοιχεία που βλέπουμε σε μια απλή ταυτότητα, αλλά θα περιέχει και χαρα-

κτηριστικά μοναδικά, τα οποία είναι δύσκολο να αλλοιωθούν.

Η Αρχή για την Προστασία Προσωπικών Δεδομένων άναψε το πράσινο φως για να εφαρμοστούν πειραματικά δύο πιλοτικά προγράμματα με τη συμμετοχή υπαλλήλων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Ουσιαστικά πρόκειται για την αποκαλούμενη «βιομετρική υπογραφή» [μέθοδος πολυτροπικής (multimodal) βιομετρίας], η οποία στηρίζεται στο συνδυασμό βιομετρικών δεδομένων που εξάγονται μέσω πολλαπλών φυσικών χαρακτηριστικών του ατόμου. Δηλαδή μορφασμοί, γκριμάτσες προσώπου, του τρόπου βαδίσματος, καθώς και φυσικών ή άλλων χαρακτηριστικών που σχετίζονται με την εξωτερική του εμφάνιση (π.χ. ύψος, βάρος, χρώμα ματιών, χρώμα μαλλιών, μουστάκι, γυαλιά, κ.τ.λ.). Η συγκεκριμένη μέθοδος εξετάζεται πειραματικά ως εναλλακτική/συμπληρωματική των συνήθων βιομετρικών πρακτικών, δηλαδή δακτυλοσκόπησης, ιριδοσκόπησης ή γεωμετρίας προσώπου, με στόχο την αποδοτικότερη και ακριβέστερη εξαγωγή και χρήση βιομετρικών δεδομένων κατά τη χρήση τους ιδίως σε συστήματα ελέγχου πρόσβασης σε κρίσιμες εγκαταστάσεις με ιδιαίτερα υψηλές απαιτήσεις ασφαλείας.

Οι «βιομετρικές υπογραφές» θα αποθηκεύονται, αφού πρώτα κρυπτογραφηθούν σε έξυπνες κάρτες, καθώς και σε βάση δεδομένων, μαζί με τα κωδικοποιημένα στοιχεία ταυτοποίησης των συμμετεχόντων.

Το συγκεκριμένο έργο με την επωνυμία «Βιοταυτότητα» θα εκτελέσει το Κέντρο Μελετών Ασφαλείας (ΚΕΜΕΑ) σε συνεργασία με εταιρεία παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ.

Και επειδή η ζωή σου και η ζωή μου έγινε συμπαράλια και το μόνο θέμα συζήτησής μας είναι τι πληρώνουμε κάθε μέρα και εάν θα μπορούσαμε να επιβιώσουμε πριν αφήσουμε τον μάταιο τούτο κόσμο νωρίτερα από ότι ίσως υπολόγιζε ο καθένας μας, όπου σταθώ και όπου βρεθώ συστήνω ένα βιβλίο (να είναι καλά ο τύπος που το

έγραψε), που εγώ το διάβασα σε μια βραδιά και σε όσους το σύστησα με πήραν τηλεφωνο κατευθυσιασμένοι μετά. Λέγεται «Μυρωδιά σταριού». Διάβασέ το και έλα να συζητήσουμε, ρε φίλε.

Όχι, εγώ και συ δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε. Δεν είναι μοιρολατρική στάση, δεν είναι απαισιόδοξη. Είναι η σκληρή πραγματικότητα. Σταματήστε τις άσκοπες αισιοδοξίες της πλάκας και την κουρασμένη φράση «Σήκω από τον καναπέ σου»... Δεν νιώθεις; Δεν καταλαβαίνεις; Δεν βλέπεις; Οι άλλοι το οργάνωσαν 250 χρόνια σχεδόν πριν. Για να το αντιπαλέψεις θέλεις άλλα τόσα τουλάχιστον.

«Permit me to issue and control the money of a nation and I do not care who makes its law...» Από αυτήν τη φράση ξεκίνησε η καταστροφή της σύγχρονης κοινωνίας. Μάλλον από την εφαρμογή της... Διάβασέ το, λοιπόν. Τουλάχιστον εγώ λέω θα πεθαίνεις γνωρίζοντας.

Όταν ξεκίνησα να γράψω αυτό το άρθρο άλλο είχα στο μυαλό, άλλα μου έρχονταν στη συνέχεια και αυτό τελικά βγήκε... Ομελέτα, θα μου πεις. Όχι. Τώρα που το ξαναδιαβάζω, δεν είναι... Μια χαρά σύνδεση έχει... Ομελέτα είναι το μόνο φαγητό που γνωρίζουν να μαγειρεύουν οι πολιτικοί μας...

Και για ένα τόνο αλλαγής, στο τέλος θα αντιγράψω μια ρήση του καθηγητή Λιαντίνη, που με εντυπωσίασε τα μάλα. Έτσι, σαν το θέμα που γράφει προμηνύοντας το επόμενο ΕΝΩΠΙΟΝ η Παναγοπούλου: «Χωρίς λίγη ανταρσία στο αίσθημα, λίγη τρέλα στο μυαλό, λίγον ίλιγγον που φέρνουν τα κοφτερά βράχια και τα φωτεινά μετέωρα, χωρίς κάποιους ορμητικούς σπασμούς και μερικές ενδείξεις μοναχικού παραμιλητού, δεν είναι εύκολο κανείς να ξεφύγει από την πεπατημένη...»

Καλό καλοκαίρι, λοιπόν.

Αν σ' αφήσουν να το χαρείς. Μην ξεχάσεις τις προθεσμίες του Υπουργείου στο mail σου... Ακασακιεεε...

ΕΠΓΡΑΦΕΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ - ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

56

Απρίλιος-Ιούνιος 2014

Εγγραφές Νέων Δικηγόρων

1. Αραμπατζή
Αλεξία-Στυλιανή
2. Βαλασσά Μαρία-Φαίδρα
3. Βορδόγλου Ευάγγελος
4. Μπαλτατζή Παναγιώτα
5. Μπαμπαλίδου Μάρθα
6. Μπίμπη Φανή
7. Νικολιδάκη
Στεργιάνα-Αφροδίτη
8. Πανάκη Θεοδώρα
9. Παπαγεωργίου
Δημήτριος-Αιμίλιος
10. Πολυχρονίου Στεφανία
11. Τομαράς Αθανάσιος
12. Φλώρος-Μουγιάντσης
Χρήστος

Μεταθέσεις-Προαγωγές

Α. Στο Πρωτοδικείο

1. Αλεξοπούλου Κλεονίκη
(Πρωτοδικείο Αθηνών)
2. Αποστολάκη Κορνηλία
(Πρωτοδικείο Αθηνών)
3. Γκόρου Αθηνά
(Πρωτοδικείο Άρτας)
4. Γογάνη Σοφία
(Πρωτοδικείο Σερρών)
5. Κλεάνθη Ευτέρπη
(Πρωτοδικείο Αθηνών)
6. Μητροπούλου Θεοπούλα
(Πρωτοδικείο Σερρών)
7. Λιάτσα Αικατερίνη

- (Πρωτοδικείο Αθηνών)
8. Παπαδοπούλου Πετρούλα
(Πρωτοδικείο Σερρών)
9. Τσούκας Ιωάννης (Πρωτοδικείο Βόλου)

Β. Στο Εφετείο

1. Βλάχου Ανθή
2. Γιαντσίδου Λαμπριάνα
3. Γλαύτση Μαρία
4. Δαμασκού Άννα
(στο Εφετείο Αθηνών)
5. Εμμανουλίδης
Κωνσταντίνος
6. Καμένου Άρτεμις
7. Καραβελάκης
Νικόλαος-Χρυσοβαλάντης
8. Καραγιαννάκη Αικατερίνη
9. Παραστατίδης Νικόλαος
10. Ρούμπου Θεοδώρα
11. Σαμαράς Ιωάννης
12. Σκέμπερης Γεώργιος
13. Φαρσαλιώτης Χρήστος

Γ. Στον Άρειο Πάγο

1. Βαλάνη Στυλιανή
2. Βασδέκης Ηλίας
3. Βήτας Γεώργιος
4. Καμάς Αθανάσιος
5. Παπαγεωργίου
Κωνσταντίνος
6. Πολατίδη Ελένη
7. Τράμπα Λαμπρινή

Διαγραφές**Α. Επειδή απεβίωσε**

1. Ανδριά Αναστασία

Β. Επειδή παραιτήθηκαν

1. Βαζακίδου Ελένη
2. Βασιλάκου Ζωή
3. Βασιλείου Απόστολος
4. Δαμάσκου Άννα
5. Δεμερτζή Αθανασούλα
6. Θούα Ηλιοστάλακτη
7. Καράογλου Ιωάννα
8. Καρολίδου Αικατερίνη
9. Καστανίδης Χαράλαμπος
10. Κουρτέση
Δήμητρα-Χρυσούλα
11. Κυράτσος Διονύσιος
12. Κυριακού Μαρία
13. Μαράβας Αθανάσιος
14. Μασσαράνο Ίντα
15. Μελκονίδου Άντζελα
16. Μπλίτση Μαρία
17. Μπένη Ευαγγελία
18. Μυλωνά Ξανθίππη
19. Παγώνη Ελευθερία
20. Παπαδοπούλου Ευαγγελία
21. Παπακωνσταντίνου
Χριστίνα
22. Παπαμιχαήλ Ξένη
23. Παπαναστασίου Αθανασία
24. Σιδηροπούλου Κυριακή
25. Σταματοπούλου Βασιλική
26. Σταυρόπουλος

- Κωνσταντίνος
27. Τσαούση Ασπασία
 28. Τσουβελεκίδης Σπύρος

Β. Επειδή διορίστηκαν ως δικαστικοί πληρεξούσιοι του Ν.Σ.Κ.1

1. Αγοραστού Ζωή-Αθηνά
2. Αναγνώστου Παναγιώτα
3. Βαμβακίδης Απόστολος
4. Βαργεμιτζίδου Μυρσίνη
5. Χαλάτση Αθηνά
6. Χατζηνέκουρα Δέσποινα
7. Χατζίκου Αικατερίνη

Γ. Επειδή διορίστηκαν ως συμβολαιογράφοι

1. Αϊνατζόγλου Αικατερίνη
2. Βουτσάς Ηλίας
3. Γεωργιάδη Νιόβη
4. Γκίτσης Χρήστος
5. Δελνάσιος Νικόλαος
6. Ζιόκαρη Αναστασία
7. Καζανά Ναταλία
8. Καλέση Αικατερίνη
9. Καυζομαλίδου Χαρίκλεια
10. Καφτεράνη Λουΐζα
11. Λέπεση Ευφροσύνη
12. Μαρνουτσίδου Ελένη
13. Μπαλλή Ελένη
14. Μπαλτάς Βασίλειος
15. Μπασδραγιάννη
Λαζαρούλα

16. Μπασλής Αθανάσιος
17. Μπουζάλη Όλγα
18. Νίκας Θεόδωρος
19. Πατσιαντάς Κωνσταντίνος
20. Πόνη Μαρία
21. Πόρναλη Μαρία
22. Σπάκη Ελένη
23. Τσιμπλούλης Γεώργιος

Δ. Επειδή διορίστηκαν ως Ειρηνοδίκες

1. Ανδρέου Μαρία
2. Γεντζεγκινοπούλου Αγάπη
3. Γεωργούση Ηρώ
4. Δημάκη Ζωή
5. Καρεκλά Χριστίνα
6. Καφαντάρη Αναστασία
7. Καψάλης Λάζαρος
8. Μπαλαμπάνη Θώμη -
Αλεξάνδρα
9. Παμπουκίδου Αλεξάνδρα
10. Ράπτη Φωτεινή
11. Στασινούλας Δημήτριος
12. Τζιάρη Μαρία
13. Τσαρουχίδου Ευαγγελία
14. Χαρίτου Ηλέκτρα-Δανάη

Συνέδριο προς τιμήν του Καθηγητή κ. Βασίλειου Σκουρή,
Προέδρου του Δικαστηρίου της Ε.Ε.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ Ε.Ε.: ΕΠΙΤΥΧΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΘΜΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

[28-29/3/2014]

Το διήμερο Παρασκευή-Σάββατο 28 και 29 Μαρτίου 2014 πραγματοποιήθηκε στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης επιστημονικό συνέδριο προς τιμήν του Καθηγητή κ. Βασίλειου Σκουρή, Προέδρου του Δικαστηρίου της Ε.Ε., με θέμα «Το Δικαστήριο της Ε.Ε.: Εγγυητής της εύρυθμης λειτουργίας της Ένωσης και των δικαιωμάτων των πολιτών». Το συνέδριο διοργάνωσε η Νομική Σχολή του ΑΠΘ και η Έδρα Jean Monnet Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Πολιτισμού της Σχολής αυτής

Η οργανωτική επιτροπή αποτελούνταν από την Λίνα Παπαδοπούλου (επίκουρη καθηγήτρια, κάτοχο της Έδρας Jean Monnet, την Ευγενία Πρεβεδούρου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια και τον Κωνσταντίνο Γώγο, Αναπληρωτή Καθηγητή). Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Πρόγραμμα Δια Βίου Μάθησης) και με την υποστήριξη του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης και του εκδοτικού οίκου Παναγιώτη Σάκκουλα.

■ Άποψη από την κατάμεστη αίθουσα του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1η ημέρα (Παρασκευή 28 Μαρτίου)

Χαιρετισμοί:

Γεώργιος Δέλλιος, Κοσμήτορας της Νομικής Σχολής ΑΠΘ

Νικόλαος Βαλεργάκης, Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Δημήτριος Μπακατσέλος, Πρόεδρος ΕΒΕΘ

Λίνα Παπαδοπούλου, Έδρα Jean Monnet Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Πολιτισμού, ΑΠΘ

1η συνεδρία: Ο διάλογος των δικαστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Προεδρία: Δήμητρα Κοντόγιωργα-Θεοχαροπούλου, Ομότιμη Καθηγήτρια Διοικητικού Δικαίου, Νομική Σχολή ΑΠΘ

1. **Κωνσταντίνος Μενουδάκος**, Επίτιμος Πρόεδρος Συμβουλίου Επικρατείας: «Ο διάλογος του ΣτΕ με το Δ.Ε.Ε. – Περιπτώσεις προδικαστικών ερωτημάτων – Διαπιστώσεις»
2. **Αντώνης Μανιτάκης**, Ομότιμος Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου ΑΠΘ: «Ο 'Βασικός μέτοχος' πεδίο δοκιμασίας για τον αναθεωρητικό νομοθέτη και παράδειγμα λελογισμένης συνδιαλλαγής μεταξύ ΣτΕ και ΔΕΕ»
3. **Κωνσταντίνος Γιαννακόπουλος**, Επ. Καθηγη-

τής Νομικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών, τ. Εισηγητής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: «Μεταξύ 'Simmenthal II' και 'Βαλλιανάτος κ.ά. κατά Ελλάδα': ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων στις συμπληγάδες των δύο ευρωπαϊκών δικαστηρίων»

4. **Αικατερίνη Σαμώνη-Ρόντου**, Διευθύντρια Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας δικαίου ΕΕ/ΥΠΕΞ: «Η Ελλάδα ενώπιον του ΔΕΕ»

2η συνεδρία: Ο έλεγχος της δράσης της Ένωσης και των μελών και η δικαστική προστασία των πολιτών

Προεδρία: Χρίστος Γεραρής, Επίτιμος Πρόεδρος Συμβουλίου Επικρατείας, πρ. Δικαστής ΠΕΚ

1. **Νικηφόρος Διαμαντούρας**, Ομ. Καθηγητής, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης, ΕΚΠΑ, πρ. Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: «Μορφές ελέγχου της δράσης των οργάνων της Ένωσης»
2. **Μιχαήλ Βηλαράς**, Σύμβουλος Επικρατείας, πρ. Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ε.Ε.: «Υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης. Πρόσφατες εξελίξεις στο ευρωπαϊκό και ελληνικό δίκαιο»
3. **Δημήτριος Γρατσιάς**, Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ε.Ε., Σύμβουλος Επικρατείας: «Άμεση δικαστική προστασία των ιδι-

ωτών κατά το α. 263 ΣΛΕΕ»

4. **Σάββας Παπασάββας**, Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ: «Το Γενικό Δικαστήριο ενώπιον των προκλήσεων που αντιμετωπίζει το δικαιοδοτικό σύστημα της Ε.Ε.»

3η συνεδρία: Οικονομική κρίση και δικαστικός έλεγχος σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο

Προεδρία: Κωνσταντίνος Μενουδάκος, Επίτιμος Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας

1. **Κώστας Χρυσόγονος**, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου του ΑΠΘ: «Η συμβατότητα των μέτρων του Μνημονίου με τη Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και ο δυνάμει έλεγχος από το ΔΕΕ»
2. **Νικόλαος Μηλιώνης**, Μέλος του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, Σύμβουλος του Ελληνικού Ελεγκτικού Συνεδρίου, Επ. Καθηγητής Δημοσιονομικού Ελέγχου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο: «Ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση και εθνικές πολιτικές: από τη δημοσιονομική 'αυτοπειθαρχία' στην ενίσχυση της εποπτείας»
3. **Λίνα Παπαδοπούλου**, Επ. Καθ. Συνταγματικού Δικαίου, Νομική Σχολή ΑΠΘ: «Ο εθνικός και ευρωπαϊός δικαστής ενώπιον της κρίσης χρέους»
4. **Δέσποινα Αναγνωστοπούλου**, Επ. Καθηγήτρια Ευρωπαϊκού Δικαίου, Έδρα Jean Monnet, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας: «Η αρχή της πρόσβασης στην εθνική αγορά για προϊόντα, πρόσωπα, υπηρεσίες και κεφάλαια άλλου κράτους μέλους της ΕΕ»

2η ημέρα (Σάββατο 29 Μαρτίου)

4η συνεδρία: Η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ένωση

Προεδρία: Μιχαήλ Βηλαράς, Σύμβουλος Επικρατείας, πρ. Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ε.Ε.

1. **Χρήστος Ροζάκης**, Πρόεδρος του Διαιτητικού

Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Ευρώπης, πρ. Δικαστής ΕΔΔΑ: «Η ΕΕ ενώπιον του Δικαστηρίου του Στρασβούργου»

2. **Ιωάννης Κουκιάδης**, Ομότιμος Καθηγητής ΑΠΘ: «Τα συλλογικά δικαιώματα και η νομολογία του ΔΕΕ»

3. **Πέτρος Στάγκος**, Καθηγητής Ευρωπαϊκού Δικαίου Νομικής Σχολής ΑΠΘ, Μέλος και Αντιπρόεδρος (2013-2014) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων, Συμβούλιο της Ευρώπης: «Πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ σε θέματα μη διάκρισης στο πεδίο του κοινωνικού δικαίου. Προς ένα ευρωπαϊκό, πραγματικό δίκαιο των δικαιωμάτων των ομάδων;»

4. **Ιφιγένεια Καμτσιδου**, Αν. Καθηγήτρια Συνταγματικού Δικαίου, Νομική Σχολή ΑΠΘ: «Η αρχή της ισότητας ενώπιον του ΔΕΕ»

5η συνεδρία: Η συνταγματική ταυτότητα της Ένωσης και των μελών της

Προεδρία: Αντώνης Μανιτάκης, Ομότιμος Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου ΑΠΘ

1. **Ευάγγελος Βενιζέλος**, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου ΑΠΘ-Υπουργός Εξωτερικών: «Η συνταγματική οικοδόμηση της Ευρώπης και η θέση της Ελλάδας»
2. **Γεώργιος Αρέστης**, Δικαστής ΔΕΕ: «Επίδραση της νομολογίας του Δικαστηρίου στη συνταγματική δομή της Ένωσης»
3. **Ευγενία Πρεβεδούρου**, Αν. Καθηγήτρια Νομικής Σχολής ΑΠΘ: «Ο σεβασμός της εθνικής ταυτότητας ως αρχή του ενωσιακού δικαίου»

Το συνέδριο ολοκληρώθηκε με ομιλία του τιμώμενου **Βασίλειου Σκουρή**, Προέδρου ΔΕΕ, Καθηγητή Διοικητικού Δικαίου, με θέμα: «Ο ρόλος του δικαίου στην ευρωπαϊκή ενοποίηση».

■ 1η σειρά κάτω από αριστερά προς δεξιά: Μ. Βηλαράς, Δ. Κοντόγιωργα-Θεοχαροπούλου, Χ. Γεραράς, Β. Σκουρής, Ε. Βενιζέλος, Α. Μανιτάκης, Γ. Αρέστης, Χ. Ροζάκης. 2η σειρά: Γ. Δελλής, Π. Στάγκος, Ι. Κουκιάδης, Λ. Παπαδοπούλου, Κ. Γιαννακόπουλος, Δ. Αναγνωστοπούλου. 3η σειρά: Ι. Καμτσιόου, Α. Σαμώνη-Ράντου, Ν. Μηλιώνης, Σ. Παπασάββας, Δ. Γρατσίας, Ε. Πρεβεδούρου, Γώγος

■ **Λίνα Παπαδοπούλου**, Έδρα Jean Monnet Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Πολιτισμού ΑΠΘ

■ **Γιώργος Δέλλιος**, Κοσμήτορας της Νομικής Σχολής Σχολής ΑΠΘ

■ **Νικόλαος Βαλεργάκης**, Πρόεδρος του ΔΣΘ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΩΜΕΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΒΑΣΙΛΗ ΣΚΟΥΡΗ

62

Γεώργιος Δέλλιος,
Κοσμήτορας Νομικής Σχολής ΑΠΘ

■ Ο Πρόεδρος ΕΒΕΘ, Δημήτρης Μπακατσέλος παραδίδει τιμητική πλακέτα στον κ. Βασίλειο Σκουρή, Καθηγητή ΑΠΘ, Πρόεδρο του Δικαστηρίου της ΕΕ

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι στα νομικά λειτουργήματα, στα νομικά επαγγέλματα και στο Πανεπιστήμιο, αγαπητοί φοιτητές και φοιτήτριες, κυρίες και κύριοι,

σας ευχαριστώ όλους θερμά για την παρουσία σας στο συνέδριο με θέμα «Το Δικαστήριο της ΕΕ: Εγγυητής της εύρυθμης λειτουργίας της Ένωσης και των δικαιωμάτων των πολιτών», που διοργανώνεται από τη Νομική Σχολή του ΑΠΘ προς τιμή του Καθηγητή Βασίλη Σκουρή, Προέδρου του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Βασίλης Σκουρής ανήκει στη χορεία των ελάχιστων εκείνων παγκοσμίως τόσο διακεκριμένων και αναγνωρισμένων νομικών.

Σπούδασε την Επιστήμη του Δικαίου στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου και ανακηρύχθηκε το 1973 διδάκτορας του Συνταγματικού και Διοικητικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Αμβούργου. Το 1977 εξελέγη και ως το 1982 διατέλεσε τακτικός καθηγητής του Δημοσίου Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Μπίλεφελντ. Τότε, το 1982, εξελέγη καθηγητής του Διοικητικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, η οποία προσφάτως, μετά την αποχώρησή του, του απένειμε τον τίτλο του ομότιμου καθηγητή.

Όλα τα χρόνια της ακαδημαϊκής προσφοράς του, η συμβολή του τόσο στο διοικητικό όσο και το ευρωπαϊκό δίκαιο υπήρξε ανεκτίμητη. Τα συγγράμματα και οι ειδικότερες συμβολές του Βασίλη Σκουρή αποτελούν κλασσικά και αξεπέραστα σημεία αναφοράς κάθε μελετητή ή ερευνητή των αντίστοιχων δικαιοκλάδων.

Από πολύ νωρίς υπήρξε από τους φωτισμένους εκείνους οραματιστές και εργάτες της ενωμένης Ευρώπης, που συνέλαβαν την ανάγκη της σύζευξης των κλάδων του δικαίου με το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Υπέρμαχος της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, με σημαντική συμβολή στο ευρωπαϊκό δημόσιο δίκαιο, ήταν από τους πρώτους ακαδημαϊκούς που εμβάθυναν στα ζητήματα της ευρωπαϊκής ενοποίησης και ιδιαιτέρως σε αυτά της ενσωμάτωσης του ευρωπαϊκού δικαίου στην ελληνική έννομη τάξη.

Σημαντικές θέσεις από τις οποίες ο Βασίλης Σκουρή προήγαγε το εγχείρημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης υπήρξαν οι συμβολές του ως Προέδρου της Ελληνικής Ενώσεως Ευρωπαϊκού Δικαίου (1992-1994), ως Διευθυντή του Κέντρου Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου (1997-2005) και ως Μέλους του Επιστημονικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Δικαίου του Trier (από το 1995) κ.α. Παράλληλα, τα χρόνια αυτά, ο Βασίλης Σκουρή κλήθηκε να υπηρετήσει και ενεργά στη Διοίκηση της Ελληνικής Πολιτείας, δύο φορές, ως Υπουργός Εσωτερικών στις υπηρεσιακές κυβερνήσεις Γρίβα (1989) και Σημίτη (1996).

Τον Ιούνιο του 1999 η βαθιά ενασχόλησή του με το ευρωπαϊκό δίκαιο και η ιδιαιτέρως βαρύνουσα επιστημονική παρουσία του επιστεγάζονται διεθνώς με την εκλογή του ως δικαστή στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εκεί αρχίζει μια νέα αποστολή, το «έργο ζωής» του Βασίλη Σκουρή. Τον Οκτωβρίου του 2003, έχοντας κερδίσει την απεριόριστη εκτίμηση των συναδέλφων του δικα-

στών, εκλέγεται Πρόεδρος του Δικαστηρίου της Ένωσης και επανεκλέγεται έκτοτε, τέσσερις συνεχόμενες φορές, συμπληρώνοντας τη μακρότερη θητεία Προέδρου του μεγαλύτερου και σημαντικότερου παγκοσμίως υπερεθνικού Δικαστηρίου.

Η θητεία του ως δικαστή χαρακτηρίζεται από την εργατικότητα, συστηματικότητα, στέρεη γνώση και διεισδυτική νομική σκέψη που τον διέκριναν και ως ακαδημαϊκό. Οι θητείες του ως Προέδρου του Δικαστηρίου της Ένωσης, όμως, χάραξαν ανεξίτηλα την υπόσταση του θεσμού αυτού και είναι βέβαιο ότι θα καθορίζουν για μακρό χρόνο την πορεία του. Αρκεί να επισημανθούν η δραστική επιτάχυνση της εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων και η συστηματική ενθάρρυνση στην υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων από τα εθνικά δικαστήρια, στόχους που μεθοδικά και επίμονα καλλιέργησε ως Πρόεδρος ο Βασίλης Σκουρή, πετυχαίνοντας μια θεαματική βελτίωση της αποτελεσματικότητας του Δικαστηρίου και μια καταλυτική ενίσχυση του δικαιοδοτικού και επιστημονικού διαλόγου μεταξύ των ευρωπαϊών δικαστών.

Ο αείμνηστος Ευρυγένης συχνά έλεγε ότι «οι λαοί από κάτω ενώνονται». Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση στρέφεται και η συμβολή του Βασίλη Σκουρή, ως Προέδρου του ΔΕΕ: Στη βέλτιστη άμβλυνση των διαφορών των εθνικών έννομων τάξεων με ταυτόχρονο σεβασμό στην πολιτισμική ιδιαιτερότητα κάθε χώρας, ως αποφασιστικό στοιχείο για την ουσιαστική προσέγγιση των λαών της Ευρώπης.

Στα μάτια των φοιτητών, ημών των συναδέλφων του στα ακαδημαϊκά πράγματα αλλά και κάθε Έλληνα πολίτη ο Βασίλης Σκουρή αποτελεί το πρότυπο του Ευρωπαίου Έλληνα. Μοιραζόμαστε λίγη από την τιμή στο πρόσωπό του, είμαστε περήφανοι επειδή υπήρξε συνάδελφός μας, επειδή είναι συμπατριώτης μας, επειδή χαράζει δρόμους για την ενιαία Ευρώπη των λαών.

■ Από αριστερά: **Αντώνης Μανιτάκης** Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ, **Κων/νος Μενουδάκος**, Επίτιμος Πρόεδρος Συμβουλίου Επικρατείας, **Δήμητρα Κοντόγιωργα-Θεοχαροπούλου**, Ομ. Καθηγήτρια ΑΠΘ, **Κων/νος Γιαννακόπουλος**, επ. καθηγητής ΕΚΠΑ, τ. εισηγητής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, **Αικατερίνη Σαμώνη-Ράντου**, Διευθύντρια Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας δικαίου ΕΕ/ΥΠΕΞ. Στο Βήμα η **Λίνα Παπαδοπούλου**

■ Από αριστερά: **Δημήτριος Γρατσιάς**, Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ, **Νικηφόρος Διαμαντούρος**, Ομ. Καθηγητής ΕΚΠΑ, πρ. Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, **Χρίστος Γεραλής**, Επίτιμος Πρόεδρος Συμβουλίου Επικρατείας, πρ. Δικαστής ΠΕΚ, **Μιχαήλ Βηλαράς**, Σύμβουλος Επικρατείας, πρ. Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ, **Σάββας Παπασάββας**, Πρόεδρος του Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ. Στο Βήμα η **Ευγενία Πρεβεδούρου**, Αν. καθηγήτρια ΑΠΘ

■ Από αριστερά: **Λίνα Παπαδοπούλου**, Έδρα Jean Monnet Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Πολιτισμού ΑΠΘ, **Βασίλειος Σκουρής**, Καθηγητής ΑΠΘ, Πρόεδρος του Δικαστηρίου της ΕΕ, **Ευγενία Πρεβεδούρου**, Αν. καθηγήτρια ΑΠΘ

■ Από αριστερά: **Λίνα Παπαδοπούλου**, Έδρα Jean Monnet Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Πολιτισμού ΑΠΘ, **Κων/νος Χρυσόγονος**, Καθηγητής ΑΠΘ, Ευρωβουλευτής, **Κων/νος Μενουδάκος**, Επίτιμος Πρόεδρος Συμβουλίου Επικρατείας, **Νικόλαος Μπλιώνης**, Μέλος του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, Σύμβουλος του ελληνικού Ελεγκτικού Συνεδρίου, επ. καθηγητής Παντείου, **Δέσποινα Αναγνωστοπούλου**, επ. καθηγήτρια Ευρωπαϊκού Δικαίου, Έδρα Jean Monnet, ΠΑΜΑΚ.

■ Από αριστερά: **Ιφιγένεια Καμτσιδου**, Αν. καθηγήτρια ΑΠΘ, **Χρήστος Ροζάκης**, Πρόεδρος του Διαιτητικού Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Ευρώπης, πρ. Δικαστής ΕΔΑΑ, **Μιχαήλ Βηλαράς**, Σύμβουλος Επικρατείας, πρ. Πρόεδρος Τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ, **Ιωάννης Κουκιάδης**, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ, **Πέτρος Στάγκος**, Καθηγητής ΑΠΘ.

■ 'Αποψη κοινού

[ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ]

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΠΟΛΔ

66

[9/4/2014] Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης διοργάνωσε, την Τετάρτη 9 Απριλίου 2014, στο Αμφιθέατρο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, επιστημονική εκδήλωση με θέμα «Το Σχέδιο για τις Τροποποιήσεις του ΚΠολΔ». Στην πρώτη συνεδρία, στην οποία προήδρευσε ο Καθηγητής Πανεπιστημίου κ. **Νικόλαος Νίκας**, παρουσιάστηκαν οι εισηγήσεις της κ. **Καλλιόπης Μακρίδου**, Καθηγήτριας Πανεπιστημίου («Οι τροποποιήσεις που αφορούν στη διαγνωστική διαδικασία») και του κ. **Παναγιώτη Γιαννόπουλου**, ΔΝ Δικηγόρου, Λέκτορα Πανεπιστημίου Κομοτηνής («Οι τροποποιήσεις που αφορούν στην απόδειξη και στα ένδικα μέσα»). Στη δεύτερη συνεδρία προήδρευσε ο κ. **Νικόλαος Βαλεργάκης**, Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης. Τις εισηγήσεις τους παρουσίασαν οι κ. **Ευαγγελία Ποδηματά**, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου («Οι τροποποιήσεις που αφορούν στις ειδικές διαδικασίες, στα ασφαλιστικά μέτρα και στην εκούσια διαδικασία») και η κ. **Ευδοξία Κιουππίδου**, Εφέτης («Οι τροποποιήσεις που αφορούν στην αναγκαστική εκτέλεση»).

■ Γενική άποψη του κοινού

■ Το πάνελ της πρώτης συνεδρίας. Από αριστερά: ο κ. Νικόλαος Νίκας, Καθηγητής Α.Π.Θ., η κ. Καλλιόπη Μακρίδου, Καθηγήτρια Α.Π.Θ., και ο κ. Παναγιώτης Γιαννόπουλος, ΔΝ Δικηγόρος, Λέκτορας Δ.Π.Θ.

■ Το πάνελ της δεύτερης συνεδρίας. Από αριστερά: ο κ. Νικόλαος Βαλεργάκης, Πρόεδρος του Δ.Σ.Θ., η κ. Ευδοξία Κιουπτσιδου, Εφέτης, και η κ. Ευαγγελία Ποδηματά, Καθηγήτρια Α.Π.Θ.

[ΗΜΕΡΙΔΑ]

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΧΩΡΟΥ .eu – Δέκα χρόνια λειτουργίας

68

[29/4/2014]

**ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ
ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΝΟΜΑ ΧΩΡΟΥ .EU
ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ**

Τρίτη 29 Απριλίου 2014
 Ώρα 18:30
Συνεδριακό Κέντρο Τράπεζας Πειραιώς (Κτίριον 12-14, Αερόλιον)

Πρόγραμμα

Χαιρετισμοί
 Νικόλαος Βαλεργάκης
 Πρόεδρος Δ.Σ.Θ.
 Θεόφιλος Μυλωνάς
 Πρόεδρος ΣΕΠΒΕ
 Βασιλική Λούντζη
 Νομική Σύμβουλος ΣΕΒΕ

Εμμανουήλ Βλαχογιάννης
 Α' Αντιπρόεδρος Εμπορικού & Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης

Εισηγήσεις
Α' ΣΥΝΕΔΡΙΑ: Τεχνικές, οικονομικές και διαχειριστικές πτυχές ονοματοδοσίας στο διαδίκτυο
 Προεδρείων: Απόστολος Άνθιμος
 Δ.Ν., Δικηγόρος, Μέλος του Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu
 Σωτήριος Τσιμπώνης
 Στέλεχος Forthnet
 Ιωάννης Ιγγλεζάκης
 Επίκουρος Καθηγητής ΑΠΘ

Β' ΣΥΝΕΔΡΙΑ: Νομικές πτυχές των κωδικών .eu & .gr
 Προεδρείων: Βασίλειος Αντωνόπουλος
 Ομότιμος Καθηγητής ΑΠΘ
 Απόστολος Άνθιμος
 Δ.Ν., Δικηγόρος, Μέλος του Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu
 Ιωάννης Κωνσταντίνου
 Δικηγόρος

Ερωτήσεις - Παρεμβάσεις - Συζήτηση

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης διοργάνωσε την Τρίτη 29 Απριλίου 2013 στο Συνεδριακό Κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς ημερίδα με θέμα «Το Κοινοτικό Όνομα Χώρου .eu – Δέκα Χρόνια Λειτουργίας». Στην εκδήλωση απύθηναν χαιρετισμό η ταμίας του ΔΣΘ **Παρασκευή Σαραΐδου**, ο Πρόεδρος του ΣΕΠΒΕ κ. **Θεόφιλος Μυλωνάς**, η Νομική Σύμβουλος του ΣΕΒΕ κ. **Βασιλική Λούντζη** και ο Α' Αντιπρόεδρος του Εμπορικού και Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης κ. **Εμμανουήλ Βλαχογιάννης**. Στην πρώτη συνεδρία, με θέμα «Τεχνικές, οικονομικές και διαχειριστικές πτυχές ονοματοδοσίας στο διαδίκτυο», προήδρευσε ο κ. **Απόστολος Άνθιμος**, Δ.Ν., Δικηγόρος και Μέλος του Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu. Τις εισηγήσεις τους παρουσίασαν το στέλεχος της Forthnet κ. **Σωτήριος Τσιμπώνης** («Τεχνικές Πτυχές της Ονοματοδοσίας στο Διαδίκτυο») και ο Επίκουρος Καθηγητής ΑΠΘ κ. **Ιωάννης Ιγγλεζάκης** («Η Διαχείριση των Ονομάτων Χώρου σε Παγκόσμιο Επίπεδο»). Στη δεύτερη συνεδρία, με θέμα «Νομικές Πτυχές των Κωδικών .eu & .gr», προήδρευσε ο Ομότιμος Καθηγητής Α.Π.Θ. κ. **Βασίλειος Αντωνόπουλος** και παρουσιάστηκαν οι εισηγήσεις του κ. **Απόστολου Άνθιμου**, Δ.Ν., Δικηγόρου και Μέλους του Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu («Το Σύστημα Διαιτητικής Επίλυσης των Διαφορών») και του κ. **Ιωάννη Κωνσταντίνου**, Δικηγόρου («Η Νομική Διάσταση των Ονομάτων Χώρου στην Ελλάδα»). Ακολούθησαν ερωτήσεις, παρεμβάσεις και συζήτηση.

■ Το πάνελ της πρώτης συνεδρίας. Από αριστερά: ο κ. Σωτήριος Τσιμπώνης, στέλεχος της εταιρίας Forthnet, ο κ. Απόστολος Άνθιμος, Δ.Ν., Δικηγόρος και Μέλος του Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu και ο Επίκουρος Καθηγητής ΑΠΘ κ. Ιωάννης Ιγγλεζάκης.

■ Το πάνελ της πρώτης συνεδρίας. Από αριστερά: ο κ. Απόστολος Άνθιμος, Δ.Ν., Δικηγόρος και Μέλος του Διαιτητικού Δικαστηρίου .eu, ο κ. Βασίλειος Αντωνόπουλος, Ομότιμος Καθηγητής Α.Π.Θ., ο κ. Ιωάννης Κωνσταντίνου, Δικηγόρος, και ο κ. Κωνσταντίνος Χατζησταμού, The European Registry of Internet Domain Names - Regional Manager Southern Europe

■ Άποψη από το κοινό

[ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ]

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΙΤΛΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

70

[13/5/2014]

Την Τρίτη 13 Μαΐου 2014 πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς η τελετή απονομής τίτλων εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών του Ι.Κ.Δ.Θ. των εκπαιδευτικών κύκλων Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2013, καθώς και Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου-Μαρτίου-Απριλίου 2014.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την εισήγηση του **Rahim Shamji**, Διευθυντή Εκπαίδευσης & Κατάρτισης ADR Group, UK, με θέμα «The Role of Continuing Education as a Mediator».

■ Άποψη από το κοινό

■ Οι νέοι διαμεσολαβητές με τον τίτλο εκπαίδευσης ανά χείρας

■ Οι νέοι διαμεσολαβητές με τον τίτλο εκπαίδευσης ανά χείρας

■ Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Θ. και της Διοικούσας Επιτροπής του Ι.Κ.Δ.Θ. κ. Νικόλαος Βαλεργάκης απονέμει τον τίτλο εκπαίδευσης

■ Η κ. Γιάννα Παναγοπούλου-Μπέκα, μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ι.Κ.Δ.Θ. απονέμει τίτλο εκπαίδευσης

■ Η κ. Φωτεινή Αχτσιόδου, μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ι.Κ.Δ.Θ. μαζί με τον κ. Rahim Shamji, Διευθυντή Εκπαίδευσης & Κατάρτισης ADR Group, UK, απονέμουν τίτλο εκπαίδευσης

■ Ο κ. Ρήγας Γιοβανόπουλος, Επίκουρος Καθηγητής Νομικής Α.Π.Θ. και Συντονιστής Κατάρτισης του Ι.Κ.Δ.Θ., απονέμει τίτλο εκπαίδευσης

■ Η κ. Καλλιόπη Μακρίδου, Καθηγήτρια Α.Π.Θ. και Διευθύντρια Κατάρτισης του Ι.Κ.Δ.Θ., απονέμει τίτλο εκπαίδευσης

[ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ]

ΤΟ ΑΞΙΟΠΟΙΝΟ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

[Θεσσαλονίκη, 16/6/2014]

73

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης και ο Σύλλογος Μεταπτυχιακών Φοιτητών και Υποψήφιων Διδασκτόρων Νομικής Α.Π.Θ. διοργάνωσαν επιστημονική εκδήλωση με θέμα «Το Αξιοποίηση της Εγκληματικής Οργάνωσης και τα Προβλήματά του» τη Δευτέρα 16 Ιουνίου 2014 στο Συνεδριακό Κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς. Στην εκδήλωση, την οποία χαιρέτισε ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης κ. **Νικόλαος Βαλεργάκης**, μίλησαν οι κ.κ. **Χαράλαμπος Βουρλιώτης**, Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου, **Νικόλαος Τσάκος**, Πρόεδρος Εφετών Δ.Ν., **Λάμπρος Μαργαρίτης**, Καθηγητής Νομικής Σχολής Α.Π.Θ. και **Δημήτριος Τσάκος**, Δικηγόρος Παρ' Αρείω Πάγω.

[ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ]

ΝΕΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ – Ν. 4251/2014

[Θεσσαλονίκη, 5/6/2014]

Την Πέμπτη 5 Ιουνίου 2014 διοργανώθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς από το Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης επιστημονική εκδήλωση με θέμα «Νέος Κώδικας Μετανάστευσης & Κοινωνικής Ένταξης – Ν. 4251/2014». Παρουσιάστηκαν οι εισηγήσεις των κ.κ. **Γιώργου Τσαούση**, Δικηγόρου, Προέδρου της Ένωσης Νομικών Μεταναστευτικού Δικαίου Immigratio («Παρουσίαση του νέου κώδικα Μετανάστευσης & Κοινωνικής Ένταξης κατά άρθρο: πάγιες και μεταβατικές διατάξεις») και **Γρηγόρη Τσιούκα**, Διδάκτορα Νομικής και Επιστημονικού Συνεργάτη στο Συνήγορο του Πολίτη («Οι παρατηρήσεις του Συνηγόρου του Πολίτη επί του Νέου Κώδικα»). Την εκδήλωση συντόνισε ο Δικηγόρος και μέλος της Ένωσης Νομικών Μεταναστευτικού Δικαίου Immigratio κ. **Ιωάννης Κυριακίδης**, ενώ χαιρετισμό απύθυνε και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης κ. **Νικόλαος Βαλεργάκης**.

[ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ]

ΤΡΕΛΛΑΔΙΣΤΑΝ Α.Ε.

Μια Επιθεώρηση από Δικηγόρους

74

Ρωξάνη Κωστατζίκη,
Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Θ.

[31/5/2014]

Το Σάββατο 31 Μαΐου παρακολούθησα στο θέατρο Άνετον την επιθεώρηση «Τρελλαδιστάν Α.Ε.!» που δημιούργησε και παρουσίασε ο θεατρικός Όμιλος Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης. Η αίθουσα ήταν κατάμεστη, το κοινό θερμό στο χειροκρότημά του και φάνηκε γρήγορα ότι αφοσιώθηκε, ότι συμμετείχε ολόκαρδα.

Ξέρετε, η επιθεώρηση είναι ένα είδος, που καθόλου δεν θα μπορούσα να πω ότι είναι το αγαπημένο μου. Είναι άλλωστε δυσφημισμένο και καθόλου δεν βοηθά η τόση ποσότητα απίστευτα φθηνού και κακού γούστου στις διάφορες παραστάσεις επιθεωρήσεων. Για να πούμε την αλήθεια, επίσης, ο τίτλος της παρούσας παράστασης δεν με προδιέθεσε για κάτι ξεχωριστό. Είμαι πολύ χαρούμενη που διαψεύστηκα!

Η επιθεώρηση είναι ένα θέαμα με χορό, μουσική, σάτιρα με πρόζα και μονόλογο, με διάλογο και με τραγούδι. Έχει λοιπόν δυσκολίες, γιατί πρέπει οι συντελεστές-ηθοποιοί να έχουν δεξιότητες εξαιρετικές, δηλαδή να παίζουν, να χορεύουν, να τραγουδούν, τα κείμενα να είναι λεπτοδουλεμένα, οι διάλογοι σπινθηροβόλοι αλλά χωρίς κυδαιότητες, να διαπνέονται από χιούμορ και να μη πλατειάζουν, τα σκετς (τα νούμερα) να είναι συγκροτημένα και φυσικά να έχουν σχέση με την επικαιρότητα που σατιρίζουν. Επιπλέον, η μουσική έχει μέγιστη σημασία, αφού τα νούμερα συνοδεύονται συνήθως από τραγούδια.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΑΝΕΤΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ - ΤΗΛ. 2310 869 149

επιθεώρηση
τρελλαδιστάν α.ε.!

29|30|31 ΜΑΪΟΥ 2014
ΩΡΑ 21.00
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Η παράσταση αυτή ήταν γνήσια ψυχαγωγία! Είχε καλές και συναρπαστικές στιγμές! Κτισμένες μουσικά και οπτικά. Όλοι πραγματικά οι συντελεστές έφεραν σε πέρας ένα θεατρικό άθλο. Τα κείμενα έγραψαν οι Δημήτρης Χονδρόσμος, Αντώνης Λυγούρας, Α. Κανταρτζής, Χ. Παπαδόπουλος, και ο Ηρακλής Δούκας που σκηνοθέτησε την παράσταση. Οι μουσικοί της παράστασης, οι δύο δικηγόροι Νίκος Κυριακού, Γιάννης Γιαταγαντζίδης και ο Στάθης, άφησαν άριστες εντυπώσεις. Πρόσφεραν καλά εστιασμένο ήχο, ωραίο παίξιμο, με αποτέλεσμα ένα ευχάριστο ακρόαμα, που ισορροπούσε με τη δράση και την υποστήριζε. Οι ηθοποιοί -δικηγόροι και μη- γυναίκες και άνδρες ερμήνευσαν τους ρόλους τους με ευαισθησία, σωστή οικονομία, καλή τεχνική, με ακρίβεια αξιοθαύμαστη για ερασιτέχνες. Όλοι υπήρξαν ισότιμοι πρωταγωνιστές και απέδωσαν με οίστρο τους ρόλους τους. Απολαυστικοί. Αν αναφέρω μόνο τους συναδέλφους, ειδικά: ακμαίοι ηθοποιοί υψηλών θερμοκρασιών ο Απόστολος Κανταρτζής και ο Χαρίτων Παπαδόπουλος, χαριτωμένος, εκφραστικός και ακριβής ο Άδωνις Κουλιούφας, καλοχτισμένος και πειστικός ο Δημήτρης Πάλλας, πολύ ωραία παρουσία ο Ιπποκράτης Πάχτας, χειμαρρώδης, πανέμορφη και ευχάριστη η Μάγδα Τζίκου, αποκάλυψη «διαμάντι» η Δόμνα Μανιάτη, συναρπαστική ιδίως στο τραγούδι της η Ντία Κωτουλοπούλου, Μεγάλη Κυρία πολύτιμη για εμάς και ανεξάντλητη η Έμη Παντε-

λίδου. Και οι υπόλοιποι ηθοποιοί, ο Γιώργος Καραμανλής, Αθανάσιος Νικολαΐδης, Σοφία Ταγκαλνίδου, δεν υστέρησαν. Όλοι έκτισαν με τις ψηφίδες των ρόλων τους, δονήθηκαν από ταλέντο και δυναμισμό που ενθουσίασε τους θεατές. Ξέρετε, χρειάζεται να διαθέτει κανείς μεγάλα ψυχικά αποθέματα για να μπορεί ταυτόχρονα με την δικηγορία, ένα επάγγελμα χρονοκτόνο, που μπορεί να σε αποστεώσει ψυχικά, να εκτίθεται στη σκηνή. θέλει ειλικρίνεια, αγάπη, κοίταγμα προσεκτικό, ανάγκη για δημιουργία. Ίσως βέβαια να μας ταιριάζει, αφού είμαστε οι δικηγόροι «αθλητές των σκληρών εσωτερικών αγώνων» και το θέατρο είναι ένα εργαλείο, ένα σχολείο αυτογνωσίας. Άλλωστε το θέατρο είναι παντού και γύρω μας. Ο Κάρλος Κουν είπε: «Κάνουμε θέατρο για να πλούτισουμε τους εαυτούς μας, το κοινό που μας παρακολουθεί κι όλοι μαζί να βοηθήσουμε να δημιουργηθεί ένας πλατύς, ψυχικά πλούσιος και ακέραιος πολιτισμός στον τόπο μας.»

[ΕΚΔΗΛΩΣΗ]

Μητροτητα και Δικηγορία. Ασυμβίβαστο ή Ισορροπία σε Τεντωμένο Σχοϊνί;

76

[Θεσσαλονίκη, 5/5/2014]

Την Δευτέρα 5 Μαΐου 2014 πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς εκδήλωση με θέμα «Μητροτητα και Δικηγορία. Ασυμβίβαστο ή Ισορροπία σε Τεντωμένο Σχοϊνί;». Την εκδήλωση, που διοργάνωσε ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, συντόνισε η κ. **Πολυξένη Βέλλου-Νεράντζη**, Επίτιμος Δικηγόρος Θεσσαλονίκης. Παρουσιάστηκαν εισηγήσεις από την κ. **Ρωξάνη Κωστατζίκη**, Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου Δ.Σ.Θ. («Γυναίκες Μητέρες Δικηγόροι: Μια Προσέγγιση»), την κ. **Λίλα Συροπούλου**, Δικηγόρο («Ενίσχυση του Ρόλου της Μητέρας στα Πλαίσια του Δικηγορικού Επαγγέλματος») και από την κ. **Εύα Ρογκότη – Αντωνιάδη**, Δικηγόρο («Ξεκίνημα Δικηγορίας και Οικογένειας»). Την εκδήλωση χαιρέτισε και ο κ. **Νικόλαος Βαλεργάκης**, Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

■ Το πάνελ της εκδήλωσης. Από αριστερά προς τα δεξιά: το Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Θ. κ. Ρωξάνη Κωστατζίκη, η Δικηγόρος Λίλα Συροπούλου, η Επίτιμος Δικηγόρος Θεσσαλονίκης και συντονίστρια της εκδήλωσης κ. Πολυξένη Βέλλου – Νεράντζη και η Δικηγόρος κ. Εύα Ρογκότη-Αντωνιάδη.

■ Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Θ. κ. Νικόλαος Βαλεργάκης χαιρετίζει την εκδήλωση

■ Η κ. Φωτεινή Αχτσιδου, μέλος του του Δ.Σ. του Δ.Σ.Θ. σε παρέμβαση της στην εκδήλωση

■ Το πάνελ της εκδήλωσης

[ΓΙΟΡΤΗ]

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ

78

[Θεσσαλονίκη, 16/6/2014]

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης διοργάνωσε την ετήσια παιδική καλοκαιρινή γιορτή τη Δευτέρα 16 Ιουνίου 2014 στο Πάρκο Νέας Ελβετίας. Τα παιδιά διασκέδασαν με μουσικά και θεατρικά παιχνίδια, διαγωνισμούς, παραστάσεις από ζογκλέρ και πολύ χορό, ενώ παρακολούθησαν τη θεατρική παράσταση «Ο Μάγος του Οζ» σε σκηνοθεσία Έμης Παντελίδου. Στα πλαίσια της γιορτής διεξήχθη και ο 15ος Διαγωνισμός Παιδικού Τραγουδιού, με μάεστρο τον κ. Νίκο Κυριάκου.

[ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ]

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

[Θεσσαλονίκη, 17-18/6/2014]

Ο ΔΣΘ, για να ενισχύσει την Τράπεζα αίματος που διαθέτει από το 1983, οργάνωσε, στις 17 και 18 Ιουνίου 2014, στα γραφεία του, στον 4ο όροφο του Δικαστικού Μεγάρου, αιμοδοσία. Η πρωτοβουλία αυτή συνεχίζεται αδιάλειπτα επί 31 χρόνια.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ -ΨΗΦΙΣΜΑ

Θεσσαλονίκη, 5 Ιουνίου 2014

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης που συνήλθε έκτακτα μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο του εκλεκτού δικηγόρου
ΓΙΑΓΚΟΥΔΗ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ

ΨΗΦΙΖΕΙ

- 1) Να εκφραστούν τα συλλυπητήρια του Σώματος στην οικογένειά του.
- 2) Να δημοσιευθεί το ψήφισμα αυτό στον τύπο και στο περιοδικό «ΕΝΩΠΙΟΝ».

*Ο Πρόεδρος Νικόλαος Εμμ. Βαλεργάκης
Ο Γεν. Γραμματέας Χρήστος Ηρ. Ράπτης*

79

ΨΗΦΙΣΜΑ

Θεσσαλονίκη, 4 Ιουνίου 2014

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης που συνήλθε έκτακτα μόλις πληροφορήθηκε το θάνατο της εκλεκτής δικηγόρου
ΑΝΔΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΨΗΦΙΖΕΙ

- 1) Να εκφραστούν τα συλλυπητήρια του Σώματος στην οικογένειά της.
- 2) Να κατατεθεί στεφάνι στη σορό της.
- 3) Να κατατεθεί στη μνήμη της ποσό 300 ευρώ στο Παιδικό Χωριό Βορείου Ελλάδος
- 2) Να δημοσιευθεί το ψήφισμα αυτό στον τύπο και στο περιοδικό «ΕΝΩΠΙΟΝ».

*Ο Πρόεδρος Νικόλαος Εμμ. Βαλεργάκης
Ο Γεν. Γραμματέας Χρήστος Ηρ. Ράπτης*

ΕΝΩΠΤΙΟΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τεύχος 74 | Ιούλιος - Σεπτέμβριος 2014

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**Επάλληλες αλλαγές
των Κωδίκων:
Βήμα μεταρρύθμισης
ή οπισθοδρόμησης**

